

**DEWAN RAKYAT
PARLIMEN KESEBELAS
PENGKAL KETIGA
MESYUARAT KETIGA**

Bil. 57

Isnin

4 September 2006

K A N D U N G A N

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN (Halaman 1)

RANG UNDANG-UNDANG:
Rang Undang-undang Perbekalan 2007 (Halaman 29)

USUL:
Anggaran Pembangunan 2007 (Halaman 29)

**MALAYSIA
DEWAN RAKYAT**

Isnin, 4 September 2006

Mesyuarat dimulakan pada pukul 10.00 pagi

DOA

[Tuan Yang di-Pertua *Mempengerusikan Mesyuarat*]

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

1. Ir. Hasni bin Haji Mohammad [Pontian] minta Menteri Tenaga, Air dan Komunikasi menyatakan apakah kaedah yang diguna pakai dalam mengambil alih syarikat IWK dan apakah kelemahan kepada syarikat hingga menyebabkan kerajaan terpaksa campur tangan.

Timbalan Menteri Tenaga, Air dan Komunikasi [Dato' Shaziman bin Abu Mansor]:

Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kerajaan Persekutuan melalui Menteri Kewangan diperbadankan (MKD) telah mengambil alih 100% ekuiti Indah Water Konsortium Sdn. Bhd. (IWK) daripada Prime Utilities Bhd. pada 23 Jun 2000 dengan harga RM192.5 juta. Kaedah penilaian syarikat adalah berpandu kepada 14% kadar pulangan dalaman, *Internal Rate Of Returns* (IRR) yang dicompile setiap tahun bermula dari tahun 1994 hingga 1999 ke atas modal berbayar RM100 juta seperti berikut:

- (i) tahun 1994 RM100 juta;
- (ii) tahun 1995 RM114 juta;
- (iii) tahun 1996 RM130 juta;
- (iv) tahun 1997 RM148.2 juta;
- (v) tahun 1998 RM168.9 juta dan
- (vi) tahun 1999 RM192.5 juta.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum pengambilalihan tersebut dilaksanakan, IWK telah menghadapi masalah aliran tunai berikutan hasil kutipan caj pembetulan yang tidak mencukupi untuk membiayai kos operasi dan kapital. Masalah aliran tunai tersebut adalah disebabkan oleh dua perkara berikut:

- (i) kebanyakan pelanggan IWK tidak menjelaskan caj perkhidmatan pambetulan yang dikenakan kepada mereka; dan
- (ii) pengurangan purata 30% kadar caj pambetulan bagi pelanggan komersial pada tahun 1997, 1998 dan 1999. Keadaan aliran tunai bagi IWK pada tahun 1997 hingga 1999 adalah seperti berikut:

TAHUN	HASIL KUTIPAN (RM)	KOS OPERASI (RM)
1997	746,000.00	178,183.00
1998	66,774,000.00	172,387.00
1999	98,164,000.00	190,877.00

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan telah memutuskan untuk mengambil alih ekuiti IWK sepenuhnya bagi memastikan perkhidmatan pembetulan yang merupakan perkara asas yang perlu dilaksanakan bagi menjamin tahap kesihatan umum rakyat dapat diteruskan dan ditingkatkan lagi. Pada masa yang sama, kerajaan juga sedang berusaha untuk meningkatkan prestasi syarikat tersebut serta memberi kesedaran kepada orang ramai untuk menunaikan tanggungjawab mereka dengan menjelaskan caj bagi perkhidmatan yang telah disempurnakan oleh syarikat tersebut. Terima kasih.

Ir. Hasni bin Haji Mohammad [Pontian]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Katanya syarikat konsesi ini, busuk itu pun boleh berniaga. Tidak semestinya benda yang busuk ini tidak baik. Tetapi kita dengar masalah-masalah yang dihadapi oleh syarikat-syarikat konsesi. Hasil kutipannya yang tidak mencukupi berbanding dengan kos operasi.

Yang Berhormat, sama ada usaha kerajaan mengambil alih duti IWK sebagai satu langkah yang bertujuan untuk mengatasi masalah yang ada dan apabila masalah-masalah tersebut dapat disusun semula seperti duti yang tidak mencukupi ataupun caj yang tidak bersesuaian, maka adakah kerajaan akan menswastakan semula kerana ada beberapa keadaan yang kita lihat seperti MAS itu sendiri suatu ketika ianya merupakan operasi yang menguntungkan dan kerajaan swastakan. Kemudian, ianya menghadapi kerugian, kerajaan ambil alih balik semula.

Jadi kita tidak mahu ada pihak yang menggunakan kesempatan untuk sesuatu rancangan penswastakan sebagai contoh dibuat oleh pihak swasta dan akhirnya oleh kerana kelemahan mereka sendiri, menyebabkan kerajaan terpaksa memikul bebanan dan tanggungjawab untuk mengatasi masalah yang mereka hadapi. Jadi apakah Yang Berhormat, langkah-langkah yang kerajaan ingin lakukan supaya perkara yang seumpama ini tidak berulang. Terima kasih.

Dato' Shaziman bin Abu Mansor: Terima kasih Yang Berhormat bagi Pontian. Sebagaimana yang saya jelaskan tadi, antara sebab utamanya mengapa IWK ini diambil semula oleh kerajaan, kerana kos operasinya melebihi daripada hasil kutipan. Salah satu sebab

utamanya adalah kerana kesedaran rakyat ataupun masyarakat di negara ini tentang perkhidmatan IWK ini. Oleh yang demikian, maka kos operasinya tidak dapat ditampung oleh hasil kutipan. Dan dengan itu, kerajaan mengambil alih semula IWK dan hari ini, walaupun kerajaan telah mengambil semula IWK, namun dari segi pungutan hasil, ianya masih lagi tidak mencukupi untuk menampung kos operasinya yang besar, yang mana antaranya disebabkan oleh kerajaan terpaksa membaik pulih IWK, selepas itu membaik pulih *treatment plan* yang kecil-kecil, yang lama, yang selama ini tidak diberi perhatian dari segi kerja *maintenancenya*.

Oleh itu pada tahun yang lepas sahaja kerajaan telah memberi peruntukan tambahan kepada IWK sebanyak RM120 milion dan pada tahun ini, nilai ini mungkin akan mencecah kepada RM140 milion. Manakala dari segi penswastaan, pada masa ini kerajaan melalui kementerian ini belum berhasrat untuk menswastakan semula IWK sebaliknya lebih berminat dari segi untuk meningkatkan lagi mutu perkhidmatan IWK, dan juga memberi kesedaran kepada orang ramai bahawa IWK ini adalah satu perkhidmatan yang penting kerana kadang-kadang orang ramai tidak nampak dari segi masa bila IWK ini membuat kerja. Sebab kerja berbau ini, kerja busuk orang tidak buat terang-terang, orang buat kerja malam-malam sikit. Walaupun ia perniagaan tetapi orang tidak buat terang-terang, dia suka buat malam-malam, kerana bila dibuat waktu siang nanti ia mengganggu perjalanan orang ramai.

Mungkin pada masa akan datang setelah SPAN yang baru kita luluskan dan juga Rang Undang-undang Industri Perkhidmatan Air Negara dilaksanakan, mungkin kita akan menjuruskan ke arah menggabungkan industri perkhidmatan air dan juga industri pembetungan secara bersama. Mungkin untuk dalam masa terdekat, kita akan memilih satu negeri, mungkin Pulau Pinang, kita mungkin ada satu bil bersama antara bil air dan bil pembetungan ini kita letakkan dalam satu bil yang sama. Terima kasih.

Tuan Lau Yeng Peng [Puchong]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Tadi saya mendengar jawapan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa kutipan tidak mencukupi. Sedarkah Yang Berhormat mengapa orang ramai tidak mahu membayar sekarang ini? Ini kerana keyakinan orang ramai terhadap urusan dan juga tindakan-tindakan daripada IWK. Mereka tidak nampak apa yang telah dibuat oleh IWK *so far*, kerana itulah mereka tidak bayar. Pada masa yang sama juga IWK selalu memberi bil atau invois diikuti dengan *legal notices* kepada orang ramai, ini telah menunjukkan mereka tidak ada keyakinan terhadap IWK.

Soalan tambahan saya ialah, apakah langkah-langkah segera untuk mengutip ataupun daripada kementerian untuk meyakinkan orang ramai bahawa IWK ini adalah satu agensi yang kita boleh banggakan dan kita boleh bayar untuk perkhidmatan mereka. Saya hendak mendapat sedikit penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Dato' Shaziman bin Abu Mansor: Terima kasih, Yang Berhormat bagi Puchong. Sebagaimana yang saya telah terangkan dengan ringkas tadi, antara satu perkara yang

dilakukan oleh kementerian adalah untuk meningkatkan terlebih dahulu perkhidmatan IWK kerana mungkin satu masa dahulu, orang kata bila dia telefon IWK, mungkin tidak diendahkan kadang-kadang berbau busuk sampai seminggu, sampai sepuluh hari barulah datang perkhidmatan ini. Tetapi pada hari ini IWK ada perkhidmatan 24 jam boleh buat panggilan kalau ada kerosakan-kerosakan dan mereka akan beri perhatian secara serius. Inilah yang dilakukan oleh kementerian, di samping itu menyediakan program-program kesedaran, pengiklanan dan sebagainya.

Oleh yang demikian, pada hari ini kutipan caj yang dikeluarkan oleh IWK telah meningkat. Kalau dahulu hendak dapat 50% daripada bil itu agak susah, hari ini masyarakat telah mula menilai perkhidmatan IWK kerana telah mendapat 85% daripada bil-bil yang dikeluarkan ini dibayar oleh pengguna-pengguna IWK. Apatah lagi caj yang dikenakan oleh IWK pada ketika ini tidaklah begitu mahal, kalau di kawasan-kawasan kampung, rumah kampung hanya RM3 sebulan, di kawasan rumah kos rendahnya RM2 sebulan dan kalau tangki itu tangki septik individu adalah sebanyak RM6 sebulan, dan kalau disambung kepada tangki berpusat kosnya hanyalah RM8 sebulan. Ini bukanlah satu nilai yang besar kalau hendak dibandingkan dengan perkhidmatannya. Mungkin kita tidak menghargainya kalau ia tidak mula berbau, tetapi kalau baunya telah menyeksa kita, makan pun sudah tidak selera, masa itulah kita benar-benar menghargai khidmat IWK ini. Terima kasih.

[Soalan No. 2 - Y.B. Ir. Edmund Chong Ket Wah (Batu Sapi) tidak hadir]

3. **Tuan Syed Hood bin Syed Edros [Parit Sulung]** minta Menteri Pengangkutan menyatakan tindakan kerajaan terhadap pemandu warga asing termasuk para pelancong terutamanya pemandu negara jiran Singapura yang melakukan kesalahan-kesalahan lalu lintas seperti memandu melebihi had laju serta jumlah mereka yang telah diambil tindakan.

Timbalan Menteri Pengangkutan [Datuk Douglas Uggah Embas]: Tuan Yang di-Pertua, kementerian menyedari terdapat pemandu-pemandu asing melakukan kesalahan lalu lintas semasa berada di negara ini. Kepada pemandu-pemandu asing yang melakukan kesalahan trafik, saman akan dikeluarkan kepada mereka oleh agensi penguatkuasaan PDRM atau JPJ. Jika mereka gagal menjelaskan saman-saman tersebut, kenderaan mereka akan disenaraihitamkan.

Bagi pintu masuk Tambak Johor, Tanjung Puteri dan link kedua, kerajaan telah melaksanakan *Automated Vehicle Screening System (AVSS)*. Di bawah sistem tersebut kenderaan-kenderaan yang memasuki negara ini akan ditahan bagi menjelaskan apa-apa saman yang tertunggak.

Tuan Yang di-Pertua, mengikut perangkaan Polis Diraja Malaysia dan JPJ sebanyak 181,654 saman telah dikeluarkan terhadap pemandu-pemandu asing sehingga Julai 2006.

Tuan Syed Hood bin Syed Edros [Parit Sulung]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Sebagai rakyat negeri Johor terutamanya, kita kadang-kadang rasa macam sakit hati yang amat apabila kita tengok kereta daripada Singapura ini masuk dalam jalan kita macam jalan dia. Kalau di negara dia, dia anggap kita ini macam tikus. Kalau negara kita, dia anggap negara kita ini macam tidak ada peraturan.

Saya hendakkan jawapan daripada kementerian terhadap keberkesanan sistem AVSS yang disebut sebentar tadi kerana sistem ini hanya menempatkan pegawai-pegawai polis atau trafik di tambak, ada kemungkinan kenderaan ini akan boleh lepas keluar masuk. Kita tidak ada sistem yang macam *auto pass* yang kita boleh benar-benar *detect*, dan kalau kita kenakan saman pun macam mana kita hendak memastikan dia akan masuk semula ke negara kita. Adakah kita bercadang untuk menggunakan sistem yang lebih canggih seperti sistem *auto pass* yang digunakan untuk memastikan mereka yang kena saman di mana-mana juga mereka tidak boleh keluar, mesti bayar, senarai hitamkan. Senarai hitam ini lebih cakap sahaja. Saya harap mendapat jawapan yang lebih tepat daripada kementerian. Terima kasih.

Datuk Douglas Uggah Embas: Terima kasih Yang Berhormat. Memang mengikut kajian kita antara kesalahan utama yang dikenal pasti adalah memandu melebihi had laju. Inilah di antara kesalahan yang besar yang banyak didapati pada pemandu-pemandu dari Singapura. Mengenai sistem AVSS ini, memang pada awal pelaksanaan kita mempunyai masalah.

Untuk makluman Dewan yang mulia ini, pada awal pelaksanaan kita mempunyai masalah. Sistem ini adalah dilaksanakan mulai April 2004 dan apabila ia dilaksanakan kita menghadapi beberapa masalah dari segi keberkesanannya. Tetapi selepas itu ia telah diperbaiki dan kita sekarang mendapati ia lebih berkesan untuk kita menahan mana-mana kereta yang telah ingkar untuk membayar saman di negara kita.

Untuk makluman Dewan ini, dari April 2004 sehingga Julai 2006, PDRM telah pun dapat mengutip RM7 juta saman kompaun dibayar melalui sistem ini. Memang dari masa ke semasa kita mencari sistem yang lebih canggih kerana kita mengharapkan dengan cara sistem yang lebih canggih ini kita dapat membendung masalah lalu lintas ini.

Tuan Razali bin Ibrahim [Muar]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya hendak menambah dan bersetuju dengan Yang Berhormat bagi Parit Sulung. Kita hendak kumpul memang susah, tetapi saya hendak tanya kerajaan, Singapura ini negara kecil, tidakkah kerajaan bercadang untuk mengadakan usaha sama dengan pihak penguat kuasa di Singapura untuk membantu kita mencari kereta-kereta ini kerana di Singapura semua saman dia boleh kutip. Jadi, saya rasa untuk memudahkan kerja hubungan kita dengan Singapura ini pun baik. Baik, tetapi baik-baik. Saya rasa kita boleh gunakan ini dan saya hendak mencadangkan dan hendak mendengar daripada kementerian, apakah kita bercadang untuk mengadakan usaha sama dengan pihak penguat kuasa di Singapura untuk mengutip semua jumlah saman yang tertunggak ini. Terima kasih.

Datuk Douglas Uggah Embas: Terima kasih, Yang Berhormat. Setakat ini kita akan terus melihat sejauh mana keberkesanan sistem AVSS ini kerana kita yakin sistem ini akan dapat membantu kita untuk mengutip kompaun ataupun saman bayaran daripada pemandu-pemandu dari Singapura. Jadi setakat ini kita tidak ada rancangan untuk berbincang dengan negara Singapura.

4. Tuan Devamany A/L S. Krishnasamy [Cameron Highlands] minta Menteri Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat menyatakan apakah langkah-langkah yang telah diambil oleh pihak Kementerian untuk membantu ibu-ibu tunggal dan suri-suri rumah untuk dilengkapi dengan ilmu pengetahuan, kemahiran dan kepakaran supaya menjadi modal insan yang mampu menyumbang kepada arus perdana kehidupan dan memberi sumbangan bermakna dalam proses pembangunan sesebuah negara dan bilakah program 'Home Office' yang diilhamkan akan dilaksanakan.

Timbalan Menteri Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat [Datuk G. Palanivel]: Tuan Yang di-Pertua, kementerian sentiasa berusaha menyediakan pelbagai bentuk program dan bantuan bagi membantu golongan ibu-ibu tunggal dan suri-suri rumah untuk dilengkapi dengan ilmu pengetahuan, kemahiran dan kepakaran dalam pelbagai bidang demi memastikan mereka menjadi modal insan yang mampu menyumbang kepada arus perdana kehidupan dan memberi sumbangan bermakna dalam proses pembangunan negara. Berhubung dengan langkah-langkah yang telah diambil, kementerian sedang dan akan terus melaksanakan program-program pembangunan kapasiti dalam pelbagai bidang yang mensasarkan kepada golongan ibu-ibu tunggal dan suri-suri rumah.

Tuan Yang di-Pertua, antara bidang-bidang keutamaan khususnya di bawah program pembangunan kapasiti wanita adalah program latihan dan peningkatan kemahiran dalam pelbagai bidang seperti bidang jahitan, catering, kraf tangan, teknologi maklumat, bidang perbankan dan program literasi undang-undang, program pengurusan emosi, program Nur Bahagia, program kepekaan gender turut juga diadakan. Tuan Yang di-Pertua, pada tahun 2005 seramai 21,468 orang peserta telah mendapat manfaat dari pelbagai program dan aktiviti yang dianjurkan. Peruntukan yang disalurkan dari tahun 2001 hingga 2005 berjumlah 21 juta di mana lebih dari 300,000 orang peserta telah mendapat manfaat dari program-program yang telah dijalankan. Adalah menjadi matlamat kementerian agar golongan ini dapat dilengkapi dengan ilmu pengetahuan, kemahiran serta kepakaran sekali gus dapat meningkatkan penglibatan dan sumbangan bermakna terhadap pembangunan negara.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan konsep *home office*, kerajaan telah bersetuju dengan cadangan memperkenalkan konsep bekerja dari rumah. Selaras dengan keputusan tersebut, Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat dengan kerjasama Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan dan juga pihak berkuasa tempatan sedang menyediakan garis panduan perlaksanaan pekerja bekerja dari rumah. Cadangan garis panduan

yang dirangka ini merangkumi syarat serta peraturan yang ditetapkan oleh Pihak Berkuasa Tempatan ke atas premis yang digunakan bagi tujuan pelaksanaan bekerja dari rumah. Kementerian juga sedang menyediakan draf buku panduan, bagi memudahkan orang ramai yang ingin menceburi bidang ini memperoleh maklumat asas yang berkaitan. Buku panduan ini mengandungi penjelasan terhadap konsep dan faedah bekerja dari rumah termasuk maklumat untuk menubuhkan memantapkan perniagaan secara bekerja dari rumah. Draft buku panduan dan draf garis panduan pelaksanaan bekerja dari rumah ini akan dikemukakan kepada kerajaan untuk kelulusan apabila garis panduan bekerja dari rumah ini telah diluluskan kelak, kementerian dengan kerjasama Kementerian Kerajaan Tempatan dan Perumahan dan pihak berkuasa tempatan akan membuat perkumpulan data ke atas bilangan mereka bekerja dari rumah menerusi permohonan yang dibuat kepada pihak berkuasa tempatan. Dengan adanya maklumat tersebut langkah seterusnya seperti meneliti keperluan dari segi insentif kewangan dan latihan bagi mereka yang bekerja dari rumah dapat diambil tindakan yang sewajarnya, sekian terima kasih.

Tuan Devamany a/l S. Krishnasamy [Cameron Highlands]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan saya. Baik, kita harus mengakui bahawa tenaga kerja wanita pasif di Malaysia bererti 60 peratus daripada mahasiswa-mahasiswa adalah wanita sekarang di universiti, suri rumah dan juga pekerja-pekerja banyak wanita sekarang tetapi masalahnya saya rasa ramai daripada mereka tidak digemblengkan kemahiran mereka.

Tuan Yang di-Pertua. Baik kadar pemilikan komputer Malaysia 21.8 peratus dan penembusan jalur *broadband access* 1.9 peratus sahaja tetapi kita juga menjadikan *third* atau ketiga terbesar *outsourcing center* di rantau ini selepas India dan negara Cina dan baru-baru ini bajet kita bagi insentif untuk komputer. Saya takut Tuan Yang di-Pertua, bahawa kita ada perkakasan, *hardware* tetapi tenaga wanita mahir tidak cukup atau tenaga mahir, tidak cukup untuk mengiraskan pembangunan fizikal dengan pembangunan insan. Maka saya rasa wanita kita telah diketepikan dalam konteks ini. Saya minta penjelasan, sedangkan urusan-urusan birokrasi, urusan perniagaan, perkhidmatan pendidikan semua di 'E' kan sekarang.

Saya rasa, soalan saya adalah setujukah Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa hala tuju pembangunan modal insan wanita di Malaysia perlu ada satu *out of the box*, dengan izin, *thinking than paradigm*. Minta pandangan. *[Dewan menjadi riuh seketika dengan sorakan Yang Berhormat-Yang Berhormat]*

Beberapa ahli: Setuju, setuju, setuju.

Datuk G. Palanivel: Tuan Yang di-Pertua, saya setuju. *[Dewan menjadi riuh dengan sorakan dan tepuk]* Dengan Yang Berhormat dari Cameron Highlands bahawa dalam semua perkara yang mempunyai masalah terus-terusan, kita perlu *out of the box thinking* tetapi saya tidak setuju bahawa pencapaian wanita di negara ini tidak membanggakan kemajuan negara sebab jika baca dengan teliti Rancangan Malaysia Kesembilan pencapaian wanita adalah sangat

tinggi sama-sama dengan lelaki, sama-sama dengan lelaki dan dalam bidang pengurusan mereka 5 peratus, lelaki 8 lebih peratus juga. Sebab itu pencapaian kita dalam kemajuan wanita sungguhpun wanita ialah satu *late arrival* dalam *social development* banyak dibincangkan mengenai wanita selepas Deklarasi Peking, Deklarasi Beijing dan sekarang kementerian pun ada dan kita akan meneliti kemajuan wanita dari satu tahap yang ada sekarang ke satu tahap yang lebih tinggi dalam masa yang akan datang. Sekian, terima kasih.

Ir. Shaari bin Hassan [Tanah Merah]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, saya cukup tertarik apabila kerajaan untuk membantu ibu-ibu tunggal ini. Sedarkah kementerian bahawa mungkin 30 peratus di kalangan ibu tunggal ini terdiri daripada ibu tunggal yang daif, yang tidak berkemampuan, yang mempunyai anak banyak, yang ditinggalkan oleh suaminya dan juga yang tidak ada rumah dan juga yang tidak mampu dalam segala segenap segi. Apakah kementerian mempunyai rancangan khas untuk membantu ibu tunggal ini kerana mereka ini tidak mampu untuk ke bandar dan untuk mencari ilmu, pengetahuan dan juga untuk mendapatkan kursus kemahiran untuk persediaan dan juga kehidupan mereka dan apakah kementerian mempunyai rancangan untuk mengunjungi ibu-ibu tunggal yang berada khususnya di luar bandar untuk membantu mereka ini untuk memberi apa-apa bantuan untuk mereka ini meneruskan hidup dengan anak-anak yang ditanggungnya, sekian terima kasih.

Datuk G. Palanivel: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya terima pendapat Yang Berhormat bahawa ada banyak ibu tunggal yang terperangkap dalam banyak masalah dan banyak dari mereka pendapatan mereka yang bawah 500 ringgit sebulan tetapi apa yang saya perlu jelaskan di sini ialah wanita khasnya ibu tunggal kita perlu mengumpul data mereka. Dari segi bantuan dan dari segi rancangan tidak ada kekurangan, banyak bantuan diberi kepada ibu tunggal contohnya; Dalam tahun 2005 saya sebut hanya ini sebagai contoh ;

Seramai 79, 824 orang anak-anak ibu tunggal di seluruh negara telah mendapat bantuan menerusi skim bantuan kanak-kanak yang melibatkan peruntukan sejumlah RM47,300,000 dalam tahun 2005. Dan juga ada lagi jenis-jenis bantuan yang disampaikan kepada ibu tunggal dan wanita melalui lebih daripada 60 agensi dan badan-badan kerajaan. Tetapi apa yang kita tidak ada sekarang ialah satu jawatankuasa yang boleh koordinat bantuan-bantuan ini dan program-program ini. RISDA buat rancangan mereka, FELCRA buat rancangan mereka, Jabatan Orang Asli buat rancangan mereka, Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani buat rancangan mereka dan Kementerian Luar Bandar buat rancangan mereka. Banyak-banyak agensi buat banyak-banyak program untuk ibu tunggal tetapi kita tidak ada satu jawatankuasa yang boleh menyelaraskan semua kegiatan ini, kerja-kerja ini dan rancangan-rancangan ini supaya bantuan yang disampaikan sampai ke kumpulan sasar yang memerlukan. Ada yang terima banyak bantuan ibu tunggal, ada yang terima sedikit dan ada yang langsung tidak terima bantuan.

Sebab itu dalam tempoh masa Rancangan Malaysia Kesembilan, Kementerian Pembangunan Wanita, Keluarga dan Masyarakat akan menubuhkan satu jawatankuasa mega yang akan melibatkan lebih dari 60 agensi dan badan kerajaan untuk menyelaraskan dan mengawasi kerja-kerja untuk meningkatkan taraf ibu tunggal di negara ini. Sekian terima kasih.

5. Dato' Firdaus bin Harun [Rembau] minta Menteri Pertanian dan Industri Asas Tani menyatakan adakah Kementerian bercadang menubuhkan Kumpulan Pengembangan Wanita (KPW) di setiap kampung serta menambah bilangan Pegawai Pengembangan memandangkan ianya merupakan salah satu cara yang berkesan untuk membangunkan masyarakat petani di luar bandar.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani [Datuk Hajah Rohani binti Haji Abdul Karim]: Tuan Yang di-Pertua, Kumpulan Pengembangan Wanita atau KPW adalah satu institusi yang memainkan peranan penting dalam membantu ekonomi masyarakat desa yang melibatkan kaum wanita. Sehingga kini 1,324 buah KPW di seluruh Semenanjung Malaysia dengan keahlian 33,121 orang, di Sabah 180 kumpulan dengan keahlian 734 orang dan di Sarawak 248 usaha tani yang telah dibangunkan dengan menggunakan kaedah KPW. Kementerian mendapati institusi di peringkat kampung yang ada sekarang adalah mencukupi dan tidak bercadang untuk menubuhkan KPW di setiap kampung oleh kerana bilangan Pegawai Pengembangan yang terhad. Walau bagaimanapun kementerian telah mengambil langkah untuk menubuhkan KPW di bawah payung Jabatan Pertanian di seluruh negara dan usaha juga telah diambil untuk menambah bilangan Pegawai Pengembangan untuk memantapkan lagi KPW ini. Terima kasih.

Dato' Firdaus bin Harun [Rembau]: Terima kasih Setiausaha Parlimen dan terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan saya, sebahagian besar daripada kegiatan yang dijalankan oleh KPW ini dibuat di balai-balai raya dan juga di tempat-tempat lain seperti di sebelah surau dan sebagainya. Jadi dalam usaha kita untuk mengindustrikan pertanian khususnya di luar bandar, adakah kerajaan bercadang untuk menaiktarafkan atau bina baru bengkel-bengkel kegiatan wanita ini supaya dengan itu kegiatan mereka boleh dikomersialkan? Dalam masa yang sama boleh membantu meningkatkan pendapatan bukan sahaja para petani tetapi juga sebahagiannya ibu-ibu tunggal yang disebutkan sebelum ini.

Dalam masa yang sama juga, adakah kementerian bercadang untuk membantu KPW dari segi pembungkusan dan juga pemasaran? Ini merupakan salah satu masalah yang biasa dihadapi oleh KPW apabila produk mereka dihasilkan tetapi untuk dipasarkan, mereka perlu mencari sendiri sedangkan potensi pasaran itu ada bukan sahaja di dalam tetapi juga di luar negara. Terima kasih.

Datuk Hajah Rohani binti Haji Abdul Karim: Terima kasih Yang Berhormat di atas soalan tambahan tadi. Memanglah satu daripada peruntukan yang diberikan untuk lebih memantapkan KPW adalah untuk kita memberi peruntukan untuk memperbaiki bengkel-bengkel

yang sedia ada dan juga membina bengkel-bengkel baru tetapi masalahnya ialah untuk mendapatkan tapak tanah yang bersesuaian. Jadi setakat ini apa yang telah diberikan di peringkat kampung sebenarnya memang memadai. Bagi kami di kementerian lebih mengkhusus kepada apa yang dapat dibuat oleh kumpulan ini setelah ianya diaktifkan. Jadi tadi Yang Berhormat bertanya mengenai bantuan-bantuan yang harus diberikan kepada kumpulan ini. Memang setakat ini Yang Berhormat, segala bantuan-bantuan yang ada di dalam kementerian dan jabatan memang juga boleh dipohon oleh kumpulan ini.

Sebab satu daripada tujuan kita mewujudkan kumpulan ini supaya mereka menggunakan satu kumpulan mempunyai *leadership quality* masing-masing dengan izin dan mereka juga merancang apakah projek-projek yang mereka hendak buat bersesuaian dengan keadaan tempatan. Setakat ini Yang Berhormat, semenjak diwujudkan daripada tahun 1978 sehingga kini telah nampak sangat kesan KPW ini di mana jumlah atau *volume* jualan daripada kumpulan ini dalam tahun 1993 iaitu RM40.5 juta *volume* tetapi statistik terkini iaitu tahun 2005 telah melonjak kepada RM143 juta hasil keluaran daripada KPW. Jadi apa Yang Berhormat katakan tadi memang diberikan latihan, memang diberikan program-program atau bantuan-bantuan di bawah Industri Asas Tani dan mereka juga di bawa melawat sambil belajar di tempat-tempat di mana perusahaan itu lebih menyerlah untuk mereka contohi. Terima kasih.

Dato' Razali bin Ismail [Kuala Terengganu]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin bertanya, KPW ini adalah merupakan satu gerakan akar umbi untuk kita menggalakkan dan menjana minat dari segi keusahawanan terutama dari segi pertanian ini. Persoalan saya sekarang ini adalah konsep daripada kebun ke kedai ini. Saya tidak tahu setakat manakah ataupun daripada peringkat produksi itu kepada peringkat penjualan itu. Sejauh manakah Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani telah menyediakan rangkaian mekanisme untuk memastikan penjualannya dan dari segi *market* (pasarannya) benar-benar berkesan dan boleh mendatangkan kesan yang lebih lumayan kepada pendapatan warga dan juga Kumpulan Pengembangan Wanita ini. Mohon penjelasan.

Datuk Hajah Rohani binti Haji Abdul Karim: Terima kasih Yang Berhormat. Seperti yang telah saya beritahu tadi, satu daripada contoh menunjukkan keberkesanannya KPW ini telah melihat satu lonjakan daripada *sales volume* iaitu daripada tahun 1993 - RM4.5 juta melonjak sekarang kepada RM143 juta. Dan ada daripadanya Yang Berhormat, mereka boleh berdiri di atas kaki sendiri dan hanya menggunakan jabatan dan agensi sebagai fasilitator. Mereka sudah tahu bagaimana hendak pergi kepada pembekal-pembekal yang boleh membeli barangan mereka secara kontrak.

Sekarang ini mereka banyak membekalkan secara kontrak kepada *hypermarket* dan kepada *supermarket*. Beberapa contoh sepertinya KPW Kancung Darat, sekarang dia punya *volume* sahaja adalah RM10 juta, itu satu kumpulan. Keduanya di Batu Pahat, Johor iaitu RM2.7 juta dan ketiga di Perak iaitu RM2.5 juta yang mereka telah jalankan sendiri kecuali memerlukan

sekali-sekala Jabatan Pertanian dan juga agensi-agensi lain untuk juga membuka-buka pintulah, yang mana yang degil-degil itu dari segi untuk membekal secara besar-besaran kepada *hypermarket* dan *supermarket*. Sekarang ini kita menggalakkan mereka ke luar negara pula. Terima kasih.

6. Datuk Seri Dr. Wan Azizah binti Wan Ismail [Permatang Pauh] minta Perdana Menteri menyatakan:-

- (a) apakah sumbangan Malaysia kepada mangsa Tsunami di Pulau Jawa baru-baru ini; dan
- (b) berapakah jumlah peruntukan yang telah disalurkan dan sudahkan kerajaan menyiapkan butiran dan kira-kira bagi sumbangan yang telah berjaya dikumpulkan dan yang telah disalurkan bagi mangsa Tsunami 2004.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz]:

Tuan Yang di-Pertua, gempa bumi berskala 7.2 pada skala richter yang berlaku di Lautan Hindi pada 17 Julai 2006 jam 3.19 petang waktu tempatan telah menghasilkan Tsunami kira-kira jam 4.00 petang di tiga daerah di Jawa Barat iaitu Ciamis, Tasikmalaya dan Garut. Kerajaan Indonesia mentakrifkan bencana Tsunami ini sebagai *local disaster* berdasarkan fakta skala bencana dan beranggapan usaha-usaha mencari dan menyelamatkan boleh diuruskan oleh Kerajaan Indonesia sendiri tanpa bantuan dari negara luar. Walau bagaimanapun Kerajaan Malaysia memutuskan untuk memberi bantuan kepada Indonesia mengikut persetujuan di dalam *ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response* ataupun AADMER.

Juga atas prinsip kemanusiaan dan demi menjaga hubungan dua hala Malaysia - Indonesia. Sehubungan itu satu pasukan penilai telah dihantar ke tempat kejadian untuk mengenal pasti dan mencadangkan bentuk-bentuk bantuan yang boleh disumbangkan oleh Malaysia kepada mangsa-mangsa yang terlibat. Pasukan ini dianggotai oleh wakil-wakil daripada Bahagian Keselamatan Negara, Kementerian Kesihatan, Kementerian Pertahanan dan Kementerian Luar Negeri. Hasil tinjauan yang dibuat oleh pasukan penilai dan perbincangan dengan pihak berkuasa tempatan, kerajaan memutuskan untuk memberi bantuan jangka panjang.

Terutamanya dalam aspek pemulihan kepada mangsa-mangsa yang hilang tempat tinggal, mangsa-mangsa yang hilang punca pendapatan dalam industri pelancongan dan pemulihan aktiviti nelayan. Sehingga kini kerajaan masih menjalankan kajian mengenai aspek-aspek bantuan jangka panjang boleh diberikan kepada mangsa-mangsa. Bantuan ini akan disalurkan sebaik sahaja kajian tersebut selesai dilaksanakan.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri Dato' Seri Abdullah bin Haji Ahmad Badawi semasa kunjungan ke Jakarta pada 24 Julai 2006 telah pun memperakukan bantuan pemulihan

dan pembinaan rumah serta bantuan-bantuan lain kepada Presiden Indonesia dan telah dipersetujui. Pegawai kerajaan daripada kedua-dua negara akan mengadakan perbincangan lanjut bagi memuktamadkan bentuk bantuan dan cara pelaksanaannya.

Bagi jawapan (b), sejumlah RM78.95 juta telah berjaya dikutip hasil sumbangan orang ramai kepada mangsa-mangsa Tsunami di seluruh negara. Sehingga akaun Tsunami ditutup iaitu pada 31 Mei 2005, sebanyak RM51.39 juta telah dibelanjakan untuk pelbagai jenis bantuan kepada mangsa-mangsa yang terlibat sama ada dalam bentuk bantuan ihsan serta bantuan pemulihan ekonomi. Sebanyak RM20.76 juta telah digunakan bagi membayar kos pembinaan dan pembangunan semula rumah-rumah mangsa Tsunami di Kota Kuala Muda, Langkawi dan Pulau Pinang.

Butiran dan kira-kira akaun Tsunami berkenaan telah pun disediakan oleh kerajaan dan dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri pada Mesyuarat Pertama Penggal Kedua Parlimen Kesebelas di Dewan Rakyat.

Datin Seri Dr. Wan Azizah binti Wan Ismail [Permatang Pauh]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Menteri untuk memberi jawapan itu. Saya hendak tanya mengikut kenyataan 2005 Ketua Audit Negara yang Tan Sri Amrin telah melaporkan bahawa program dana bantuan mangsa Tsunami, pembelian dan pembaikan jaring nelayan dengan izin *outboard motors and boat* yang berharga RM9.84 juta telah disalahgunakan. Sementara jumlah sebanyak RM701,222 digunakan oleh Pejabat Pembangunan Negeri Kedah untuk membeli baju, topi, pin dan membangunkan *billboard* untuk menyambut kedatangan Perdana Menteri dan Timbalan Perdana Menteri pada tahun yang lalu.

Kawasan yang ditimpa Tsunami di negeri Pulau Pinang dan Kedah, rumah-rumah baru atau yang dibaiki dengan kos sejumlah RM9.83 juta dikatakan bermutu rendah. Lagipun sebanyak RM6.7 juta belum dipulangkan kepada kerajaan pada hujung 2005. Ketua Audit Negara dalam kenyataan juga meminta supaya kerajaan meneliti projek khas dana khas supaya dana ini digunakan untuk program yang diperuntukkan dan tidak disalahgunakan.

Soalan susulan saya ialah bagaimana Perdana Menteri akan mengesyorkan dana khas tidak disalahgunakan dan apakah mekanisme tambahan yang harus dimasukkan supaya tidak berlaku tidak bersih, tidak cekap, tidak amanah dan menjadi cemerlang, gemilang dan tidak hilang. Terima kasih.

Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Pertamanya segala wang-wang yang dikutip untuk mangsa-mangsa Tsunami kalau mengikut undang-undang, amanah sememangnya dia hanya boleh digunakan untuk *disaster* Tsunami itu sahaja dan dia tidak boleh digunakan untuk bentuk-bentuk lain. Namun kita memberikan sumbangan dan bantuan seperti kalau motor rosak ataupun beli bot yang baru, itu berdasarkan kepada mereka yang telah membuat laporan kepada pihak polis di peringkat daerah. Sesiapa yang menghadapi masalah daripada kerosakan rumah ataupun kerosakan motobot, mereka terlebih dahulu mestilah melaporkan kepada polis

dan polis akan menyiasat dan segala pembayaran akan dibuat mengikut apa yang telah dilaporkan kepada polis.

Berkenaan dengan kontraktor saya percaya kalau soal sama ada bermutu rendah, itu saya rasa adalah masalah yang dihadapi oleh kontraktor di peringkat bawah yang telah pun mendapat tender daripada pejabat daerah. Jadi oleh sebab itu sudah tentulah perkara yang sedemikian kadang-kadang lumrah berlaku ada baik, baik. Tetapi walau bagaimanapun saya percaya iaitu bahawa segala kaedah penenderan telah dipastikan supaya wang yang diberikan untuk membangun rumah-rumah bagi mangsa itu tidak disalahgunakan. Jadi saya rasa sebab itu di peringkat bawah ini kita harus memantau seperti yang mana Yang Berhormat sebut dan kita tidak ada langsung perancangan daripada pihak atas untuk menyalahgunakan wang ini malah segala wang yang telah diguna dan yang masih ada telah pun di bentang pada sesi Dewan Rakyat yang kedua dahulu.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Terima kasih. Saya hendak tanya sedikit soalan tambahan Tuan Yang di-Pertua kepada Yang Berhormat Menteri ini. Dari hasil kritikan atau daripada penemuan audit yang telah disebutkan oleh Ketua Audit Negara sendiri dan sudah ada di dalam buku ini saya ingin mendapat sedikit penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri, apakah ada cara-cara untuk kita menghormati dengan cara yang lebih cepat apabila kita mendapati perkara-perkara yang dilakukan oleh jawatankuasa tabung ini ternampak ataupun terjumpa perkara-perkara yang agak menyalahi undang-undang atau peraturan malah boleh meragukan kepada penderma-penderma di masa hadapan ini kalau perkara ini tidak boleh diselesaikan dengan segera. Apakah langkah-langkah drastik yang patut menteri lakukan terhadap apa yang ditegurkan dalam Audit Negara?

Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua satu daripada cara bagaimana kita memantau perbelanjaan dengan adanya audit yang dibuat oleh Ketua Audit Negara ini. Jadi segala salah guna wang yang berlaku dan dilaporkan dalam audit ini sudah tentu kita inilah kali pertama yang telah dapat kita kerajaan mengetahui tentang perkara itu berlaku dan kita akan ambil tindakan terhadap laporan salah guna yang telah dilaporkan oleh Audit. Cara yang lebih cepat tidak mungkin kita boleh buat sebab kita cuma dapat tahu setelah Audit Negara membuat auditnya pada tiap-tiap tahun.

7. **Datuk Abdul Ghapur bin Salleh [Kalabakan]** minta Menteri Tenaga, Air, dan Komunikasi menyatakan adakah kementerian sedar bahawa media massa negara sekarang sudah dicabuli oleh bahan berita dan program media elektronik yang berbentuk negatif khususnya yang berunsur melaga-lagakan serta gosip yang selalunya mengaibkan bangsa Malaysia sendiri, kalau sedar, apakah tindakan kementerian untuk membendung gejala yang boleh menjadi budaya merosakkan ini, khususnya golongan muda.

Timbalan Menteri Tenaga, Air, dan Komunikasi [Dato' Shaziman bin Abu Mansor]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat tidak dinafikan

terdapat bahan-bahan yang berbentuk negatif seperti penyebaran perkara yang memburukkan individu, kerajaan dan negara termasuk gosip disebar oleh orang-orang yang tidak bertanggungjawab melalui media masa elektronik. Kementerian Tenaga, Air dan Komunikasi menerusi Suruhanjaya Komunikasi dan Multimedia Malaysia (SKMM) memberi perhatian dan mengadakan pemantauan rapi terhadap perkara-perkara ini.

Dengan perkembangan teknologi pelbagai bahan dapat disalurkan melalui tiga medium utama iaitu televisyen, *internet* dan alat mudah alih. Antara medium yang sering digunakan untuk hebahan berbentuk negatif ialah laman *web*, media massa elektronik atau *internet* dan alat mudah alih. Adalah dianggarkan terdapat 40,000 laman *web* di bawah *dot.my*. dan dianggarkan terdapat 90 juta laman *web* di dunia. Ini menyukarkan pihak berkuasa untuk memantau perkembangan setiap laman *web*. Sementara Seksyen 3(3) menyatakan tiada apa-apa jua dalam Akta Komunikasi dan Multimedia 1998 ini boleh ditafsirkan sebagai membenarkan penapisan *internet*.

Walau bagaimanapun Seksyen 211 dan Seksyen 233 Akta Komunikasi dan Multimedia 1998 memberi kuasa kepada SKMM untuk bertindak ke atas orang yang membuat, menghantar apa-apa komen atau komunikasi yang tidak sopan, lucah, palsu, yang mengancam atau yang jelik sifatnya jika terdapat aduan mengenainya.

Selain daripada itu, kesalahan di atas juga boleh didakwa di bawah Akta Hasutan 1948, Akta Fitnah 1957 dan Kanun Keseksaan Seksyen 292 dan 293. Di samping itu, kod kandungan juga mengandungi garis panduan yang perlu dipatuhi oleh pemberi perkhidmatan telekomunikasi mudah alih dan capaian internet supaya tidak menyalahgunakan rangkaian untuk menyebarkan kandungan yang berunsur negatif. Sekian, terima kasih.

Datuk Abdul Ghapur bin Salleh [Kalabakan]: Tuan Yang di-Pertua, bila saya mengemukakan soalan nombor 7 ini, saya tidak berfikir untuk menyekat daripada laman-laman web kerana itu mungkin bermasalah. Kerana di sana pun orang-orang biasa pun tidak boleh masuk ke laman web kerana mereka orang-orang kampung dan lain-lain. Tetapi yang saya sentuh di sini ialah televisyen, Astro, TV3, TV1 kadang-kadang kita nampak gosip. Kita memang perlu keterbukaan, tetapi kita tidak mahu supaya mungkin keterlaluan dan ketelanjangan. [*Dewan riuh*] Jadi kita mahu mungkin satu cadangan untuk buat program para remaja supaya mereka ini dapat bahan-bahan yang baik daripada TV1, TV3 dan Astro. Jadi di sini, persoalan saya kalau saya kemukakan ini, saya mahu tanya apa kuasa kementerian untuk menyekat ini. Ada kuasa ke tak ada kuasa? Kalau ada kuasa ambil tindakan, kalau tak ada kuasa kementerian tutup. [*Dewan riuh*].

Dato' Shaziman bin Abu Mansor: Terima kasih Yang Berhormat bagi Kalabakan, dia mahu tahu buka atau tutup, sama ada kuasa atau tidak ada kuasa. Saya hendak katakan kepada Yang Berhormat bahawa pada hari ini saya tak tahu sama ada kuasa atau tidak ada kuasa, tetapi untuk pengetahuan Yang Berhormat, Suruhanjaya Komunikasi dan Multimedia telah

mengambil tindakan kepada banyak penyiar-penyiar TV dan juga penyiar-penyiar radio. Dan mereka telah dikompau, dan kalau nak katakan Suruhanjaya Komunikasi dan Multimedia ini tidak ada kuasa, mereka telah bayar kompaun mereka. Kompaun mereka ini mahal sampai RM50 ribu, RM45, ribu, tetapi mereka semua bayar kompaun yang dikenakan oleh Suruhanjaya Komunikasi dan Multimedia ini kepada syarikat TV ini ataupun penyiar radio ini.

Ini menunjukkan secara tidak langsung adalah kuasa sedikit-sedikit tetapi digunakan kuasa ini sebaik yang mungkin, dan di masa yang sama kementerian berusaha untuk menyediakan satu garis panduan. Kementerian ini bekerjasama terutamanya dengan Kementerian KeKKWa dan Kementerian Penyiaran dan peringkat terakhir untuk menyediakan satu garis panduan segala siaran TV dan segala siaran radio yang sesuai didengarkan ataupun ditonton kepada orang ramai di negara ini. Ini kerana kita pun tidak mahu sebagaimana Yang Berhormat katakan tadi ditelanjarkan atau diterbukakan, banyak bahasa-bahasa baru yang telah diperkenalkan oleh Yang Berhormat ketika mengutarakan soalan itu tadi. Terima kasih.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Kita tahu baru ini kita menyambut kemerdekaan, sebelum saya hendak sentuh tentang stesen TV ini, saya hendak ucap tahniah kepada TV3 terutamanya tentang Biro Pergerakan Putera ini yang telah mengadakan satu program dengan Mat Rempit atau Mat Motor. Kemudian disiarkan bagaimana di Kedah, bagaimana hendak mengatasi masalah Mat Motor atau Mat Rempit ini. Itu satu program yang baik. Walaupun tadi Yang Berhormat mengatakan ada garis panduan tetapi saya tidak tahulah garis panduan setakat mana, kita hendak dengar juga garis panduan yang terkini. Mengaibkan ini, kadang-kadang menyedarkan kita baru-baru ini, saya tidak menyalahkan Menteri Penerangan ini apa yang kita dengar tentang "Program Mawi dan Ina" ini, apa manfaatnya mengaibkan peribadi bangsa kita, ya...

Datuk Haji Md. Alwi bin Che Ahmad [Ketereh]: *[Menyampuk]*

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: ...itu tidak, saya tidak tahulah, itu Ketereh boleh tanyalah. Contoh tentang Mawi dan Ina ini, apa manfaat yang kita perolehi? Ya...

Seorang ahli: *[Menyampuk]*

Tuan Yang di-Pertua: Baik, baik, teruskan Yang Berhormat.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Jadi, kita berharap program-program bagaimana kita hendak memberi satu panduan kepada para belia kita ini, kita menyambut kemerdekaan, kita sewajarnya memperbanyakkan lagi rasa insaf bagaimana orang-orang dahulu termasuk Tuan Yang di-Pertua sendiri, yang pernah mengalami zaman kemerdekaan. Ini patut dikembalikan semula, supaya menjadi satu bahan sejarah, Tuan Yang di-Pertua kami di sini waktu hari terakhir Parlimen, hari Rabu begitu bersemangat melaungkan kemerdekaan dalam Dewan ini.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Merdeka!!!

Tuan Yang di-Pertua: Ya, baik.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Dengan begitu kuat dan begitu bersemangat...

Dato' Shaziman bin Abu Mansor: Apa yang hendak dihidangkan sebenarnya?

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Ini peraturan mesyuarat, tak boleh...

Tuan Yang di-Pertua: Ya, Yang Berhormat teruskan.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Jadi kita mesti programkan bagaimana kita hendak melahirkan insan belia kita ini, generasi pada masa hadapan. Jadi saya berharaplah kepada pihak kementerian kuasa yang ada, kalau dahulu kuasa ini di bawah Kementerian Penyiaran, tetapi apabila telah diwujudkan kementerian ini, biarlah ia menampakkan bahawa tidak ada satu kebebasan oleh mana-mana stesen TV yang boleh merosakkan masa depan masyarakat belia kita.

Tuan Yang di-Pertua: Baik, Yang Berhormat.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Yang baik kita puji, bukan kita tidak puji, kita ucapkan tahniah. Macam kita katakan TV3 dan mungkin stesen RTM pun ada, tetapi biarlah ia melihatkan modal insan kita ini benar-benar dapat kita merealisasikan. Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Baik. Baik.

Dato' Shaziman bin Abu Mansor: Terima kasih kepada Yang Berhormat daripada Larut, walaupun saya tidak berapa *catch up* daripada mana soalnya, ia banyak beri ucapan daripada soalan. Tetapi cuma saya nak katakan, kementerian ini melalui Suruhanjaya Komunikasi dan Multimedia sentiasa memastikan setiap tayangan, sama ada iklan ataupun siaran filem yang keluar melalui TV swasta mesti memiliki sijil-sijil yang sah. Kalau iklan, mereka perlu ada Sijil B, manakala untuk siaran tayangan filem mereka perlu ada Sijil A dan sijil-sijil ini adalah mendapat kelulusan daripada Lembaga Penapisan Filem (LPF) yang terletak di bawah Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, ini yang dipastikan. Berhubung dengan Mawi dan Ina bawah Kementerian Penerangan itu tidak dapat saya jawab pada ketika ini, dan saya juga telah jelaskan kementerian ini serius dan dengan itu kementerian ini telah bersedia dan bekerjasama dengan KeKKWa dan Kementerian Penerangan untuk menyusun supaya program-program yang diutarakan selepas ini merupakan program-program yang sesuai ...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: KeKKWa itu apa, nama Cina ke?

Dato' Shaziman bin Abu Mansor: ...untuk tontonan orang ramai. Terima kasih.

8. Tuan Henry Sum Agong [Bukit Mas] minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan berapakah jumlah 'Frequent Travellers Card' (FTC) yang telah dikeluarkan bagi tujuan perjalanan ke Brunei dan sama ada penggunaan kad tersebut akan diperluaskan lagi.

Setiausaha Parlimen Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri [Dato' Paduka Haji Abdul Rahman bin Ibrahim]: Tuan Yang di-Pertua, Kad Perjalanan Tetap ataupun Kad Perjalanan Kerap, *Frequent Travellers Card* dengan izin antara Malaysia dan Brunei, adalah satu bentuk kad yang dipersetujui oleh kedua negara. Di mana kad ini membuktikan kebolehan merekod semua pergerakan penggunanya dan semua maklumat itu boleh dibaca di kedua-dua sistem Imigresen Malaysia dan Brunei untuk memastikan penggunanya mematuhi peraturan dan pengawalan oleh kerajaan. Projek perintis untuk mencuba penggunaan Kad Perjalanan Tetap atau Kerap atau *Frequent Travellers Card* antara Malaysia dan Brunei, dengan menggunakan MyKad bagi Malaysia dan ID Brunei telah dilaksanakan di pintu masuk Pos Sempadan Imigresen Sungai Tujuh selama enam bulan, mulai 30 Jun 2005 hingga 31 Disember 2005.

Seramai 379 warganegara Malaysia dan 324 warganegara Brunei telah terlibat dengan projek perintis ini. Projek perintis atau percubaan ini ternyata berjaya, di mana pengguna Kad Pintar Brunei dan MyKad Malaysia dapat digunakan sebagai Kad Perjalanan Tetap atau Kerap antara kedua-dua negara. Pihak kerajaan memang berhasrat untuk memperluaskan kemudahan Kad Perjalanan Tetap atau Kerap atau FTC ini kepada semua pos sempadan dengan negara-negara jiran, dan tidak hanya terhad kepada warganegara Malaysia di Sabah dan Sarawak sahaja. Di antara pintu masuk pos sempadan yang dicadangkan untuk projek perluasan ialah Kuala Lurah, Tedongan, Pori, Pandaruan, Mengkalab, Labu dan setakat ini Imigresen telah mempunyai pos sempadan di Kuala Lurah, Tedongan dan 'Pandaruan Kuni'. Terima kasih.

Tuan Henry Sum Agong [Bukit Mas]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Setiausaha Parlimen yang memberi jawapan tadi. Tuan Yang di-Pertua, mengikut maklumat yang diterima, *Frequent Travellers Card* atau FTC ini tidak popular kerana *passport* masih diperlukan. Maka tidak hairanlah jumlah FTC yang dikeluarkan tidak banyak seperti yang dinyatakan oleh Setiausaha Parlimen tadi.

Soalan tambahan, adakah kerajaan meneruskan pengeluaran ataupun penggunaan kad tersebut memandangkan ianya tidak popular ataupun mendapat persetujuan atau berunding dengan Kerajaan Brunei bagi satu sistem yang lebih baik, *preferably*, dengan izin, tanpa menggunakan pasport untuk memudahkan urusan perjalanan rakyat kedua-dua negara menyeberangi Sempadan Brunei dengan Sarawak khususnya di Sungai Tujuh, Kuala Lurah, Pandaruan dan Temburung, bukan kerana pilihan tetapi terpaksa kerana tidak ada alternatif lain. Sekian, terima kasih.

Dato' Paduka Haji Abdul Rahman bin Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua dan Yang Berhormat bagi Bukit Mas, *Frequent Travellers Card* (FTC) adalah satu kaedah baru yang baru diperkenalkan dan projek printis seperti mana saya sebutkan tadi, baru sahaja selesai pada 31 Disember 2005. FTC bukanlah satu kad baru, *Frequent Travellers Card* ialah satu sistem yang dipersetujui antara dua negara di mana Malaysia menggunakan MyKad dan Brunei menggunakan kad pengenalan yang diiktiraf oleh Kerajaan Brunei.

Jadi, sebagai suatu sistem yang baru diperkenalkan memang banyak atau ramai rakyat yang belum menyedari atau merasakan sukar. Namun begitu, sistem ini telah pun dipersetujui oleh kedua kerajaan dan kita akan meneruskannya. Terima kasih.

9. **Dato' Wan Adnan bin Wan Mamat [Indera Mahkota]** minta Menteri Pertanian Dan Industri Asas Tani menyatakan tindakan yang telah dan akan diambil oleh kementerian dalam menggalakkan aktiviti pertanian bagi tujuan kegunaan sendiri kepada rakyat di negara ini memandangkan import makanan di negara ini masih tinggi.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani [Dato' Hajah Rohani binti Haji Abdul Karim]: Tuan Yang di-Pertua, bagi menggalakkan aktiviti pertanian di kalangan rakyat untuk tujuan kegunaan sendiri, Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani telah melancarkan Kempen Bumi Hijau. Majlis pelancaran kempen ini di peringkat kebangsaan telah diadakan di daerah Ulu Langat, Selangor pada 3 Mac tahun ini oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Ini disusuli oleh majlis pelancaran di peringkat negeri di mana setakat ini sebanyak 16 buah negeri telah mengadakan Majlis Pelancaran Kempen Bumi Hijau peringkat negeri dan negeri-negeri yang lain juga akan melancarkan kempen ini dalam masa yang terdekat.

Program Bumi Hijau ini meliputi tiga komponen iaitu tanaman, ternakan dan akuakultur. Bagi sektor tanaman melibatkan amalan bercucuk tanam, tanaman makanan berkonsepkan, dengan izin, *kitchen garden* atau dengan izin, *edible landscape* dengan menanam tanaman yang bersesuaian seperti sayur-sayuran dan ulama-ulaman di kawasan rumah.

Komponen ternakan pula melibatkan aktiviti memelihara ayam kampung dan burung puyuh, manakala sektor akuakultur menumpukan kepada aktiviti ternakan ikan keli dalam tangki kanvas, ternakan ikan tilapia dalam sangkar dan pelepasan ikan dalam kawasan pengairan umum. Terima kasih.

Dato' Wan Adnan bin Wan Mamat [Indera Mahkota]: Terima kasih Setiausaha Parlimen, terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan saya berkenaan dengan kegunaan sendiri pertanian, kita masih mengimport beras ataupun padi daripada negara jiran. Apakah rasionalnya padi ataupun beras ini tidak mencukupi untuk bekalan negara kita? Kalau saya beri contoh, contohnya negara Jepun, beras cukup untuk menampung 127 juta penduduk mereka dan boleh menampung kalau berlakunya kecelakaan selama 18 bulan. Memandangkan perbandingan negara kita cuma 26 juta dan kita masih import beras daripada negara jiran, terutamanya Thailand. Terima kasih.

Dato' Hajah Rohani binti Haji Abdul Karim: Sebenarnya Tuan Yang di-Pertua, soalan ini terkeluar daripada soalan, kalau ikut yang ditanya iaitu Bumi Hijau tetapi kalau merangkum kepada pengimportan beras, memanglah

Dato' Wan Adnan bin Wan Mamat [Indera Mahkota]: Saya tak tanya kegunaan Bumi Hijau, kegunaan sendiri ini.

Dato' Hajah Rohani binti Haji Abdul Karim: Ya, memanglah di dalam Rancangan Malaysia Kesembilan, kita hendak menjuruskan kepada "*self sufficiency level*", iaitu untuk kita mengeluarkan keperluan makanan kita di dalam tanaman padi menjurus kepada 90%. Jadi, buat masa ini memanglah kita sedang giat untuk kita memastikan bahawa kita dapat mengeluarkan segala-galanya sendiri, khasnya melalui R&D iaitu mengeluarkan benih-benih atau *variety* padi yang sah, yang memberi *volume* yang lebih dan pada masa yang sama kita juga di dalam menstrukturkan semula sawah-sawah padi yang ada.

Yang Berhormat, memanglah keadaan ini kita juga menjurus kepada keselamatan di dalam negara iaitu keselamatan dari segi pengeluaran makanan sendiri tetapi buat masa ini kita juga mengimport beras-beras dari negara-negara pengeluar beras untuk kita menambah keperluan beras tempatan yang ada pada masa ini sebab kos-kos infrastruktur memang mahal bagi tanaman padi. Pada masa yang sama, tanah-tanah sawah padi sekarang ini pun telah *diconvertkan*, dengan izin, kepada skim-skim perumahan.

Oleh yang demikian, dengan kita tidak dapat menambahkan keluasan tanah, kita mencari kaedah melalui pembangunan teknologi untuk memastikan bahawa kita dapat mengeluarkan keperluan dalam negara sendiri. Insya-Allah.

Tuan Haji Md. Alwi bin Che Ahmad [Ketereh]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Setiausaha Parlimen. Saya meneliti jawapan Setiausaha Parlimen mengenai menggalakkan pertanian, saya sambut baik Buku Hijau. Tetapi pada saya Yang Berhormat, kita boleh buat kempen Buku Hijau, kita boleh buat kempen itu, kempen ini, yang pentingnya pada saya ialah amalan pertanian yang betul. Amalan pertanian yang betul bermakna penggunaan benih yang baik, tanah yang sesuai, baja yang sesuai, masa yang sesuai, cara buat yang betul.

Soalan tambahan saya ialah apakah Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani sedar dan sedang mengambil tindakan yang sewajarnya untuk memberitahu petani sama ada yang terlibat dengan Bumi Hijau atau untuk persendirian atau untuk komersial supaya mereka ini mempunyai kefahaman yang jelas mengenai amalan pertanian yang betul termasuk juga pegawai-pegawai pertanian. Yang menjadi kebimbangan saya ialah pegawai pertanian sendiri tidak faham amalan pertanian yang betul, bagaimana dia hendak mengajar petani supaya membuat amalan pertanian yang betul. Saya minta kementerian memberi penjelasan yang sejelas-jelasnya mengenai amalan pertanian yang betul ini. Terima kasih.

Dato' Hajah Rohani binti Haji Abdul Karim: Terima kasih Yang Berhormat. Memang itu adalah satu strategi atau langkah yang kita ambil iaitu untuk mewujudkan supaya semua pihak yang terlibat di dalam pertanian menggunakan amalan pertanian yang betul termasuk dari segi apa yang disebut oleh Yang Berhormat, dari segi cara penanaman, dari segi berapa banyak baja, dari segi keselamatan makanan. Pada masa yang sama juga, kita pergi *one step further*, dengan izin, iaitu memastikan bahawa standard-standard pengeluaran makanan ini menepati pasaran-pasaran antarabangsa. Bermakna segala apa yang kita keluarkan bukan sahaja elok, baik untuk

dimakan dalam negara tetapi elok, baik dan menepati segala syarat oleh luar-luar negara yang di mana kita hendak meneroka pasaran-pasaran antarabangsa.

Terima kasih Yang Berhormat di atas komen Yang Berhormat itu menyatakan pegawai sendiri pun tidak faham dan sebagainya. Sekarang ini, memang semua telah dikursuskan, malahan setiap jabatan pertanian diwajibkan menghadiri kursus untuk amalan pertanian baik di seluruh negara. Terima kasih.

10. **Tuan Haji Ismail Bin Noh [Pasir Mas]** minta Perdana Menteri menyatakan apakah benar amalan amar makruf nahi mungkar hanya berlaku kepada golongan dhua'fa (yang lemah) tidak kepada golongan aqwlya' (yang kuat).

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Profesor Dato' Dr. Abdullah bin Md. Zin]:

Tuan Yang di-Pertua, adalah tidak benar menyatakan bahawa amar makruf dan nahi mungkar berlaku kepada golongan yang lemah sahaja dan tidak kepada golongan yang kuat. Perkara ini telah dimaklumi oleh masyarakat Islam di negara ini. Amar makruf bermaksud menyuruh kepada melakukan kebaikan. Setiap yang baik adalah makruf dan amalan ini adalah menjadi tanggungjawab bersama dan melibatkan semua pihak sama ada pemimpin, masyarakat dan individu.

Nahi mungkar pula bermaksud mencegah kemungkaran, kejahatan dan kemaksiatan. Tanggungjawab ini adalah terletak kepada semua pihak, sama ada individu, masyarakat dan pemerintah.

Menurut Islam, setiap kemungkaran yang berlaku hendaklah dicegah sama ada dengan tangan iaitu kuasa jika mampu, seterusnya dengan lidah iaitu perkataan iaitu nasihat dan jika tidak mampu dengan hati iaitu suatu kesedaran mendalam, kebencian terhadap kemaksiatan. Pencegahan melalui tangan jika dimaksudkan dengan penguatkuasaan hendaklah mengikut prosedur undang-undang yang telah ditetapkan seperti penyiasatan, pendakwaan dan kehakiman di mahkamah.

Pada masa ini, semua negeri di Malaysia telah mengadakan beberapa peruntukan berkaitan dengan kesalahan-kesalahan jenayah syariah iaitu "*nahi mungkar*" dan penguatkuasaannya dikenakan ke atas semua pihak termasuk golongan yang lemah dan golongan yang kuat. Sekian, terima kasih.

Tuan Haji Ismail bin Noh [Pasir Mas]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih di atas jawapan yang telah diberikan oleh Yang Berhormat Menteri sekejap tadi. Saya berterima kasih kepada Yang Berhormat Menteri kerana datang sendiri untuk memberi jawapan kepada soalan saya pada pagi ini.

Saya berterima kasih di atas jawapan tersebut. Tetapi ada suatu perkara yang mesti dijelaskan bahawa hadis Nabi yang dibawa oleh Yang Berhormat Menteri sekejap tadi [*Membaca*

sebuah hadis] Saya melihat di sini bahawa “*Biyadihi*” ini iaitu orang yang mempunyai kuasa dalam erti kata bahawa penguasaan itu lebih banyak kepada pemerintah.

Apalah yang ada pada rakyat Yang Berhormat Menteri? Rakyat tidak mempunyai apa-apa peruntukan untuk bertindak dan untuk menghapuskan maksiat. Yang berlaku sekarang ini merupakan suatu perkara yang tidak boleh disembunyikan lagi bahkan ianya berlaku secara terang-terang. Di Jalan P. Ramlee misalnya, seperti yang dilaporkan oleh TV 9 dan di Lorong Haji Taib dan banyak lagi di negara kita ini. Soalannya, ... *[Disampuk]*

Nanti dahulu, soalnya apakah dasar yang lebih “*jamik*”, yang lebih “*manik*”. Ini orang lain tidak reti ini Yang Berhormat Menteri, yang berbunyi tidak tahu ini. Yang Berhormat Menteri sahaja tahu ini *[Dewan menjadi bising]*

Beberapa Ahli: *[Menyampuk]*

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Astaghfirullahalazim, mengucap “*ente*”. “*Ente*” mengucap, mengucap. Istighfar “*ente*”, istighfar “*ente*” *[Dewan semakin bertambah bising]*

Beberapa Ahli: *[Bangun membantah]* *[Bercakap tanpa pembesar suara]*

Tuan Haji Ismail bin Noh [Pasir Mas]: Apakah dasar yang lebih “*jamik*”, yang lebih “*manik*”.....

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Istighfar “*ente*”.

Tuan Haji Ismail bin Noh [Pasir Mas]: Dengar dulu, apakah dasar ini dasar yang lebih konkrit yang diambil oleh kementerian untuk melaksanakan supaya maksiat-maksiat hari ini tidak berlaku di negara kita dan ...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Astaghfirullahalazim.

Tuan Haji Ismail bin Noh [Pasir Mas]: tidak menjadi negara yang bercanggah dengan apa yang kita sebut selama ini. Saya sayang kepada negara ini. *[Disorak]* *[Dewan amat riuh]* Kita mahu merdeka, bukan sahaja merdeka dalam erti kata bahawa kita merdeka. Merdeka maknanya bebas daripada maksiat.

Tuan Yang di-Pertua: Baik. Baik. Biar Yang Berhormat Menteri jawab.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: “*Ente*” itu buat fitnah!

Tuan Yang di-Pertua: Sila Yang Berhormat Menteri menjawab.

Prof. Dato' Dr. Abdullah bin Md. Zin: Terima kasih. Saya rasa kita ada peruntukan iaitu Akta Kesalahan Jenayah Syariah di setiap negeri, seperti di Kelantan pun ada, Terengganu pun ada dan Wilayah Persekutuan pun ada. Semua negeri-negeri telah pun ada rang ataupun di Wilayah Persekutuan sebagai akta. Di negeri ada enakmen, di Kelantan pun ada enakmen iaitu di bawah kuasa Kerajaan Negeri Kelantan.

Kalau mahu membicarakan soal maksiat ini, saya baca juga dalam surat khabar, di Kelantan pun ada. *[Disorak]* Di Tumpat pun ada ini. Di Rantau Panjang pun ada, dia dekat dengan itu sahaja. *[Dewan amat bising]* Itu saya kata jangan cakap, itu dia.

Saya pun Besut tidak berapa jauh sangat dengan Kelantan. Jadi saya rasa ini soal bersama. Lebih baik kita rasa untuk membasmi kemaksiatan ini, kejahatan dalam masyarakat, semua bertanggungjawab. Kalau dia baca hadis pun, saya boleh baca hadis juga, iaitu *[Membaca sepotong hadis]* bermaksud kamu semuanya adalah pemimpin. Kamu adalah bertanggungjawab terhadap orang yang di bawah pimpinan kamu sendiri. *[Tepuk]*

Semua bertanggungjawab, individu bertanggungjawab, keluarga bertanggungjawab dan pihak penguasa negeri-negeri untuk menjaga supaya kejahatan tidak berleluasa maka di Kelantan pun ada kuasa, di Terengganu ada kuasa dan di Wilayah Persekutuan ada kuasa. Kalau hendak baca surat khabar, boleh baca. Semua kita baca surat khabar. Saya rasa tugas bersamalah, jangan asyik nampak orang lain sahaja tetapi tugas ini adalah tugas bersama.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: *[Bangun]*

Tuan Yang di-Pertua: Baik, ya Yang Berhormat bagi Rantau Panjang.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Terima kasih *[Membaca sepotong ayat suci al-Quran]* ada kaitan dengan hadis yang dibacakan tadi.

Seorang Ahli: *[Menyampuk]* Tidak ada kaitan.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Tidak. Tidak. Ada kaitan ini, ada kaitan.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, baik.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Kita boleh bincang masalah amalan amal makruf yang disebutkan oleh Yang Berhormat Menteri dan barangkali nahi mungkar pula ada kaitan dengan perkara ini kerana kedua-duanya ada kaitan di antara satu sama lain iaitu ayat yang berkaitan. Saya hendak tanya ialah, di antara menteri-menteri ini, termasuk Yang Berhormat Menteri-menteri di sebelah Yang Berhormat itu 'Menteri Hiburan'. Menteri ini mencegah kemungkaran.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Menteri Penerangan.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Menteri Penerangan. Menteri hak yang ini

Datuk Haji Md. Alwi bin Che Ahmad [Ketereh]: Menteri Penerangan, minta tariklah. Janganlah suka begitu.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: "Ente" suka buat fitnahlah beb!

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Saya sebut Menteri Penerangan kerja dia, hiburan sebahagian besarnya.

Beberapa Ahli: Tak betul.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Eh, tak betul. Itu fitnah beb, tak betul. Tarik baliklah.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Semua orang ada bukti. Semua orang tengok semua.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Tak betul, Penerangan.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Sabar dulu! Jangan menafikan, jangan bodek menteri sampai peringkat itu sekali.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Tidak ada sebab hendak bodek. Dia tidak buat salah.

Tuan Yang di-Pertua: Soalannya Yang Berhormat.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Dengar dulu soalan dahulu. Soalnya sejauh mana penguasaan? Menteri yang kerja dia mencegah kemungkaran dengan menteri yang membuat hiburan dengan tersendiri melakukan maksiat. Itu antara dua yang saya hendak tanya.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Astaghfirullahalazim.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Siapa lebih kuat, siapa lebih gagah di antara dua menteri?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Fitnah beb! Fitnah beb! Fitnah, fitnah.

Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron [Rantau Panjang]: Sila jawab.

Prof. Dato' Dr. Abdullah bin Md. Zin: Saya rasa ...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Tak payah jawablah, ini fitnah punya soalan, tak payah jawab. *[Dewan terlalu bising]*

Beberapa Ahli: *[Bangun membantah dan bercakap tanpa pembesar suara]*

Prof. Dato' Dr. Abdullah bin Md. Zin: Saya rasa untuk menentukan sesuatu, perlu diberi takrif ataupun definisi. Kalau definisi tidak betul maka kesimpulan ataupun huraian pun tidak betul. *[Disorak]*

Kalau katakan sudah panggil Menteri Penerangan dengan menteri hiburan, sudah tidak betullah definisi itu. Maknanya penerangan ia menerangkan dan saya rasa saya banyak terima kasih kerana memberi ruang kepada

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: *[Bercakap bahasa Arab]*

Prof. Dato' Dr. Abdullah bin Md. Zin: Tak apalah, kita jelaskan tak apa. Ini pun amal makruf juga. Ini amal makruf.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, sila.

Prof. Dato' Dr. Abdullah bin Md. Zin: Saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Menteri Penerangan kerana memberi ruang kepada JAKIM untuk menjelaskan amar makruf dan juga nahi mungkar. Saya rasa cukup banyak dan di antara yang paling poplarnya ialah rancangan Ehwal Islam.

Maknanya suatu yang saya rasa dari segi *rating* nya cukup baik dan juga azan...

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Bersama Mufti.

Prof. Dato' Dr. Abdullah bin Md. Zin: Bersama Mufti yang terbaru. Saya rasa cukup banyaklah. Tetapi kalau kita pakai cermin mata gelap sepanjangnya, dia akan gelaplah. *[Disorak] [Dewan terlalu riuh]* Kadang-kadang kena pakai cermin mata cerah juga.

11. Tuan Markiman bin Kobiran [Hulu Langat] minta Menteri Keselamatan Dalam Negeri menyatakan apakah tindakan kerajaan bagi meredakan kebimbangan yang berlaku di kalangan orang awam terhadap kes ugutan yang banyak berlaku di kawasan awam seperti di Hentian Puduraya dan laluan pejalan kaki di Stesen STAR Plaza Rakyat.

Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri [Dato' Mohd. Johari bin Baharum]: Terima kasih Yang Berhormat. Tuan Yang di-Pertua, kejadian jenayah yang dilaporkan di kawasan awam seperti Hentian Puduraya dan laluan pejalan kaki di Stesen STAR Plaza Rakyat akan disiasat oleh Pegawai Penyiasat Jenayah di Bahagian Siasatan Jenayah PDRM.

Usaha mengesan, menangkap dan mendakwa akan dibuat terhadap suspek yang terlibat sebaik sahaja laporan polis yang sah diterima memaklumkan berlakunya kejadian tersebut. Selain itu, tindakan pencegahan juga dibuat dari semasa ke semasa melibatkan operasi khas, operasi cegah jenayah - Ops Zero Crime Zone dan berbagai-bagai operasi lain yang melibatkan semua jabatan PDRM dan jabatan-jabatan lain seperti RELA, Jabatan Imigresen, Dewan Bandaraya Kuala Lumpur dan Jabatan Pendaftaran Negara.

Tuan Markiman bin Kobiran [Hulu Langat]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Terima kasihlah atas usaha proaktif yang dijalankan oleh pihak kementerian melalui pihak berkuasa polis dan keselamatan yang lain.

Tetapi Yang Berhormat Timbalan Menteri, sekarang ini orang ramai begitu bimbang dengan masalah keselamatan bukan sahaja di dua tempat yang saya beri contoh ini, malah di tempat-tempat lain misalnya di pusat membeli belah, kawasan-kawasan peranginan, di kawasan pagar-pagar sekolah malah juga di bilik-bilik hotel berlaku kes-kes ugutan yang kemudiannya menjadi kes jenayah, kecederaan dan kematian.

Modus operandi iaitu pesalah atau penjenayah ini biasanya *stalking* atau dengan kata lain hendapan dan ini dilakukan oleh orang-orang yang mungkin hilang fikiran, hilang pertimbangan atau yang terganggu fikirannya. Apakah usaha pihak kementerian untuk meredakan keseluruhan masalah yang timbul daripada kes ugutan, kes-kes jenayah yang lain di seluruh negara tidak kira di bandar atau di desa. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Dato' Mohd. Johari bin Baharum: Terima kasih Yang Berhormat. Memanglah kerajaan sentiasa peka berkenaan dengan kes-kes jenayah yang berlaku di negara kita sekarang ini. Misalnya kes ragut seperti mana yang kita lihat sekarang ini sering berlaku di tempat-tempat tertentu walaupun kita mempunyai langkah-langkah yang kita buat.

Baru-baru ini dalam bajet yang baru dibentangkan oleh Menteri Kewangan yang juga Perdana Menteri bahawa satu peruntukan yang besar telah diluluskan kepada PDRM iaitu untuk

memasang CCTV, di tempat-tempat yang berlaku jenayah. Begitu juga kita telah meluluskan pembelian 2,000 buah kereta rondaan.

Untuk pengetahuan Yang Berhormat, saya bagi contoh di Kuala Lumpur. Di Kuala Lumpur, kita mempunyai 60 buah kereta sahaja yang bergerak sepanjang masa. Memanglah pada satu-satu *shift* itu, 60 buah kereta. Memanglah kenderaan tidak mencukupi. Sekarang ini, untuk pengetahuan Yang Berhormat, setiap IPD, kita memerlukan sekurang-kurangnya 200 buah kenderaan, tetapi kita hanya mempunyai 50 buah kenderaan sahaja.

Tetapi, dengan menambahkan dan juga kelulusan untuk pemandu kereta dan sebagainya, saya rasa perkara ini dapat kita atasi. Insya-Allah dari semasa ke semasa. Walau bagaimanapun, saya rasa berkenaan dengan kes ragut ini kadang-kadang atas kecuaiannya sendiri menyebabkan kes-kes ini berlaku. Mereka berjalan, walaupun mereka tahu bahawa kejadian ini sering berlaku di situ dan apabila berlaku kecuaiannya oleh mangsa itu sendiri yang menyebabkan kes-kes ini berlaku. Kadang-kadang juga, kebanyakan kes ini ialah jenayah *habitual* iaitu mereka yang berulang-ulang. Orang yang sama juga yang meragut. Tetapi apabila mereka ini didakwa di mahkamah, mereka hanya dikenakan penjara sehingga 6 bulan sahaja, dan oleh kerana cuti dan sebagainya, *after 5 months*, 5 bulan, mereka akan bebas. Jadi saya rasa undang-undang mengenai ragut ini perlu kita perkemas kini, supaya hukuman yang lebih berat dikenakan kepada mereka-mereka ini. Saya rasa dengan cara-cara inilah, mungkin kita dapat mengurangkan jenayah seperti ini pada masa-masa yang akan datang, terima kasih.

Tuan Teng Boon Soon [Tebräu]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua, bandar raya kita adalah pada *rating* yang agak rendah dari segi kehadiran polis di tempat-tempat awam jika dibandingkan dengan bandar raya-bandar raya di negara yang lain. Kehadiran polis harus terasa kerana itu adalah satu isyarat bahawa keselamatan awam terkawal. Soalan saya ialah bolehkah kementerian mengambil tindakan segera untuk menggerakkan tenaga polis bagi tujuan tersebut? Tidak perlu menunggu sampai tahun 2007, Tahun Melawat Malaysia, seperti yang diumumkan oleh Pengarah Pengurusan PDRM kebelakangan ini. Minta penjelasan.

Dato' Mohd. Johari bin Baharum: Terima kasih Yang Berhormat. Tidak semestinya bila kita tidak ada polis di situ, kita tidak ada pengawasan. Sekarang ini, kalau kita tengok, kalau kita pergi ke bandar raya seperti Tokyo dan sebagainya, kita jarang lihat polis. Kerana mereka mempunyai CCTV dan sebagainya. Untuk memasang CCTV, ini adalah memerlukan yang besar. Umpamanya, kita ada sekarang ini TMC. CCTV yang dikendalikan oleh bandar raya. Kita memerlukan lebih kurang RM20 juta setahun untuk kita servis dan juga kerja-kerja maintenance. Memang memerlukan perbelanjaan yang besar. Tetapi, walau bagaimanapun saya rasa, *time rate* terutama sekali Yang Berhormat bagi Tebräu, di Johor Bahru kes ragut telah turun sebanyak... kes ragut di Johor, *minus* 220 kes. Itu di Johor Bahru. Sekarang saya rasa...

Tuan Teng Boon Soon [Tebräu]: Tetapi kebimbangan rakyat belum turun.

Dato' Mohd. Johari bin Baharum: Yang Berhormat kena yakinlah bahawa kalau saya rasa 220 kes kita rasa itu adalah satu jumlah yang besar di Johor Bahru sahaja. Tetapi walau bagaimanapun, untuk mengatasi masalah ini saya rasa pihak berkuasa PBT juga memerlukan memasang CCTV di tempat-tempat tertentu, seperti mana yang saya katakan yang lepas-lepas, pihak pasar raya dan sebagainya, mereka juga mesti pasang CCTV. Kerana benda ini memerlukan perbelanjaan yang besar, dan kerajaan tidak mampu untuk menanggung itu semua. Jadi saya rasa, dengan adanya peruntukan-peruntukan yang diluluskan, Insya-Allah kita akan cuba sedaya-upaya untuk mengubah sistem yang ada, seperti ronda-bit, mungkin kita akan adakan lebih ramai lagi ronda-bit. Mungkin kita adakan peronda basikal, menggunakan basikal dan sebagainya untuk tempat-tempat yang tertentu. Terima kasih.

12. Datuk Dr. Rahman bin Ismail [Gombak] minta Menteri Luar Negeri menyatakan mengapa keputusan yang dibuat di dalam mesyuarat ASEAN tidak dilaksanakan oleh negara-negara anggota.

Menteri Luar Negeri [Datuk Seri Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar]: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat bagi Gombak ke atas soalan yang dikemukakan. ASEAN adalah satu-satunya organisasi rantau yang berjaya serta dianggap relevan dengan tuntutan masa. Justeru itu, ia menjadi satu pertubuhan yang disegani di peringkat rantau dan juga di peringkat antara bangsa mewakili ahli-ahlinya.

ASEAN telah ditubuhkan, sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum pada tahun 1967 dengan 5 ahli pada peringkat permulaan, dan kini telah menjadi 10 ahli. Negara-negara di Asia Tenggara lebih berupaya untuk menjadi kukuh dan kuat jika kita bergerak sebagai satu kumpulan. Kita mendapat banyak faedah yang diperoleh dengan bertindak sebagai satu organisasi ASEAN. ASEAN telah berjaya menjalin hubungan dua hala serantau dan pelbagai hala, yang mendatangkan manfaat kepada ahli-ahlinya secara individu ataupun secara kumpulan. Begitu juga Tuan Yang di-Pertua, dalam aspek dengan izin, *capacity building* ataupun bina upaya dengan negara-negara rakan dialog seperti Kesatuan Eropah, China, Amerika Syarikat, Australia dan New Zealand dan beberapa negara rantau lain melalui ASEAN Regional Forum.

Berasaskan program dan aktiviti, kejayaan-kejayaan yang dicapai termasuk melaksanakan keputusan menerusi Program Tindakan Hanoi, Program Tindakan Vientiane dan *Bali Concord II*, menunjukkan ASEAN telah dapat memenuhi hasrat dan cita-cita negara ahli ASEAN. Untuk makluman ahli Yang Berhormat, di bawah *Bali Concord II*, terkandung pelan-pelan tindakan bagi merealisasikan satu masyarakat ASEAN yang lebih bersepadu melalui pelaksanaan tiga tonggak iaitu, Keselamatan ASEAN Komuniti, Ekonomi ASEAN dan Komuniti, Sosio Kebudayaan ASEAN. Menteri-menteri Luar ASEAN baru-baru ini telah pun menandatangani pada 25 Julai 2006, satu perjanjian untuk membolehkan rakyat di negara-

negara ASEAN bergerak di antara satu negara ke negara yang lain dalam ASEAN tanpa menggunakan visa.

Begitu juga di atas keyakinan dan kematangan ASEAN, kita telah mula mengadakan mesyuarat di peringkat menteri-menteri pertahanan. Bermakna ASEAN dalam soal-soal yang melibatkan pelaksanaan program dan aktiviti tertentu, kita mencapai matlamat ianya ditubuhkan. Hanya dalam isu-isu politik tertentu yang menyentuh soal campur tangan dalaman sesebuah negara ASEAN, di situ menunjukkan ada beberapa masalah. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Datuk Dr. Rahman bin Ismail [Gombak]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Yang Berhormat Menteri, ada satu pandangan iaitu seperti mana yang kita tahu bahawa ASEAN selalu mengatakan 'ASEAN way', cara ASEAN. Salah satu cara ASEAN seperti mana yang disebutkan oleh Yang Berhormat Menteri tadi iaitu tidak campur tangan, *non-interference* ataupun *non-intervention* tentang perkara-perkara hal-ehwal negara-negara anggota. Kita tahu bahawa setengah-setengah perkara yang berlaku di dalam negara anggota itu boleh menggugat keselamatan serantau. Contohnya berlaku pencabulan hak asasi manusia di Myanmar. Pencabulan hak asasi manusia yang berlaku di Selatan Thailand dan juga pencabulan hak asasi manusia yang masih berlaku di Kemboja dan Laos. Negara-negara ini inilah yang mendukung pendekatan tidak boleh campur tangan hal ehwal dalam negara-negara anggota.

Datuk Dr. Rahman bin Ismail [Gombak]: Selain daripada itu, iaitu pendekatan ASEAN, iaitu *informal dialogue* tidak membincangkan perkara-perkara ini secara formal. Juga dilihat bahawa ASEAN ini dalam satu-satu segi merupakan satu organisasi yang tidak berkesan dan tidak bermaya. Adakah ASEAN akan merubah pendekatan ini Yang Berhormat Menteri?

Datuk Seri Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Tuan Yang di-Pertua, hukuman yang diberikan oleh ahli Yang Berhormat bagi Gombak adalah amat teruk sekali kalau dikatakan ASEAN sebagai satu organisasi yang tidak berkesan. Untuk pengetahuan Yang Berhormat, melalui ASEAN, salah satu rakan perdagangan yang terbesar untuk Malaysia adalah negara-negara ASEAN iaitu 26% daripada perdagangan kita adalah dengan negara-negara ASEAN, walaupun kita mempunyai masalah, kadangkala Myanmar, Selatan Thailand, dan juga di tempat-tempat lain. Sebab itu Malaysia telah mencadangkan supaya adakan satu Suruhanjaya Hak Asasi di peringkat ASEAN. Malaysia mahukan di peringkat Kebangsaan, negara masing-masing menubuhkan suruhanjaya supaya kita dapat rangkumkan kemudiannya di dalam satu organisasi di peringkat rantau.

Jadi dengan pergerakan langkah demi langkah, maka insya-Allah akhirnya kita akan menjadi lebih mempunyai kemampuan untuk menguruskan soal-soal yang dianggap sensitif dan tidak mahu disentuh pada masa yang lalu. Ini pun telah menunjukkan kesan pada masa ini di mana kita lebih terbuka membincangkannya. Terima kasih.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, saya hendak lebarkan sedikit Tuan Yang di-Pertua soalan ini kerana Yang Berhormat Menteri Luar

Negeri ada bersama-sama. Saya difahamkan bahawa hasrat kita hendak menghantar askar pengaman ke Lubnan itu dihalang oleh Israel. Sejauh manakah kebenarannya? Pertama.

Yang kedua, benarkah dakwaan sesetengah pihak askar-askar pengaman yang dihantar ke sempadan selatan Lubnan itu sebenarnya bukan hendak memberi keselamatan kepada Lubnan, tetapi lebih hendak mempertahankan Israel daripada serangan Hizbullah. Ini tuduhan, sebab itu berlumba-lumba negara-negara NATO, negara-negara Europe untuk menghantar askarnya tujuan bukan kerana hendak menyelamatkan Lubnan, tetapi kerana hendak mempertahankan Israel daripada serangan Hizbullah. Jadi maknanya Barat lebih mementingkan keselamatan dan.... boleh tambah sikit lagi Tuan Yang di-Pertua

Tuan Yang di-Pertua: Biar lain sikit soalnya.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Memang lain sikit soalnya. Tetapi lain yang lebih bermakna sebenarnya. Puluhan ribu bangunan musnah di Lubnan, jalan raya, pusat-pusat untuk kepentingan rakyat, jambatan, lapangan terbang musnah puluhan ribu bangunan musnah, beribu mati, beribu luka tetapi Barat macam endah tidak endah sahaja tidak kisah apa-apa pun. Amerika pun rasa tidak ada salah pun, tidak ada kutukan daripada Bangsa-Bangsa Bersatu pun. Negara-negara Europe tidak juga memberi kutukan, jadi ini pengganas, kepala bapa pengganas punya bapa pengganas, punya bapa pengganas punya bapa pengganas Amerika kenapa tidak bercakap tentang keganasan. Tuan Yang di-Pertua dunia tidak adil Tuan Yang di-Pertua ini bukan soal bangsa, bukan soal agama tetapi soal perikemanusiaan. Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Menteri dia faham. Kalau boleh jawab – jawab.

Datuk Seri Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk menjawab soalan ini hanya fasal Yang Berhormat bertanya. Saya hanya ingin menyatakan bahawa oleh kerana tekanan dan desakan yang dibuat, maka akhirnya masyarakat antarabangsa telah pun mengambil keputusan untuk memberhentikan permusuhan di antara kedua-dua belah pihak dan tentera yang akan dihantar ke sempadan itu adalah untuk bertujuan mengelakkan pertempuran berlaku semula. Dan insya-Allah ia akan mencapai kejayaan dan negara-negara ASEAN turut terlibat iaitu Indonesia dan kita juga mengharap Brunei dan saya percaya dan yakin masyarakat antarabangsa menghormati kehendak dan keupayaan Malaysia untuk menghantar pasukan tentera. Saya percaya tidak berapa lama lagi akan ada keputusan yang akan membolehkan Malaysia untuk turut serta dalam Pasukan Pengaman Bangsa-Bangsa Bersatu. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan lisan ditamatkan sekarang.

[Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi jawab lisan telah tamat]

RANG UNDANG-UNDANG**RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 2007****Bacaan Kali Yang Kedua****DAN****USUL****ANGGARAN PEMBANGUNAN 2007**

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah “Bahawa Rang Undang-undang Perbekalan 2007 dibacakan kali yang kedua sekarang” dan “Bahawa Usul yang berikut ini dirujuk kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis.”

“Bahawa Dewan ini, mengikut seksyen 4(3) Akta Kumpulan Wang Pembangunan 1966, membuat ketetapan iaitu satu jumlah wang sebanyak tidak lebih daripada empat puluh enam bilion lima ratus sepuluh juta dua ratus sembilan belas ribu ringgit (RM46,510,219,000) dibelanjakan daripada Kumpulan Wang Pembangunan bagi tahun 2007, dan bagi tujuan-tujuan dan butiran-butiran perbelanjaan pembangunan yang dinyatakan di bawah Maksud Pembangunan atau (“P”) dalam senarai Bajet Persekutuan 2007, yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 9 Tahun 2006, adalah diuntukkan di bawah Maksud-maksud yang berkenaan jumlah-jumlah yang bersetentangan dengan butiran-butiran itu di ruangan lapan dan sembilan senarai tersebut hendaklah disahkan.” **[1 September 2006]**

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat masalah di hadapan Majlis ialah bahawa Rang Undang-undang bernama suatu Akta yang menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun 2007 dan bagi memperuntukkan jumlah wang itu untuk perkhidmatan bagi tahun itu dibacakan kali yang kedua sekarang, dan masalah bahawa usul di atas nama Yang Berhormat Menteri Kewangan di dalam Aturan Urusan Mesyuarat ini diedarkan kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis sekarang, kedua-dua masalah tersebut terbuka untuk dibahas silakan. Yang Berhormat bagi Ipoh Timor.

11.34 pagi.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak tanya sikit peraturan mesyuarat mana yang mengizinkan asal ada debat untuk bajet Ketua Pembangkang dibagi.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat tidak ada peraturan mana-mana, tetapi sudah menjadi amalan kebiasaan penghormatan diberi kepada pihak Ketua Pembangkang untuk...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Kalau boleh dibagi kepada dia tolonglah hadkan masa itu sebab semua wakil rakyat sudah pun sedia untuk bahas janganlah meleret-leret sampai pagi.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, baik setelah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri atau Menteri Kewangan mengemukakan perkara ini maka diberi peluang kepada..

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Sebab bajet ini Tuan Yang di-Pertua memang perlu untuk kita bahas bersama untuk kepentingan rakyat.

Tuan Yang di-Pertua: pihak pembangkang untuk membahaskan dan selepas itu banyak lagi masa

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Kalau boleh hadkanlah masa Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: ... dan dalam Jawatankuasa untuk ahli-ahli lain memberikan pendapat-pendapat mereka dalam membahaskan perkara ini, kita telah tambahkan dua hari lagi dalam Jawatankuasa dan juga dalam dasar untuk membahaskan belanjawan. Silakan Yang Berhormat bagi Ipoh Timor.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua nampaknya Yang Berhormat bagi Kinabatangan tidak faham *Parliamentary convention* tetapi ini bukan...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ini lurus bukan ada dalam peraturan mesyuarat, ini ihsan Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Tuan Yang di-Pertua, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri selaku Yang Berhormat Menteri Kewangan pada hari Jumaat yang lepas membentangkan bajet yang disifatkan sebagai yang terbaik di antara tiga bajet yang dibentangkan sejak 2004. Dengan adanya banyak imbuhan kepada semua daripada rakyat kepada syarikat-syarikat koperasi sehingga ianya disifatkan sebagai bajet pilihan raya. Adalah amat jelas bahawa perangkaan bajet ini dihantui oleh pengaruh bekas Perdana Menteri. Biar pun begitu satu perkara telah berlaku terhadap Bajet 2007, di mana ianya gagal menjana sentimen *feel good* di kalangan rakyat. Komen berikutnya di dalam blog saya merumuskan perasaan kebanyakan rakyat Malaysia dengan izin, *budget used to excite me and my family almost every year by I guess this is first time, first year that most of my family members as well as my friend couldn't give it damn about it may be it because we are just too sick with the administration and its management of the beloved country.*

Tuan Yang di-Pertua, untuk kali yang kali pertama kecenderungan rakyat terhadap bajet tidak wujud yang mana kecenderungan ini hanya dibina pada hari bajet biar pun media menggembar-gemburkannya. Kecenderungan ini hilang dalam masa tiga hari, inilah disebabkan bajet yang disifatkan sebagai mesra pelabur yang terbaik sejak tiga tahun yang lalu ini gagal untuk menaikkan harga saham di Bursa Malaysia, yang ditutup pada hari Jumaat dengan indeks komposisi Kuala Lumpur hanya naik sekadar 0.27%. Salah satu sebab ialah Hari Kebangsaan

disambut sehari sebelum pembentangan bajet. Bajet 2007 tidak dibayangi oleh Hari Kebangsaan ke-49 tetapi ianya diselubungi perasaan kemurungan, kegelisahan dan kekecewaan yang melanda negara ini 13 hari sebelum Hari Kebangsaan, di mana ianya telah menjejaskan semangat menyambut Hari Kebangsaan dan harapan terhadap Bajet 2007.

Ini berpunca daripada beberapa peristiwa yang bersangkutan paut biarpun kesemua ini digolong oleh politik perkauman yang dipermainkan oleh Pemuda UMNO yang tidak bertanggungjawab, bahawa orang Cina di Malaysia akan mengeksploitasikan pertelingkahan dalaman UMNO dengan membangkitkan kepentingan komuniti mereka seperti isu-isu penolakan kontrak sosial merdeka, bahawa Malaysia ialah sebuah negara sekular yang berlaku berkali-kali, tidak toleransi terhadap isu-isu hak asasi manusia seperti kebebasan beragama dan pendapat yang semakin bertambah. Masalah korupsi yang semakin teruk, kegiatan jenayah yang semakin merisaukan dan bertambah. Kesemua ini menunjukkan kegagalan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri selepas hampir tiga tahun untuk bermula melaksanakan janji-janji pembaharuannya.

Beberapa orang pemimpin atasan kerajaan telah mengadu tentang kekurangan sambutan orang ramai mengibarkan bendera pada Hari Kebangsaan malahan mereka yang tidak berbuat demikian dituduh sebagai tidak patriotik. Saya telah membuat kiraan kasar terhadap 100 kereta di Petaling Jaya semasa memandu pada Hari Kebangsaan dan saya mendapati bahawa hanya dua daripada 100 buah kereta yang memasang bendera kebangsaan.

Di Parlimen, sehari sebelum hari kebangsaan, kurang daripada separuh kereta memasang bendera kebangsaan, biar pun terdapat inisiatif yang baik daripada Kelab BBC untuk mengedarkan *bunting* jalur gemilang. Ini tidak bermakna rakyat Malaysia menjadi kurang patriotik. Tetapi ramai yang merasai bahawa tahun ini tiada banyak sebab untuk menyambutnya akibat kekecewaan mereka dengan pentadbiran Yang Amat Berhormat. Yang bukan sahaja gagal dalam mengotakan janji-janji pilihan raya, tetapi juga kekurangannya kepimpinan dan daya tunjuk arah dalam banyak isu, dan kemurungan, kegelisahan, serta perasaan kecewa ini telah menimpa sehingga menyelubungi perasaan rakyat sebelum Bajet 2007. Yang Amat Berhormat, menangani kekecewaan orang ramai ini, apabila pentadbirannya gagal melaksanakan janji-janjinya semasa beliau menjadi Perdana Menteri untuk 18 bulan. Pada masa itu, semasa beliau bercakap pada majlis makan malam Harvard Club Malaysia, pada 5 Mei 2005, beliau telah mengulangi komitmennya untuk mengotakan janji-janjinya semasa pilihan raya Mac 2004 ke arah membentuk kerajaan yang bersih, tidak korup, efisien, dipercayai, dan mesra rakyat.

Untuk mewujudkan sebuah Malaysia yang adil, makmur dan progresif, di mana beliau mendapat majoriti Parlimen sebanyak 91%, dan ini tidak pernah berlaku sebelumnya. Beliau menyatakan bahawa janji-janji pilihan raya, dengan izin, *not made in the heat of electioneering but rather after careful thought about what needed to be done for Malaysia*, dan beliau berkata

dengan izin, *I'm committed to seeing through my policies, strategies and promises to fruition. I'm not only a man of intentions, I'm also a man of deeds.*

16 bulan telah berlalu, selepas ucapan Yang Amat Berhormat di Harvard Club, yang mana kita telah menyaksikan Bajet 2006, September tahun lalu, Rancangan Malaysia Kesembilan pada bulan April, dan Bajet 2007 Jumaat lepas. Walau begitu rakyat Malaysia tidak melihat apa-apa perbezaan kritikal dan *crucial* sama ada dalam tujuan dan komitmen atau gaya serta hala tuju kepimpinan pentadbirannya yang telah memberi keprihatinan terhadap kepincangan nasional atau *national malaise* di dalam kerajaan dan kepimpinannya sehingga beliau perlu menyentuhnya di dalam jamuan makan malam Harvard Club.

Dalam masa kurang daripada 2 bulan tempoh Yang Amat Berhormat ini akan melangkah ke ulang tahun ketiga yang penuh. Apa yang dapat ditunjukkannya kepada rakyat dari segi pelaksanaan janji-janji pembaharuannya. Beliau tidak boleh terus memberi alasan seperti kepincangan dan *inertia* nasional. Inilah sebabnya mengapa bajet ketiga Yang Amat Berhormat, bukan sahaja tidak mencetuskan sentimen *feel good* yang memampkan, *sustainable*, tetapi juga tidak meletakkan negara ini dengan kukuh ke arah sebuah Malaysia unggul dengan mengikis infrastruktur dunia pertama, mentaliti dunia ketiga, demi menyahut cabaran globalisasi. Yang Amat Berhormat adalah seorang yang jujur, bermaruah, dan berdakwah kepada Tuhan. Pada hari Sabtu, beliau menyatakan bahawa beliau akan meminta maaf kepada rakyat, jikalau beliau telah secara dengan tidak sengaja membuat kesilapan apabila bercakap tentang kumpulan Scomi dalam satu temu ramah dengan TV3. Beliau telah meminta kumpulan Scomi untuk menghantar satu laporan berkenaan dengan aktiviti-aktiviti perniagaan, khususnya yang berkaitan dengan projek-projek kerajaan. Beliau telah menyatakan bahawa beliau telah menerima sepucuk surat yang menuduh beliau menipu, berbohong tentang aktiviti-aktiviti perniagaan Scomi, di mana anaknya Kamaluddin mempunyai saham besar dalamnya.

Beliau menyatakan dalam temu ramah TV3, pada 7 Ogos, bahawa Kamaluddin tidak pernah meminta dan menerima habuan perniagaan daripada kerajaan. Beliau juga telah mengatakan bahawa anaknya sebenarnya terpaksa mencari peluang perniagaan di luar negara, kerana beliau tidak mahu dilihat sebagai bersekutu dengan ayahnya. Yang Amat Berhormat mengatakan bahawa surat ini mengandungi maklumat yang mana beliau tidak tahu. Kerana beliau tidak mengurus perniagaan anaknya dan beliau tidak meminta anaknya untuk melaporkan aktiviti perniagaan anak kepada beliau. Biarpun Yang Amat Berhormat mesti di puji kerana kejujurannya, kerendahan hatinya, keterus terangannya, dan sebagai seorang yang memartabat bahawa dia akan meminta maaf, jikalau beliau telah melakukan kesilapan semasa temu ramah TV, apa yang berlaku sebenarnya lebih daripada kemaafan yang di minta oleh seorang dalam Menteri kerana membuat kenyataan yang silap.

Berikut adalah petikan daripada temu ramah TV3 Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dengan pengerusi Bernama Datuk Mohd. Annuar Zaini pada malam hari Isnin, 7hb Ogos

2006. Soalan; ramai orang tahu Datuk Seri ikhlas dan bersih, tetapi mungkin niat itu akan terganggu dengan kepentingan *business* selain KJ adakah orang kata Kamaluddin yang terlibat dalam *business* dan pernahkan beliau salah guna hubungan dengan Datuk Seri untuk dapat *business*. Dan jawab; "Kamal tidak pernah salah guna hubungan dengan saya, Kamal buat *business* dalam satu bidang, *integrated oil* dan gas yang mana hanya dua syarikat seumpamanya di dunia, salah satu di Amerika, dia tidak terbabit dengan mana-mana syarikat lain, itu syarikat dia, dia operasi di luar negara, kalau mana-mana orang tanya, dia akan kata apa-apa dan jadi PM susah hendak cari makan, maka dia beroperasi di luar negara. Lebih 80% *business* nya dari luar negara, itu rezeki dia di luar negara. Petronas pernah juga beri kontrak untuk tender antarabangsa terbuka, itu pun yang dia dapat, terlalu kecil berbanding apa yang dia dapat dari luar negara. Dia biasa bersaing dengan syarikat lain untuk mendapatkan tender. Dia juga tender untuk projek dari Shell dan ESSO yang terlibat dalam minyak, Kamaluddin tidak pernah terlibat dalam mana-mana syarikat tempatan atau mana-mana konsesi, tidak pernah kerajaan *bail out* menyelamatkan untuk dia".

Soalan; semasa Datuk Seri menjadi Menteri Kewangan, pernahkan syarikat mendapat tender kerajaan? Jawab; "sejak jadi PM dan Menteri Kewangan, tidak pernah apa yang dia buat sampai ke pengetahuan saya yang, kerananya saya angguk tidak dapat langsung, dan dia pun bukan urus langsung syarikat itu, dia ada pengurusan dia sebagai tuan punya di buat dasar seperti buat gerakan hendak ambil alih syarikat Singapura yang ada 188 kapal untuk angkut arang batu di Indonesia". Soalan; ada orang kata projek monorel di Pulau Pinang pun dikhaskan untuk Kamaluddin? Jawab; "Siapa cakap macam itu, *I tell you Annuar, it's hard to be nice*".

Tuan Yang di-Pertua, maklumat bertentangan dengan kenyataan Yang Amat Berhormat berkenaan dengan Scomi dan Kamaluddin memang mudah diperolehi dalam *public domain*. Yang mana terdapat juga satu surat terbuka di Malaysia Kini bertarikh 15hb Ogos 2006 daripada seorang yang bernama Suhaimi Rejab yang meminta Yang Amat Berhormat untuk menjelaskan laporan-laporan akhbar mengenai projek-projek kerajaan yang telah diberi kepada Scomi atau syarikat-syarikat di mana, Scomi mempunyai kepentingan, misalnya:-

- (i) Pada Mac 2006, *Malay Mail* telah melaporkan bahawa KTM telah pada 2005 memberi satu kontrak lima tahun yang bernilai RM50 juta kepada kumpulan Scomi untuk membaik pulih dan menyelenggara sebanyak 1000 buah *wagon*.
- (ii) Juga pada Mac, *Business Times* melaporkan bahawa Scomi Group akan menawar satu tawaran kontrak bernilai RM120 juta untuk membuat bahagian badan untuk lebih kurang 400 bas milik syarikat Prasarana Negara Berhad.
- (iii) Kemudian pada April, *The Edge* melaporkan bahawa Scomi Engineering Bhd. sedang membeli kepentingan saham sebanyak

51% dalam MTrans Transportation Systems Sdn Bhd sebanyak RM30 juta demi memberi satu platform kepadanya menjadi pengusaha utama dalam pengangkutan bandar. Scomi Engineering juga pada 28hb April menandatangani satu perjanjian dengan Tiara Kilau Sdn. Bhd yang memiliki kepentingan saham 100% dalam MTrans untuk memiliki kepentingan saham 51%. Dan CEO Scomi Encik Shah Hakim bin Zain, baru-baru ini telah mengesahkan mengenai kepentingan penglibatan Scomi dalam projek monorel *Penang* yang bernilai RM1.2 bilion.

- (iv) Baru-baru ini Scomi Marine Berhad menerima satu *letter of intent* daripada TNB Fuel Services Sdn. Bhd. untuk satu kontrak perkapalan arang batu untuk tiga tahun dari 1 Oktober dengan opsyen untuk diperpanjangkan sebanyak dua tahun lagi. Mengikut syarikat itu, Scomi Marine mengumumkan kepada Malaysia pada 14 April bahawa di bawah kontrak itu ianya perlu mengangkut 500,000 tan dengan variasi 20% arang batu dari Australia, Indonesia dan Afrika Selatan setiap tahun. *The Edge* juga melaporkan di mana syarikat ini mengatakan TNB Fuel Services akan menentukan kualiti sebenar dan dari negara apa arang batu itu akan diangkut apabila kontrak itu diputuskan.
- (v) Juga baru-baru ini Scomi Group Berhad, sebuah syarikat perkhidmatan minyak menangani satu kontrak daripada Petronas Cari Gali di Turkmenistan Sdn. Bhd. untuk membekalkan, menyelia, menggerudi dan juga perkhidmatan-perkhidmatan yang lain untuk kerja-kerja mencari gali minyak di Blok 1, Turkmenistan dan dalam satu kenyataan yang dikeluarkan oleh Scomi yang diterbitkan di *Business Times*, Scomi mengatakan bahawa kontrak akan menimbangkan RM57 juta setahun kepada tabungnya.

Saya tidak tahu sama ada inilah surat yang dimaksudkan oleh Yang Amat Berhormat apabila beliau menyatakan bahawa ianya mengandungi maklumat yang mana beliau tidak tahu kerana beliau tidak mengurus perniagaan anaknya. Tetapi banyak soalan timbul berkenaan dengan kredibiliti dan kompeten kerajaan yang mana ianya perlu dijawab, termasuk:

- (i) mengapakah Yang Amat Berhormat meminta satu laporan daripada Kumpulan Scomi apabila beliau seharusnya meminta satu laporan penuh daripada kerajaannya sendiri iaitu Jabatan Perdana Menteri dan Kementerian Kewangan atau Perbendaharaan yang mana kedua-

- duanya bertanggungjawab terhadap semua entiti kerajaan dan yang berangkai dengan kerajaan;
- (ii) mengapakah Yang Amat Berhormat perlu mengambil satu bulan untuk menyedari bahawa beliau tidak ada maklumat bersesuaian mengenai Kamaludin dan aktiviti perniagaan Scomi yang melibatkan kerajaan menyebabkan beliau membuat kenyataan yang silap kepada orang ramai di dalam satu temu ramah televisyen;
 - (iii) mengapakah beliau perlu menyedari kesilapannya daripada sepucuk surat daripada orang ramai apabila maklumat sebegini adalah begitu mudah diperolehi dalam domain awam dan kerajaan mempunyainya sebelum temu ramah dengan TV3;
 - (vi) oleh kerana temu ramahnya dengan TV3 di rekod sebelum disiarkan dan bukanlah siaran langsung, mengapakah beliau tidak dimaklumkan tentang kesilapan-kesilapannya oleh penasihat-penasihatnya dan pegawai-pegawai supaya perekodan semula boleh dilakukan untuk mengelakkan air muka Yang Amat Berhormat dijatuhkan apabila beliau mengeluarkan kenyataan salah atau silap dalam temu ramah-temu ramah yang akan menjejaskan kredibiliti dan kewibawaannya; dan
 - (v) apa yang lebih asas lagi ialah oleh kerana beliau akan menjawab soalan-soalan mengenai aktiviti-aktiviti perniagaan Kamaludin yang berkaitan dengan kerajaan, mengapakah Yang Amat Berhormat tidak diberi satu taklimat yang penuh dan mendalam oleh penasihat-penasihatnya dan pegawai-pegawai kanannya dan mengapakah beliau tidak meminta laporan penuh sebegini.

Ini tidak dapat meyakinkan rakyat jelata bahawa sebuah kerajaan yang membelanjakan RM112.9 bilion daripada pembayar cukai tahun depan dari segi perbelanjaan pengurusan dengan anggota perkhidmatan awam mencecah RM1 juta boleh menjadi begitu *incompetence*, tidak cekap dan tidak bertanggungjawab sehingga membiarkan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri begitu *uninformed* dan *vulnerable* dalam temu ramah televisyen. Ini bukan sahaja satu-satunya maklumat yang tidak tepat yang beliau buat di dalam temu ramah ini kerana terdapat juga yang lain sama ada dalam penjelasan beliau untuk mempertahankan Khairy Jamaludin, menantunya yang cukup kontroversial dalam pinjaman wang dan pengambilalihan saham-saham ECM Libra yang akhirnya menyebabkan pembelian GLC yang lebih besar, *asset Avenue* untuk membentuk ECM Libra Avenue yang baru yang mencetuskan soalan-soalan bercanggah kepentingan yang serius atau *conflict of interest* di mana ini secara langsung menjejaskan kewibawaan dan kredibiliti Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang juga merupakan Menteri

Kewangan atau penafian beliau bahawa tiada mana-mana syarikat Malaysia yang sedang dikuasai oleh sebuah syarikat asing biarpun pengusaha hospital swasta Pantai Holding telah dikuasai oleh Parkway Holding Limited dari Singapura.

Sejurus selepas temu ramah TV, Khairy Jamaludin menjual saham ECM Libra Avenuenya di bawah keadaan yang sama kontroversial, manakala Perbendaharaan perlu membeli pegangan saham yang *substantial* dalam Pantai Holding melalui satu kenderaan yang baru, syarikat Pantai Irama Venture Sdn. Bhd. Disebabkan akibat dua konsesi penswastaan iaitu FOMEMA dan Pantai Medivest. Yang Berhormat Menteri Kewangan harus memberi satu laporan yang penuh kepada Parlimen terhadap skandal konsesi FOMEMA-Pantai Medivest, jumlah wang pembayar cukai yang digunakan oleh Perbendaharaan untuk mengambil semua kedua-dua konsesi ini dan apakah pengajaran yang dipelajari daripada perkara ini kerana ini merupakan satu lagi kes klasik di mana orang ramai ditipu dengan kerugian kewangan yang besar terhadap tabung awam akibat daripada sikap ketidakmahiran, *incompetence* atau pengabaian tanggungjawab oleh kakitangan-kakitangan awam dan pemimpin-pemimpin politik.

Dengan berlakunya kepincangan-kepincangan sebegini di dalam bidang kewangan, ekonomi, politik dan pembinaan negara, perasaan kecewa dan sedih telah meleraikan sebarang perasaan "*feel good*" yang direka khusus melalui pemberian imbuhan-imbuhan dalam Bajet 2007. Setiap hari kita dapat lihat semakin banyak contoh dan perkara yang berkaitan dengan kekurangan kepimpinan dan hala tuju serta peristiwa yang penuh dengan kepincangannya.

Contoh terbaru ialah pertelingkahan yang terus berlaku di antara Ahli Parlimen, Yang Berhormat bagi Jasin dengan Jabatan Kastam dan Eksais di mana beliau telah membangkitkan skandal pakaian seragam kastam sejumlah RM44 juta di Parlimen pada hari Isnin yang lepas termasuk tuduhan-tuduhan bahawa *baton* yang dipegang oleh pegawai kanan berharga RM700 sebatang dan ianya dibuat di United Kingdom, *overlap* pada pakaian seragam mereka yang dibuat dari Scotland berharga RM600 satu, manakala butang pada pakaian seragam mereka berharga RM800 satu set.

Pada hari Khamis yang lepas, *New Straits Times* dalam satu laporan yang bertajuk "*Customs Department Hits Back At RM48 Million Allegation*" dengan jelas melaporkan sumber daripada Jabatan Kastam bahawa syarikat yang bernama Mariwasa Kraftangan Sdn. Bhd. sebagai syarikat yang diberi kontrak untuk membekalkan pakaian seragam kastam pada tahun 2002 dan 2003. Secara spesifiknya, tuduhan-tuduhan bahawa *baton* yang dipegang oleh pegawai kanan berharga RM700 sebatang dan dibuat di United Kingdom telah dinafikan dengan penjelasan bahawa ianya dibuat di Kuala Kangsar dan masing-masing berharga RM160 ke RM250 dan laporan NST menyatakan bahawa dengan izin, "*When the contract was formalized 22 items were listed as accessories. The accessories ranged from crowns and were donned on epaulette, lanyard, aiguillette (braided cord with chrome or brass finial), pips and gorget (collar*

badges). A button was priced at RM2.90 for the aiguillette (for senior officers) was quoted at RM950.

At present, the Custom officers' uniform has eight lapel buttons and two breast pocket buttons and each button box quoted at RM17. This was definitely not cost RM800, said the official.

The official explained that with the exception of an aiguillette, all items were designed and manufactured locally. The official explained the aiguillette was imported from Pakistan as there was no local expertise available to put together the threaded finery."

Adakah skandal pakaian seragam kastam berharga RM48 juta wujud atau tidak. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri harus menarik balik arahan yang tidak wajar yang, tidak beri nasihat yang baik dan tidak diberi pertimbangan yang baik iaitu nasihat untuk, arahan untuk menamatkan pertelingkahan di antara Ahli Parlimen dengan Jabatan Kastam dan Eksais melalui satu *gag order*. Yang mana komitmen beliau terhadap keamanan, ketulusan, integriti dan pentadbiran baik akan dipersoalkan.

Sebagai Menteri Kewangan dengan mempunyai tanggungjawab terus menerus dengan Jabatan Kastam, beliau mempunyai tanggungjawab kepada Parlimen dan negara untuk mengedarkan seluruh kebenaran berkenaan dengan skandal pakaian seragam kastam yang berharga RM48 juta. Kita perlu siasatan yang bebas dan terperinci tanpa sebarang *cover up*, biarlah mereka yang bersalah menanggung akibatnya tetapi kebenaran mesti didedahkan. '*Let the chip fall where they may*' oleh kerana kalau tidak *the chips will fall* atas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri.

Salah satu contoh kepimpinan yang gagal ialah kegagalan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bersikat lembap dalam mengutuk politik perkauman yang tidak bertanggungjawab oleh pemimpin-pemimpin pemuda UMNO khususnya Timbalan Ketua Pemuda dan juga merupakan menantunya.

Selepas isu Ketua Menteri Pulau Pinang dibangkitkan, isu Menteri Pulau Pinang UMNO Khairy telah menghangatkan suasana politik pada hari minggu lepas dengan menuduh orang Melayu di Balik Pulau telah dipinggirkan di Pulau Pinang oleh Kerajaan Negeri di bawah kepimpinan orang Cina Parti Gerakan. Kerajaan Gerakan memaksa mereka beralih, berpindah ke Butterworth dan Sungai Petani di Kedah. Apabila pemimpin Pemuda UMNO dan Menteri Pelajaran berkata semasa merasmikan Mesyuarat Kebangsaan Tahunan Pemuda dan Wanita GERAKAN pada hari Sabtu, bahawa pemimpin-pemimpin muda yang mengeluarkan kenyataan perkauman dan agama dengan tujuan mencari populariti di sesuatu komuniti tidak akan dapat berdiri lama di masyarakat Malaysia yang pelbagai kaum dan budaya.

Ramai yang bertanya sama ada ini merupakan tanda Ketua Pemuda UMNO yang cuba menjarakkan dirinya daripada politik etnik dan agama timbalannya. Tetapi, persepsi ini tidak bertahan lama kerana pada hari keesokannya semasa menghadiri mesyuarat UMNO

bahagian Kampar, apabila bertukar haluan dengan menunjukkan bahawa amaran beliau, kepada pemimpin-pemimpin parti yang muda tanpa mengira kaum dan agama supaya jangan mempertaruhkan masa depan negara untuk kepentingan peribadi jangka pendek kelihatan lebih ditumpukan kepada MCA dan GERAKAN daripada UMNO dan dalam sebarang kejadian beliau tidak terfikir Khairy Jamaludin.

Inilah kekurangan kepimpinan yang mengakibatkan kepincangan yang mendatangkan kesan yang paling negatif ke atas negara sama ada dalam pembinaan negara hubungan etnik politik atau ekonomi. Sesiapapun dapat membayangkan bahawa Yang Amat Berhormat yang sepatutnya berada di puncak kekuasaan dan pengaruhnya dan baru sahaja memenangi pilihan raya umum dengan kemenangan besar yang belum pernah di kecapi oleh mana-mana Perdana Menteri pada MAC 2004 dan telah mengumumkan Rancangan Malaysia Kesembilan bernilai RM220 bilion serta membentangkan Bajet paling besar di dalam sejarah pada hari Jumaat lalu yang berjumlah RM155.4 bilion.

Terdapat pula satu suara yang meminta beliau berundur dan meletakkan jawatan. Seruan sebegini bukan datang daripada musuh-musuh politiknya. Sama ada di dalam UMNO seperti Tun Mahathir atau di luar UMNO. Ianya daripada luar UMNO dan ianya baru dibuat semalam oleh seorang pakar pembedahan Malaysia di California M. Bakri Musa seorang penulis yang prolific terhadap hal ehwal Malaysia di dalam *internet*, media cetak dan buku. Semalam beliau menghantar satu *e-mail* empat muka surat kepada saya yang bertajuk 'Undurlah Paklah.' Saya tidak bersetuju dengan bahasa Bakri yang kasar, tidak baik dan menghiris terhadap Yang Amat Berhormat dalam beberapa tempat dalam tulisannya. Bakri ada menyuruh Yang Amat Berhormat untuk berundur sekarang yang mana beliau menyifatkannya sebagai dengan izin, *the one right decision at the right timed and for all the right reasons something that has sorely eluded him since becoming Prime Minister*.

Beliau berasa bahawa akan terdapat suatu masa yang sesuai, inilah untuk Yang Amat Berhormat untuk mengumumkan perletakkan jawatannya berikutan pemilihan seorang pemimpin baru dalam perhimpunan Agung Tahunan UMNO yang akan datang bulan November ini.

Saya tidak ingin memberi komen terhadap seruan cadangan Bakri kepada Yang Amat Berhormat untuk berundur sebagai Perdana Menteri, tetapi apa yang harus diiktiraf ialah makna di sebalik tulisan Bakri bahawa Yang Amat Berhormat tidak memberi apa-apa kepimpinan akan mendapat '*resonant*' di kalangan rakyat.

Sebenarnya semakin ramai rakyat Malaysia sedang bertanya siapa sebenarnya Perdana Menteri di Malaysia dan sama ada terdapat kah Perdana Menteri di Malaysia. Dalam cara yang sama semakin ramai pula akan bertanya sama ada kita mempunyai seorang Menteri Kewangan selain daripada pembentangan tahunan bajet dalam Parlimen atau seorang Menteri Keselamatan Dalam Negeri yang sebenar dan oleh kerana persoalan ditanya ialah memandangkan keadaan jenayah yang di luar kawalan berikutan fasa cadangan utama Suruhanjaya Diraja Polis untuk

menubuhkan *independent polis complain* dan *misconduct commission* yang dimaksudkan untuk ditubuhkan pada Mei tahun ini masih diketepikan. Yang Amat Berhormat mesti bertindak menangani kepincangan-kepincangan dalam pentadbirannya dan mempamerkan kepimpinannya merombak dan mengurangkan saiz kabinet *walk the talk* tidak melaksanakan janji-janji pilihan raya yang mana beliau telah memenangi dengan mandat 91% majoriti Parlimen...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat bagi Kinabatangan bangun.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Ya, habiskan ini. Jikalau beliau ingin meninggalkan nama baik sebagai Perdana Menteri Malaysia yang kelima. Ya.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih Yang Berhormat. Saya hendak tanya, kenapa Yang Berhormat terikut-ikut dengan seorang penulis rakyat Malaysia tetapi tidak berada di negara Malaysia yang tidak ada nasionalisme dia meminta seorang Perdana Menteri negara kita yang dihormati yang disokong oleh rakyat untuk berhenti semata-mata atas pendengaran - *hear say* sahaja. Nampaknya Yang Berhormat terpengaruh dengan orang yang luaran, yang tidak ada asal usul dia hanya muatkan dalam *website* dan sebagainya dan Yang Berhormat bawa ucapan dalam Dewan Rakyat. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah melakukan yang terbaik, Yang Berhormat pun faham. Kadang-kadang Yang Berhormat sokong, kata setuju, tetapi bersetuju pula dengan seorang manusia apabila minta Perdana Menteri berhenti, maka minta dia berhenti. Tunggulah pilihan raya tengok siapa menang. Rakyat suka kita atau tidak, itu bukan soal dia. Minta penjelasan.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Yang Berhormat bagi Kinabatangan harus faham bahawa inilah bahawa *IT world* bahawa *internet*, *blog*, *website* mewakili pandangan-pandangan yang kita tidak boleh ketepikan. Ini *world of the centralization* dan kita kalau mahu boleh membayangkan fikiran atau pendapat orang umum, kita pun perlulah meneliti pandangan-pandangan dalam *internet*. Sebenarnya adalah pandangan-pandangan di *internet* yang lebih jitu, lebih tulen daripada apa kita baca dalam surat khabar oleh kerana surat khabar *mass media* semua dikongkong oleh kerajaan-kerajaan yang memerintah.

Dan kalau mahu dapat apa yang sebenar mungkin ada sesetengah di *internet*, *blog site* yang lebih benar untuk membayangkan fikiran semasa, dan bukan oleh kerana seseorang yang di luar negara bahawa dia tidak patriotik. Janganlah kita begitu sempit fikir mengenai makna patriotisme. Apa ertinya patriotisme? Adakah orang dalam negara ini atau dalam Dewan yang mulia ini yang bercakap dengan lantang bahawa beliau patriotik, adakah beliau patriotik. Patriotik tidak perlu ditunjukkan daripada tindakan beliau. Seorang yang berjawatan tinggi, seorang yang kaya-raya tetapi kalau korup menyalah guna kuasa, rela ketepikan kepentingan negara dan generasi akan datang mereka tidak patriotik, tidak patriotik. Bukan orang dalam parti-parti pembangkang tidak patriotik. Kita rela untuk kepentingan negara, untuk memperjuangkan

sehingga dipenjarakan. Ini bukan bermakna kita anti-nasional. Sebenarnya ini adalah menunjukkan kita lebih patriotik daripada orang-orang lain.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Saya tidak pernah mengatakan Yang Berhormat tidak patriotik. Yang saya kata mereka yang menulis daripada jauh membuat komen yang tidak ada hala tuju dengan kepimpinan negara kita. Kenapa Yang Berhormat membela dia? Yang Berhormat kenalkah orang ini? Dia memberi pandangan bahawa Perdana Menteri tidak melakukan apa-apa untuk negara, selain daripada Menteri Kewangan untuk membaca Bajet sahaja. Ini satu pandangan yang serong. Yang Amat Berhormat telah merancang sesuatu untuk negara ini menuju Wawasan 2020. Kenapa harus diperlekehkan? Kenapa diperkecilkan oleh seorang penulis yang tidak bermaruah ini. Kenapa Yang Berhormat bela dia?

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Saya tidak kenal Bakri Musa, tidak pernah jumpa dia, tidak pernah ada *exchange correspondence* dengan beliau pun tetapi ini adalah *borderless world*. Ini adalah *borderless world*. Kita kata kita mahu berkembang sebagai satu IT dan ICT yang *power* oleh kerana ini adalah *borderless world* dan inilah termasuk pandangan dan maklumat. Khasnya seorang yang berketurunan daripada Malaysia dan dalam *borderless world* ini apa yang mustahak dan penting bukan siapa yang keluaran pandangan, tapi sama ada pandangan itu benar, jitu, baik atau tidak. Adakah Yang Berhormat baca surat Bakri Musa untuk Pak Lah. Adakah Yang Berhormat baca itu yang boleh didapati.....

Datuk Mohd. Zaid bin Ibrahim [Kota Bharu]: Penjelasan.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: di www.bakrimusa.com. Saya bukan wakil beliau untuk menyebarkan.....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat bagi Kota Bharu. Hendak bagi jalan?

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: suruhan dia.

Datuk Mohd. Zaid bin Ibrahim [Kota Bharu]: Penjelasan. Saya rasa Tuan Yang di-Pertua perkara yang dibangkitkan oleh rakan kita Yang Berhormat bagi Kinabatangan itu betul. Dia ingin bertanya mengapakah Ketua Pembangkang seolah-olah menjadi *spokesman* pada hari ini untuk mendesak Perdana Menteri kita berhenti dan mengambil sebagai alasan satu surat ataupun mesej ataupun pandangan daripada seorang yang tinggal di San Diego.

Maksud saya, saya ingin bertanya kepada Ketua Pembangkang, apakah baik kepada negara kita dalam keadaan sekarang kalau Pak Lah berhenti. Apakah ada orang lain yang lebih baik yang lebih telus. Apakah ada orang lain yang tidak ada kronisme, yang tidak ada *corruption*. Apakah dalam Kabinet sekarang ini orang yang lebih baik daripada Dato' Seri Abdullah bin Haji Ahmad Badawi. Itu persoalannya. Jadi tekanan untuk beliau berhenti ini saya rasa cukup dalam internetlah. Tidak payahlah sampai ke dalam Dewan ini, itu maksud saya. *[Tepuk]*

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Itulah soalan yang baik. Adakah orang lain dalam Kabinet yang lebih baik daripada Pak Lah tanpa kronisme yang boleh lebih baik untuk mengganti

Pak Lah, yang pertama. Itulah soalan yang baik yang perlu kita semua renung, semua fikir. Mungkin juga memberi jawapan. Adakah sesiapa berani boleh jawab itu. Adakah orang lain dalam Kabinet sekarang yang lebih baik daripada Pak Lah tanpa kecacatan dan kelemahan-kelemahan yang ada. Tiada. Tiada.

Yang kedua, saya menyebut mengenai seruan Bakri Musa untuk Pak Lah, bukan oleh kerana tidak sokong. Saya kata saya tidak mahu memberi komen. Saya boleh *hold* komen dan saya tidak ikut untuk menyeru Pak Lah untuk tidak, tetapi kita perlu faham mengenai *existence* seruan itu dan kenapa ada satu seruan macam ini berlaku.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: *[Bangun]*

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Okay.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat Jerai.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat, kita dapat lihat itu sahaja orang yang meninggalkan Malaysia pergi duduk di negara yang membuli negara-negara lain Amerika Syarikat, kemudian dari sana dia menulis tentang keburukan Perdana Menteri Malaysia yang dipilih oleh rakyat dan dipilih oleh Barisan Nasional untuk menjadi Perdana Menteri Malaysia.

Saya anggap Encik Bakri ini seorang yang bacul. Apasal dia pergi ke Amerika duduk di sana dan menjadi barua kepada Amerika Syarikat untuk menghina Perdana Menteri Malaysia. Sepatutnya dia datang balik ke Malaysia ini lihat apa yang ada di Malaysia ini. Dan adakah Yang Berhormat bersetuju bahawa Rancangan Malaysia Kesembilan, ini adalah satu perkara yang di fikir bersama Perdana Menteri dan juga rakan Kabinet kerajaan untuk membangunkan negara kita ini. Saya dapat lihat ramai rakyat Malaysia yang mengatakan bagus Perdana Menteri kita hendak dibandingkan dengan seekor yang berada di Amerika itu yang mengatakan suruh Perdana Menteri kita undur.

Jadi adakah Yang Berhormat akan terus menyebut nama seorang bacul untuk dibawa ke dalam Dewan yang mulia ini, untuk kita buang masa rakyat mempertikaikan tulisan beliau menyuruh Perdana Menteri kita undur. Yang berhak menyuruh Perdana Menteri kita berundur adalah Allah s.w.t dan juga rakyat Malaysia. Itu. Maknanya apabila rakyat tidak mahu dia suruh berundur dia akan undi dalam pilihan raya. Itu demokrasi Malaysia. Terima kasih.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Ya. Saya bukan pembela atau *spokesman* untuk Bakri Musa. Sebab itu saya tidak akan mempertahankan beliau sungguhpun saya rasa perkataan-perkataan yang dikeluarkan oleh Yang Berhormat sama ada waras atau tidak, terpulung kepada Bakri Musa untuk menghadapi. Tetapi kenapa saya bangkitkan hal ini, saya tidak kata bahawa saya setuju dengan seruan Bakri Musa untuk Pak Lah. Tetapi apa yang mustahak bukan dia di California, apa yang mustahak di *borderless* bukan siapa yang keluar pandangan tapi bendanya adakah berasas.

Saya ada kata bahawa saya tidak setuju dengan beberapa bahasa yang digunakan, saya tidak setuju. Tetapi saya percaya bahawa fikiran dalam surat terbuka itu boleh dapat *resonance* di kalangan rakyat. Bukan oleh kerana mereka anti Pak Lah, tetapi oleh kerana adalah kelemahan-kelemahan dalam tiga tahun ini yang perlu diperbaiki dan itulah tujuan saya bahawa saya bangkit supaya kelemahan-kelemahan boleh diatasi supaya tidak ada suara-suara seperti ini dikemukakan dan kita tidak boleh ada niat jahat mengenai kenapa Bakri Musa mengeluarkan pandangan ini.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat bagi Kinabatangan.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Ya, Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih Yang Berhormat. Yang Berhormat kena faham kita tidak mempertikaikan hak seseorang untuk menyampaikan perasaan dia tetapi Yang Berhormat selaku wakil rakyat Ketua Pembangkang yang dipilih boleh pula terpengaruh dengan orang yang tidak tahu asal-usul ini; dan kenapa Yang Berhormat tidak memilih mesej yang disampaikan oleh beribu-ribu rakyat yang mengatakan kerajaan dan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang terbaik. Kenapa tidak dibawa untuk kita bahas bersama? Kenapa pilih yang ini padahal berdasarkan maklumat seperti *borderless* ataupun dunia tanpa sempadan ini. Ini bermakna Yang Berhormat juga telah terpengaruh dan kalau Yang Berhormat terpengaruh tunggu pilihan rayalah. Janganlah dibesar-besarkan masalah seperti ini. Terbukti pilihan raya apa pun isu dibawa oleh pembangkang kalah juga. Bermakna rakyat menerima kepimpinan kerajaan.

Jadi jangan lagilah membawa isu-isu sebegini. Banyak saya tengok *website* yang menarik memuji kerajaan Yang Berhormat tidak kata pun. Yang kata yang buruk-buruk ini. Apasal?

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Saya mengemukakan perkara ini sangat penting kerana menyentuh dengan keyakinan orang ramai, pelabur terhadap ekonomi dan politik negara. Ini mustahak kenapa boleh berlaku tidak sampai tiga tahun, tidak sampai *election* kalau kita kaji. Kalau kita ambil kira pilihan raya besar Mac 2004, boleh berlaku keadaan semacam ini. Dan bukan sahaja bagi usaha ada fikiran begitu, dalam negara pun ada. Saya tidak mahu sebut tetapi oleh kerana adalah diungkit-ungkit, kita tahu. Bekas Perdana Menteri Tun Dr. Mahathir pun fikirannya pun sama bahawa Pak Lah patut undur. Saya kata ini bukan fikiran saya. Ini kita perlulah. Jangan kita tidur di sini. Jangan kita lari daripada kenyataan apa yang berlaku di luar, yang apabila ada timbul perkara-perkara, masalah-masalah kata kita tunggulah pilihan raya besar, kita dapat mandat yang besar, inilah bukan cara untuk menjalankan satu sistem demokrasi berparlimen.

Kita perlu ambil fikiran orang ramai. Oleh kerana satu orang ada keluar pandangan itu, apa mustahak ialah sama ada pandangan beliau, sungguhpun ada hujah-hujah, ada bahasa-bahasa digunakan yang.....

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Pandangan guna 31, pandangan tidak berasas. *[Menyampuk]*

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: tidak diterima. Adakah Yang Berhormat pernah baca itu? Itu surat, adakah baca? Kalau tidak baca, mana boleh buat satu hukuman? Satu.....

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Mereka yang tidak dikenali daripada planet mana dia datang, apa mahu baca?

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Adakah pernah baca? Adakah pernah baca

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Tidak tahu planet mana dia tinggal.

Beberapa Ahli: *[Menyampuk]*

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Tidak apa. Adakah baca? Jangan kita oleh kerana...

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Saya tidak berpengaruh dengan Yang Berhormat. Membaca surat daripada mana orang datang.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Adakah kita lupa 37 tahun dahulu, pun ada sepucuk surat yang membuat satu suruhan kepada Perdana Menteri masa itu untuk undur. Adakah? Seorang sahaja pun. Siapa itu? Tun Dr. Mahathir kepada Tunku Abdul Rahman. Setuju tidak setuju, betul tidak salah, itu hal yang lain. Tetapi itulah menunjukkan bahawa kita tidak boleh lari daripada kenyataan mengenai perasaan di kalangan orang ramai bahawa mereka tidak puas hati dengan pentadbiran Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Saya bangkit perkara ini bukan oleh sebab, bukan untuk menjatuhkan kredibilitinya tetapi supaya ingat bahawa perlulah balik ke pangkal jalan supaya boleh mengotakan janji-janji pilihan raya besar beliau untuk menarik balik sokongan yang beliau dapat masa itu.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Terima kasih Yang Berhormat bagi Ipoh Timor, perkara ini buang masa nombor satu. Yang kedua, seperti Yang Berhormat bagi Ipoh Timor kata, sistem demokrasi kita akhirnya pilihan rayalah menentukannya. Yang Amat Berhormat Pak Lah dipilih oleh rakyat dan Parti Barisan Nasional. 90% menang kerusi dan kita Ahli Parlimen daripada Barisan Nasional memilih beliau selaku Perdana Menteri. Soal suara letak jawatan ini, Yang Amat Berbahagia Tun dahulu, dua tahun mula-mula dia jadi Perdana Menteri pun, orang suruh dia letak jawatan. Akhirnya, dia 22 tahun.

George Bush, Blair, siapa pemimpin negara yang tidak disuruh oleh rakyat untuk meletak jawatan? Tetapi suara-suara sumbang seperti ini, dalam sistem kita ini, kita tidak dapat hendak terima. Jadi janganlah Yang Berhormat bagi Ipoh Timor ada niat jahat. Sebenarnya ada niat jahat untuk memberikan satu pandangan yang buruk kepada pucuk pimpinan. Kita Barisan

Nasional tidak terima dan saya ingat alihlah, topik lain. Perkara-perkara yang daripada 'hantu' daripada Amerika ini, datang orang yang tidak bertanggungjawab, tidak usah kita bahaskan. Buang masalah dalam Parlimen ini. You punya bajet, pembangkanglah bentangkan.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Saya menolak tuduhan bahawa saya ada berniat jahat. Sebenarnya saya ada niat baik supaya Yang Amat Berhormat Perdana Menteri boleh membetulkan prestasi beliau. Kenapa dalam dua tahun enam bulan ini, kita tidak dengar seorang Ahli Parlimen Barisan Nasional berdiri untuk menyokong Pak Lah supaya menunaikan, mengotakan janji beliau untuk membanteras rasuah supaya orang-orang VIP, ikan yu ditangkap oleh kerana semua terlepas ke Laut China Selatan. Kenapa tidak?

Nampaknya tidak sokong Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri dan mungkin itu, beliau tidak ada prestasi dan mengakibatkan *disappointment* rakyat, bahawa kelemahan beliau sebagai Perdana Menteri. Kenapa? Bolehkah? Adakah kerana Ahli-ahli Parlimen Barisan Nasional, UMNO, MCA, Gerakan berdiri supaya menyokong Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menunaikan janjinya supaya ada kerajaan yang *zero tolerance of corruption*. Langsung tidak dengar. Mana ada, bahawa tidak ada hasil daripada slogan-slogan mahu menjadi '*Poa Champion*', '*Justice Poa*' di negara ini.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Yang Berhormat ini memang *triple*...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Apakah ini satu cara Ketua Pembangkang hendak memanjangkan ucapan?

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Siapa kata kita tidak sokong kerajaan Perdana Menteri dalam pembanteras rasuah? Kita sokong.

Beberapa Ahli: [Menyampuk]

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ramai yang sudah kena siasat. Yang tidak buat salah, tetapi kita tuduh dari luar, seolah-olah Yang Berhormat tidak percaya kepada sistem perundangan kita. Kita ada pendakwa raya. Siapa salah didakwa. Yang tidak salah tidak ada bukti. Macam mana didakwa. Yang Berhormat pun peguam juga. Biasa berbincang di mahkamah. Takkan hendak paksa hakim kata salah, orang tidak salah? Soal kita, tidak sokong tidak betul. Kita tidak hendak rasuah ini sebab rasuah ini membinasakan negara dan membuatkan manusia tidak bermaruah. Kita sokong. 100% sokong. Tidak ada bimbang-bimbang.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: 100% sokong.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Sebab kita percaya kalau dapat membanteras ini, negara kita akan menjadi kaya-raya. Sebab itu, kita hantar *emergency* kerajaan, kita taruk Kastam, Yang Berhormat diam-diam.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Kenapa *you all* diam-diam?

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Tuan Yang di-Pertua, sokongan secara *lip service* tidak gunalah. [Ketawa]

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Haa, ini masalah. Kalau kita sokong, kata *lip service*. Kalau dia sokong, ... *service*, tidak betul.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: *Lip service* tidak bererti.....

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Buatlah betul-betul selaku Ketua Pembangkang. Jangan tidak betul. [*Dewan gamat seketika*]

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ini Parlimen sudah jadi ini macam.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Sudah 11 tahun tangga Malaysia sudah jatuh di *Transparency International Corruption To Set An Index* daripada 23 sampai sekarang 39. Adakah seorang Ahli Parlimen Barisan Nasional yang pernah utarakan perkara ini untuk menunjukkan kebimbangan, untuk mengeluarkan..... [*Disampuk*]

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ada. Sekarang pun kita sudah bincang dan kita bimbang.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Diam Yang Berhormat. Dia tidak bagi jalan.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Sebab kalau berterusan, negara kita akan mufli. Apa mahu bingung? [*Dewan gamat seketika*]

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ipoh Timor tidak percayakah?

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Tidak percayakah?

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Yang Berhormat kata bahawa saya tidak percaya kepada sistem perundangan, tidak percaya kepada ACA. Betul, saya tidak percaya. Saya langsung tidak percaya mengenai sistem perlindungan, sistem ACA oleh kerana mereka tidak bebas. Bukan saya sahaja, orang ramai. Sebenarnya, Yang Berhormat sendiri pun tidak percaya. [*Ketawa*] [*Dewan gamat seketika*].

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Ini sangkaan jahat. Sangkaan jahat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: [*Menyampuk*]

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Apabila kita pergi luar, semua pun akan bersetuju bahawa ACA tidak berwibawa, bahawa tidak bebas untuk ambil..... Apa yang berlaku dalam tiga tahun ini?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Satu tuduhan liarlah.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Patut dalam tiga tahun ini, oleh kerana ada janji Yang Amat Berhormat Perdana Menteri akan melancarkan satu Kempen Anti Rasuah, itulah kita tengok *result*, tindakan, *action*, bagaimana selain daripada.....

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ramai sudah siasat wang.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Lebih wang diperuntukkan, dibekalkan kepada ACA, ada ibu kota yang lebih besar, bangunan lebih besar, masalah rasuah lebih teruk. Bukan sahaja saya kata, bekas Perdana Menteri pun kata. Bukan sahaja bekas Perdana Menteri pun kata, Yang Berhormat bagi Gua Musang baru-baru ini pun kata, *corruption is now more serious*. Yang

Berhormat bagi Jasin dia tahu. Dia sendiri ada kes belum habis. Kita pun tidak tahu apa jadi kepada kes itu.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Yang Berhormat, kita tidak nafikan rasuah ada tetapi pihak kerajaan, sentiasa bertindak dengan cepat...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: *[Menyampuk]*

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Apa? Mahu minta jalan? Mahu minta jalan? Mahu minta jalan?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Ya, Sri Gading.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ya. Minta jalan. Minta jalan.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Mahu minta jalan? Ya.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Kita tidak nafikan adalah sebahagian kecil yang membuat rasuah itu. Itu kita tidak nafikan. Tetapi tindakan kerajaan bersungguh-sungguh banyak kes yang telah pun sekarang ini ke mahkamah, dalam siasatan. Kita tunggulah. Maknanya, kerajaan tidak ada kompromi dengan perasuah. Ini tindakan kerajaan. Kita kena puji kerajaan. Dalam tindakan-tindakan ini, ada undang-undang yang tertentu, yang harus ditempuhi oleh kes-kes yang tertentu. Kita kena bersabarlah Yang Berhormat. Tetapi soal kerajaan hendak kompromi dengan rasuah tidak sekali-kali. Ini jadi saya nafikan tuduhan Yang Berhormat.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Penafian boleh buat, tetapi kita tahu apabila kita membuat ukuran *measure* mengenai pencapaian, prestasi bahawa tidak ada tindakan yang positif yang boleh kita lihat dalam tiga tahun ini...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat...

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: ... melalui Kempen Anti Rasuah. Ya, Yang Berhormat bagi Puchong.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat Puchong, sila.

Tuan Lau Yeng Peng [Puchong]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, dan terima kasih Yang Berhormat bagi Ipoh Timor. Saya ingat dari tuduhan daripada Yang Berhormat menyatakan bahawa Ahli-ahli Parlimen Barisan Nasional tidak sebut ataupun tidak menyokong tindakan daripada Yang Amat Berhormat menghapuskan rasuah, itu tidak betul. Kita selalu bercakap di dalam Dewan ini, macam mana kita boleh hentam jabatan kerajaan dan seterusnya, ini telah kita buat, selalu kita buat *I think* lebih daripada pihak pembangkang. Tetapi dalam jangka masa panjang ini, kerajaan di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat telah membuat banyak langkah-langkah jangka masa panjang sebagai contoh Institut Integriti Malaysia (IIM), Pelan Integriti Nasional (PIN).

Ini telah berjalan, banyak penjelasan, banyak seminar, taklimat telah dibuat tetapi saya tidak tahu mengapa Yang Berhormat masih tidak *recognize* dengan izin usaha-usaha untuk

menangani masalah rasuah ini dalam jangka masa yang panjang. Saya berharap Yang Berhormat, bila hendak membuat sesuatu tuduhan itu, fikirkan dulu, apa yang telah dibuat, dan *we are base on the action, not to talking point or what are you talking about, I hope you realized what you are trying in the future, right...* dengan izin, terima kasih.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Tuan Yang di-Pertua, itulah kelakuan yang baik, sangat jinak, ada masa depan dalam Barisan Nasional. *[Dewan riuh]* Sungguhpun bertentangan dengan kenyataan, betul, semasa Yang Amat Berhormat menjadi Perdana Menteri ada beberapa perubahan, ada penubuhan Institut Integriti Malaysia, ada Pelan Integriti Nasional (PIN) tetapi ini semua tidak boleh menggantikan *substitute* untuk satu kempen yang *all out war against corruptions*, sebenarnya tanpa, tidak boleh jadi satu *substitute long term* 100 tahun, 20 tahun, 10 tahun, *long term* kita perlu *long term* tetapi kita perlu tindakan yang serta merta. Serta-merta oleh kerana ini semua tidak boleh menjadi helah, *excuse* supaya tidak ada tindakan diambil terhadap mereka yang berkorupsi. Tanpa tindakan ini, cadangan-cadangan atau inisiatif-inisiatif ada PIN, ada Institut Integriti Malaysia akhirnya sia-sia sahaja, kita ada contoh. Kita tengok Bolivia

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Ipoh Timor....

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Nanti, nanti...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Nanti, soalnya ialah...

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Kita tengok Bolivia tahun 1967....nanti..nanti..

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Apa Yang Berhormat cakap ni..

Tuan Yang di-Pertua: Sri Gading, duduk Sri Gading.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Tahun 1967 Bolivia mengisytiharkan, mengumumkan Plan Integrity National Bolivia, tetapi sekarang kita tengok lebih korup, lebih korup. Tangga CPI (Corruptions Perception Index) dalam Transparency International jatuh lebih rendah. Bukankah ini menunjukkan bahawa PIN baik, IIM baik tetapi ini tidak boleh mengganti *substitute* tindakan yang konkrit, yang tegas terhadap mereka yang korup dan kita tahu kalau kita mahu ambil tindakan terhadap mereka yang korup, kita perlu satu mahkamah khas untuk korupsi di negara kita. Adakah Yang Berhormat bagi Puchong bersetuju? Kalau kita mahu mengambil tindakan terhadap mereka yang korup mungkin kita perlu satu mahkamah khas untuk membicarakan semua kes-kes korupsi oleh kerana begitu ramai, banyak. Adakah Yang Berhormat bagi Puchong bersetuju? Ya.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Saya bukan hendak berbalah dengan Yang Berhormat ini cuma kita hendak bincang sedikit dari segi fakta. Yang Berhormat tadi ada sebut tentang membanteras dadah dengan serta merta. Perdana Menteri....

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Rasuah.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Minta maaf, rasuah, sebab tadi saya minta awal tak bagi sebab tu dah apa... Tentang rasuah yang serta merta ini Yang Berhormat, dalam perbincangan bajet yang dibentangkan paling terbaru, Tribunal Kastam yang

akan ditubuhkan. Bukankah ini hendak membanteras rasuah? Apa lagi Yang Berhormat, saya tidak faham Yang Berhormat hanya pandai menghentam tapi tidak beri cadangan. Mahkamah tentang rasuah, cuba sebut di mana yang boleh diguna pakai sebagai contoh yang baik?

Yang Berhormat, saya fikir Yang Berhormat, mungkin saya rasa Yang Berhormat sudah kehabisan modal, sudah tidak ada apa lagi hendak dicakapkan soal politik kerana kita menang majoriti yang banyak. Yang Berhormat kena terima hakikat bahawa hari ini BN menang dengan majoriti lebih daripada 2/3. Jadi kita kena terima hakikat, kalau masa Yang Berhormat memerintah esok, buatlah apa Yang Berhormat hendak buat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Mana boleh memerintah?

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Kalau boleh...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Dia tidak boleh memerintah! Mana boleh memerintah.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Jadi kami ada agenda kami, sokongan kami kepada Perdana Menteri untuk membanteras rasuah baik, menjadikan negara ini sebuah negara yang aman sejahtera, ekonomi juga baik, jangan dinafikan. Terima kasih.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Saya harap apabila the Corruptions Perception Index 2006 ini diumumkan tidak lama lagi kita tengok akan ada *improvement* dan bukan jatuh lagilah. Dan inilah satu kenyataan, bukan kita di sini sahaja kata pemerhati yang bebas yang berwibawa, ok, kita tidak mahu tolak pandangan bekas Perdana Menteri Tun Dr. Mahathir Mohamad yang kata *corruption is not come about the table*, Yang Berhormat bagi Gua Musang, pun kata *corruption* lebih serius sekarang itulah benar, dan saya tidak buat cadangan...

Tuan Yang di-Pertua: Bera, Yang Berhormat.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Nanti..nanti saya tidak buat cadangan mengenai mahkamah khas untuk korupsi...tetapi kalau kita serius hendak melancarkan satu kempen terhadap mereka yang korup sama ada dalam kerajaan atau dalam kalangan pemimpin parti politik mungkin kita perlu satu mahkamah khas supaya boleh uruskan semua kes-kes yang sebegitu banyak. Ya, Bera.

Datuk Ismail Sabri bin Yaakob [Bera]: Saya hendak minta penjelasan. Apa asas yang Yang Berhormat lihat daripada kejayaan menghapuskan rasuah? Apakah dari segi jumlah tangkapan? Apabila banyak orang ditangkap maka itu kejayaan menghapuskan rasuah? Atau pun kurang orang yang ditangkap maka itu adalah kejayaan menghapuskan rasuah? Sebab dua-dua boleh dijadikan asas.

Kalau ramai ditangkap, mungkin Yang Berhormat kata itu satu kejayaan, tetapi di pihak yang lain mungkin kata itu gagal, sebab ramai yang melakukan rasuah, sebab itu ramai yang ditangkap. Kalau kata asasnya mengatakan ramai yang tidak ditangkap, mungkin boleh dijadikan asas juga. Sebab kalau tidak ramai ditangkap, mungkin sudah tidak ada perasuah, tetapi

mungkin Yang Berhormat kata tidak ramai ditangkap kerana kerajaan tidak mahu menangkap orang yang rasuah.

Jadi dua-dua nampak gayanya tidak boleh dijadikan asas Setuju tidak Yang Berhormat kalau saya katakan bahawa yang penting dalam isu rasuah bukan soal jumlah tangkapan, tetapi yang penting apakah tindakan yang dilakukan oleh kerajaan. Apakah perancangan yang dilakukan oleh kerajaan untuk menghapuskan rasuah. Misalnya sekarang *education* di dalam sistem pendidikan, daripada sekolah rendah dengan asas-asas pelajaran sivik dan sebagainya yang mengajar kanak-kanak supaya menolak rasuah seperti yang disebut oleh pihak Yang Berhormat bagi Puchong tadi, ada Pelan Integriti Nasional dan sebagainya, pendidikan-pendidikan yang menghapuskan rasuah dan sebagainya. Saya rasa perancangan yang dibuat oleh kerajaan ini yang mesti kita ambil kira yang perlu kita sokong. Barulah kita boleh berjaya ke arah rasuah dan tidak mempersoalkan dari segi jumlah apa yang dilakukan oleh DAP ialah mempersoalkan rasuah. Jumlah yang saya kira, dua-dua pun tidak boleh dijadikan asas, sedikit ataupun banyak.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Kita tidak ada, bukan mengadakan akademik *discussion* mengenai kriteria atau *in decese* mengenai rasuah. Masalah sekarang ialah sama ada tindakan yang tegas oleh kerajaan supaya menghapuskan rasuah. Saya tidak ada mengatakan bahawa kempen pembelajaran termasuk mengadakan isu rasuah dalam kurikulum sekolah-sekolah tidak baik, baik tetapi ini tidak boleh menjadi *substitute* kepada tindakan tegas untuk menghapuskan rasuah, khasnya di kalangan mereka yang berjawatan tinggi dan kita tahu ini ada dan banyak, dan kenapa kita lari, kita *avoid* isu ini izin daripada isu ini oleh kerana kita tidak mahu menangani isu dan kita tidak mahu menyokong usaha, janji Yang Amat Berhormat Perdana Menteri buat semasa beliau menjawab jawatan Perdana Menteri semasa pilihan raya besar Mac 2004 bahawa menjadikan *Justice Pao*.

Kalau mahu menjadi *Justice Pao* apa ertinya, kita bukan kata bahawa mahu potong leher tetapi sekurang-kurangnya kita mahu tengok mereka yang korup semua diheret ke mahkamah. Adakah tindakan itu? Tetapi ini tidak berlaku.

Datuk Ismail Sabri bin Yaakob [Bera]: Sedikit. Adakah Yang Berhormat bersetuju bahawa apabila Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menjadi Perdana Menteri, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bercakap soal *delivery system*, sistem penyampaian, yang ini juga bertujuan untuk mengurangkan berlakunya rasuah di dalam jabatan kerajaan. Kalau dahulu *delivery system* merupakan satu punca yang menyebabkan banyak berlaku rasuah di dalam jabatan kerajaan dan sekarang ini dihadkan masa supaya *delivery system* tidak ada masalah lagi. Semua proses, kelulusan dipercepatkan, ini semua salah satu tindakan.

Setuju atau tidak Yang Berhormat, tidak ada dunia yang *zero*, yang tidak ada rasuah di dalam dunia ini, tidak ada tetapi yang penting adalah usaha yang dilakukan oleh kerajaan. Sebab itu saya kata, kalau kerajaan tidak berusaha - saya bersetuju dengan Yang Berhormat,

kita mesti bantah perkara ini tetapi kerajaan berusaha menyelesaikan masalah *delivery system* dan sebagainya, ini merupakan usaha. Saya minta Yang Berhormat Ketua Pembangkang, saya bersetuju tidak ada di kalangan Barisan Nasional yang bersetuju dengan rasuah, tetapi Yang Berhormat juga mesti bersama Barisan Nasional kalau benar-benar jujur, kita sama-sama dengan kerajaan membantu untuk menghapuskan rasuah ini.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Kita tahu, kita bersetuju bahawa tidak ada sebuah negara di dunia yang ada *zero corruption*, perkara ialah sama ada kita ada berusaha untuk membanteras rasuah sama ada kita dilihat, diakui oleh dunia bahawa kita tidak tergolong dalam negara-negara yang bersih. Kenapa kita tidak boleh ada satu sasaran, satu matlamat bahawa kita boleh dianggap antara sepuluh negara yang terbersih di dunia, *the least corrupt*, bukan *no corruption* tetapi kita jatuh demi setahun ke setahun, tempat ke-23 ke tempat 39. Kenapa tiada apa-apa fikiran dan respons daripada Yang Berhormat bagi Barisan Nasional?

Tuan Yang di-Pertua, marilah kita bincang bajet

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Hah! Now. Bincanglah bajet, saya hendak jalan, Yang Berhormat cakap bagus-baguslah pasal bajet.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Seperti yang saya sebut, mungkin tidak ada satu bajet yang dapat sama-sama menarik bukan sahaja *economic analysis* tetapi *political analysis*. Bagi mereka yang *cynical* cadangan Bajet 2007 tersebut merupakan satu peluang untuk menyelamatkan kedudukan seorang Perdana Menteri yang kini terlibat dalam pertempuran raksasa dengan bekas Perdana Menteri. Pemberian habuan kepada kontraktor, kakitangan-kakitangan awam dan pemimpin-pemimpin UMNO melalui penambahan yang banyak dalam kedua-dua belanjawan ini adalah satu percubaan yang ketara untuk mengawal tekanan dan untuk terus gunakan kuasa.

Pada 2 September, *Singapore Streets Times* memaparkan suatu tajuk berita utama yang menarik, '*Mega Project Budget not a Surprise*'. Ia telah menjelaskan dan menyatakan bahawa bajet ini sebagai bajet politik dan ia disifatkan sebagai cuba untuk memenangi sokongan dengan alasan serangan politik daripada bekas Perdana Menteri. Rancangan Belanjawan Raksasa ini berikutan daripada serangan yang tidak henti-henti selama 4 bulan oleh Tun Dr Mahathir. Seorang yang telah mengkritik pengendalian ekonomi, penggantinya, antara pergaduhan yang lain.

Ini menunjukkan bahawa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah membuat, dengan izin, *throw caution to the winds*, dan melakukan sesuatu perjudian. Dengan keputusan beliau untuk memulakan satu siri projek-projek raksasa ini, ia menunjukkan bahawa beliau telah memilih untuk mengambil elemen-elemen *Mahathirism* yang penting, di mana ianya mempunyai tiga ciri-ciri utama iaitu defisit perbelanjaan atas projek-projek yang mega, pendirian gudi-gudi kepada kroni-kroni dan pergantungan kepada peranan sektor awam yang begitu berdominasi dan kata-kata kosong sahaja apabila menyentuh peranan sektor swasta sebagai agen pertumbuhan.

Mahathirism mempunyai ciri-ciri lain, kekurangan pertanggungjawaban dan ketelusan, sikap tidak peduli atas isu rasuah dan penafian peranan pasaran. Saya sanggup menyatakan bahawa Tun dengan senyuman sinis pasti berasa puas hati kerana akhirnya pentadbiran Yang Amat Berhormat telah menurut dasar kesukaannya. Oleh itu, legasi Mahathir yang sebenarnya masih berterusan, harapan jangka pendek bagi pembaharuan ekonomi di bawah pentadbiran Yang Amat Berhormat berasaskan ketelusan yang tinggi kini dipadamkan.

Apabila negara kita kembali ke jalan lama iaitu dasar-dasar gagal yang terdahulu. Bajet 2007 menjadi satu titik perubahan daripada langkah-langkah berjaga-jaga yang diambil sejak tiga tahun yang lalu untuk memenuhi cabaran-cabaran, untuk mempertingkatkan daya persaingan negara menjadi Malaysia lebih menarik terhadap FDI dan perangkaan satu jalan baru membangunkan bentuk-bentuk pembangunan alternatif demi mencapai matlamat ekonomi Wawasan 2020. Mesej yang paling menarik yang disampaikan dalam bajet ialah cabaran-cabaran ini tidak ditemui. Negara kita sudah pasti akan terus bergantung terhadap dasar populasi jangka pendek berasaskan penggunaan pendapatan yang dijana daripada sumber minyak dan gas adalah penting untuk mengambil kira apabila – Yang Amat Berhormat dinilai nanti.

Bajet 2007 mungkin digambarkan sebagai satu peluang yang terlepas untuk meletakkan asas untuk membentuk ekonomi yang mapan, bertenaga dan moden di mana ekonomi ini berkeupayaan untuk menemui cabaran-cabaran globalisasi sementara pembasmian kemiskinan sebenar dan pengurangan jurang pendapatan isi rumah yang berbeza.

Pada Januari 2004, setelah mengambil alih sebagai Perdana Menteri dalam suatu ucapan utama menggariskan dasar-dasar bahawa beliau ingin ikuti. Beliau menjamin bahawa beliau akan mendesak untuk mendisiplin dan ketelusan fizikal. Bagi prestasi sektor awam beliau nampak dua keutamaan secara langsung.

- (i) untuk mengekalkan disiplin fizikal yang kukuh dan sikap yang berjimat-cermat untuk mencapai keseimbangan bajet;
- (ii) sektor awam mesti meningkatkan penyampaian perkhidmatannya demi mengurangkan kos perniagaan dan mempertingkatkan ketelusan dan integriti pentadbiran kita.

Yang Amat Berhormat menyatakan bahawa kerajaan komited dalam mengurangkan defisit bajet sejak menuju ke arah pembangunan ekonomi yang mana dikutuk semasa krisis kewangan 1997. Beliau masa itu menegaskan, dengan izin,

"We have targeted to achieve a balanced budget in a medium term. We must at this juncture prioritize the nation's needs.

Now that we are out of the woods, the private sector must resume its role as the engine of economic growth. Deficit spending is not meant to be a

way of life for us and I am committed to ensuring that the Federal Government Budget deficit will be gradually reduced in the coming years.

Tender processes need to be transparent, with open tendering being the norm. Direct negotiations will be limited to very special cases. In this manner, an open tendering system will help promote efficiency and competition, which would directly lower the cost of doing business.

Protected companies or monopolies are rarely ever leaders in innovation and creativity. With this in mind, the government is in the midst of formulating a comprehensive, competition policy to ensure a sufficient level of healthy competition across various industries”.

Dua tahun yang lepas, bulan selepas jaminan-jaminan ini dibuat, janji-janji tersebut masih belum ditunaikan dan matlamat percakapan telah menyusur selanjutnya seperti mana yang jelas seperti berikut:

- (i) defisit bajet masih kekal sebenarnya dalam 3.5% KDN;
- (ii) penyampaian perkhidmatan awam masih dahsyat dan kos menjalankan perniagaan di Malaysia masih tinggi;
- (iii) ketelusan dan integriti pentadbiran kita telah lemah selanjutnya lagi kerana penurunan kedudukan kita dalam *index transparency international* menjadi lebih teruk;
- (iv) sektor swasta telah gagal untuk memainkan peranan mereka sebagai enjin pembangunan meskipun terdapat banyak tawaran intensif;
- (v) pelaburan FDI belum pulih ke peringkat pra-1998 seperti dengan negara-negara lain serantau;
- (vi) proses-proses tender masih sukar difahami seperti mana kontrak-kontrak yang diberikan kepada golongan terpilih;
- (vii) keberkesanan dan persaingan yang hebat adalah sukar difahami seperti mana banyak skandal, kesalahan terbongkar;
- (viii) syarikat-syarikat yang terlindung dan monopoli-monopoli tidak lagi efisien seperti mana yang mereka sepatutnya kerugian yang disebabkan oleh MAS, PROTON, TNB dan lain-lain dan peningkatan tarif kuasa elektrik, tol-tol lebuhraya dan caj tanpa input daripada para pengguna adalah penunjuk *sweetheart deals* dengan izin; dan
- (ix) dasar persaingan komprehensif yang dijanjikan masih kekal sebagai khayalan dan tidak mungkin ditunaikan dalam tempoh yang dekat.

Secara ringkas untuk satu permulaan yang baru telah hilang daripada agenda kerajaan ini. Bajet 2007 iaitu pengumuman pertama daripada rancangan lima tahun Malaysia yang

kesembilan pada April tahun ini memberi suatu peluang untuk mengumumkan dasar-dasar dan pendekatan-pendekatan yang ketara untuk menunaikan jaminan-jaminan dan janji-janji amat dikesali peluang tersebut dilepaskan.

Dalam ucapan 30 muka surat bajet yang panjang lebar, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah gagal menyentuh mana-mana isu ini. Yang lebih menarik ialah beliau tidak menyentuh atau merujuk kepada cabaran-cabaran baru yang dihadapi oleh negara. Keperluan untuk menangani barah rasuah. Dasar utama dalam agenda dasar Yang Amat Berhormat Perdana Menteri apabila beliau menjadi Perdana Menteri, ancaman inflasi, kerugian persaingan dan lebih lanjut ketaksamaan pendapatan yang semakin meluas dan kadar kemiskinan bandar yang semakin meningkat yang merupakan faktor-faktor penyumbangan terhadap peningkatan kadar jenayah dan pergolakan sosial.

Ucapan bajet ini memberi huraian panjang lebar tentang pemberian habuan tanpa memberi suatu wawasan atau pendekatan konkrit yang mana adalah mustahak untuk mengembalikan negara kepada landasan. Ia hanya menggariskan faktor bahawa kepimpinan kerajaan adalah tanpa hala tuju, perhanyutan tidak mampu untuk menangani isu-isu yang lebih mendalam yang mengancam kemakmuran jangka panjang dan kestabilan ekonomi.

Secara keseluruhannya pertumbuhan KDN bagi tahun 2006 ini menunjukkan 5.8% terhadap 6% yang diramalkan pada tahun lalu. Pertumbuhan yang rendah ini disebabkan atas pembangunan ekonomi sejagat terutamanya kenaikan harga-harga petroleum. Menyelenggarakan persekitaran sejagat sekali lagi merupakan suatu *misreading* terhadap *trend* sekarang.

Sektor pembinaan sekali lagi adalah lembab. Ini adalah sedikit berkaitan dengan persoalan-persoalan sejagat. Sektor perkhidmatan adalah perlahan seperti mana dibandingkan pada tahun 2005. Ini juga tidak berkaitan dengan dunia luar dalam apa cara pun. Sebab-sebab kelembapan ekonomi berada di mana-mana sahaja. Terdapat kegagalan pada sektor swasta untuk membalas atas penawaran insentif dalam Bajet 2005 dan 2006.

Kegagalan kerajaan untuk melaksanakan inisiatif-inisiatif dasar baru dan ketidakmampuan kerajaan untuk menarik pelabur-pelabur asing, sektor swasta yang tidak membalas. Apa yang menyokong ekonomi sekarang adalah lebih besar daripada perbelanjaan kerajaan yang dirancang seperti yang digariskan dalam konteks kedua-dua bajet pengurusan dan pembangunan.

Perbelanjaan pengurusan kini dijangka tumbuh sebanyak 7.8% sementara perbelanjaan pembangunan dijangka akan bertambah sebanyak 17.3%. Jelasnya kerajaan tidak mengikut rancangan-rancangan bajet seperti yang dibentangkan pada September 2005. Matlamat menggunakan defisit hanya sebahagian tercapai sahaja sungguh pun *buoyant revenue* adalah besar disebabkan harga petroleum yang lebih tinggi.

Kita perlu diingatkan bahawa inilah jangkaan yang terbaru sahaja dan akhirnya kalau kita mengikut petunjuk-petunjuk yang lepas, bahawa kalau kita ambil kira perbelanjaan tambahan pun faktor masalah *revenue-revenue* kalau ada *shortfall* bahawa akhirnya angka yang berbeza iaitu penurunan defisit ke 3.5% GDP tidak mungkin dapat dicapai apabila akaun yang terakhir untuk 2006 diperolehi.

Kerajaan pula perlu diingatkan bahawa defisit-defisit adalah penting. Mereka menyebabkan perhutangan mewakili suatu beban bagi generasi masa depan dan menyumbang kepada perkhidmatan perhutangan yang bertambah sementara mengurangkan sumber-sumber perkembangan dan peningkatan kapasiti untuk penyampaian perkhidmatan awam.

Defisit dan *pump priming* merupakan alat-alat yang sesuai dalam jangka pendek untuk menangkis trend persekitaran tetapi bukan alat-alat yang bersesuaian dalam jangka panjang untuk membina kapasiti demi memastikan pembangunan mapan. Ini menjadikan lebih benar jikalau peruntukan pembangunan disalurkan kepada projek-projek gajah putih tanpa sebarang pulangan ekonomi ataupun pelanggan yang sedikit.

Ia menjadi kurang berbahaya apabila perbelanjaan-perbelanjaan ini dibuat dengan *inflated cost* kerana prosedur-prosedur tawaran yang tidak kompetitif untuk kontrak-kontrak pembinaan dan memperoleh barangan dan perkhidmatan. Dengan ini persepsi pasaran terhadap dasar kerajaan terjejas dengan sedemikian. Selain daripada reaksi negatif para pelabur swasta domestik dan luar negara terdapat juga tindakan-tindakan yang tidak dapat dielakkan daripada agensi-agensi *rating* dan Malaysia tidak mempunyai imunisasi terhadap pengaruh-pengaruh mereka.

Izinkan saya untuk menyentuh tentang kualiti dan kredibiliti data-data yang digunakan dalam membuat dasar. Laporan Ekonomi yang dibentangkan di Dewan yang mulia ini menimbulkan soalan-soalan serius terhadap kredibiliti perangkaan-perangkaan ini. Pertama sekali mengenai FDI. Angka-angka yang ditunjukkan menunjukkan pemulihan dalam aliran-aliran FDI. Seperti apa yang difahami ia berdasarkan kepada MITI dan *compilation* MITI dan ia merujuk kepada kelulusan-kelulusan dan bukan merujuk kepada aliran sebenar.

Kajian dan analisis itu menunjukkan perbezaan yang besar. Kebenaran-kebenaran yang diberi tidak semestinya bermaksud pelaburan sebenar kerana selalunya terdapat perlengahan dan cadangan kedua atau fikiran pertimbangan yang kedua. Ia juga penting bahawa semua negara mencatatkan aliran FDI di dalam akaun kapital dalam imbalan bayaran.

Jadual 2.3 menunjukkan imbalan pembayaran yang tidak menunjukkan sebarang data terhadap aliran kapital untuk tahun 2006 dan jangkaan untuk 2007. Kita tidak memerlukan pengetahuan yang canggih untuk mendapat atau membuat jangkaan terhadap maklumat ini. Ketidakadilan angka-angka ini adalah menunjukkan sekali lagi dimensi daya persaingan, pengurusan ekonomi dan kekurangan ketelusan kerajaan. Ia menghantar isyarat yang penting kepada pelabur-pelabur kewangan yang berpotensi terhadap pasaran modal.

Seterusnya saya membangkitkan nombor-nombor yang berkaitan dengan kadar pembangunan GDP dan pelbagai pendekatan yang berkaitan dengan penentuan kadar inflasi. Sudah dikenali pasti bahawa kadar pembangunan GDP adalah berdasarkan kepada harga tahun asas 1987.

Memang menakjubkan apabila kadar pembangunan GDP masih lagi dikira dengan berasaskan harga tahun asas 1987 biarpun ekonomi Malaysia telah mengalami perubahan struktur yang mendalam dan asas untuk dua dekad yang lepas. Penggunaan tahun asas yang luput akan memberi impak terhadap *reliability* jangkaan-jangkaan GDP, kadar-kadar pembangunan dan perkiraan kadar inflasi. Cara-cara yang digunakan ini adalah berbeza dengan apa yang diikuti oleh negara-negara lain dan ini adalah tidak boleh diterima.

Terdapat isu-isu yang berkaitan dengannya. Kerajaan selalu menggunakan indeks harga pengguna atau *consumer price index* (CPI) sebagai asas untuk mengira dan mengesan inflasi. CPI merupakan satu pengiraan yang sempit kerana ia hanya meliputi penggunaan isi rumah persendirian, indeks-indeks yang lebih luas seperti indeks harga pengeluar dan *overall GDP deflator* merupakan apa yang sering digunakan oleh kerajaan-kerajaan dan para penganalisis untuk mengesan inflasi.

Penggunaan CPI biarpun mempunyai banyak kelemahan mungkin kita tidak begitu penting dalam mengira di mana inflasi menjadi sederhana dan dikawal dengan baik. Biarpun begitu, keadaan sudah berbeza pada 18 bulan yang lepas. Kenaikan yang direkodkan adalah dalam *order* 3% pada 2005 dan 3.9% pada 2006. Ini adalah langsung tidak konsisten dengan trend dalam indeks harga pengguna untuk barang keluaran tempatan yang bertambah sebanyak 10.3%, 7.9% dan 11.1% pada tahun 2004, 2005 dan 2006 masing-masing.

Berdasarkan statistik-statistik ini, adalah jelas bahawa inflasi adalah lebih tinggi daripada kadar 3.9% yang dinyatakan oleh kerajaan. Kadar pembangunan GDP adalah lebih rendah daripada 5.8% jikalau pengukuran yang lebih tepat digunakan. Soalan yang berhimpun ialah mengapakah kita memperdayakan kita sendiri tentang kelaratan situasi ekonomi sekarang yang dapat disimpulkan dalam bentuk kadar pembangunan yang lebih rendah defisit yang tidak mapan, kadar inflasi yang semakin meningkat, sektor swasta yang tidak *responsive* dan perlucutan FDI dan portfolio pelaburan.

Negara kita sedang bergantung kepada penggunaan sumber-sumber semula jadi, semakin pupus dan bertambah teruk dengan projek-projek gajah putih dan pemberian-pemberian *hand-out*. Bajet 2007 sekali lagi mengulangi mentra bahawa

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob] : Yang Berhormat, Yang Berhormat, sambung petang. Sambung sebelah petang.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Habis.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob] : Hendak sambungkan atau hendak gulung?

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Ya, sambung-sambung.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob] : Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan yang mulia ini ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang.

Mesyuarat dtempohkan pada pukul 1.00 ptg.

Mesyuarat disambung semula pada jam 2.30 petang

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

Tuan Yang di-Pertua: Perbahasan Belanjawan atau Bajet disambung semula dengan sambungan ucapan dari Yang Berhormat bagi Ipoh Timur.

2.32 ptg.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, Bajet 2007 sekali lagi mengulangi mantera bahawa sektor swasta berperanan sebagai enjin pembangunan dan akan diberi lebih banyak insentif. Adalah jelas bahawa insentif dan *exhortations* tidak membawa perubahan. Rekod adalah jelas. Dalam tempoh sejak tahun 2004, pelaburan awam telah melebihi daripada pelaburan swasta pada purata 55% daripada jumlah pelaburan. Iaitu satu peratusan yang turut dijangkakan pada tahun 2007. Apa yang dimaksudkan oleh *trend-trend* ini, dalam terma sebenar apabila diambil secara keseluruhannya ialah kegagalan dasar-dasar yang begitu mengecewakan.

Ia menunjukkan bahawa bagi pendorongan dan permintaan yang dibuat pada sektor swasta, telah berulang sekali lagi pada Bajet 2007 kerana kebanyakannya tidak dihiraukan. Sektor swasta masih kurang percaya terhadap dasar-dasar kerajaan. Untuk beberapa tahun yang lepas, insentif-insentif cukai telah bertambah. Pelaburan swasta ke dalam Malaysia dari tahun 1961 ke 1980, telah berjumlah RM47 bilion. Manakala dari tahun 1981 ke 2005, jumlah pelaburan langsung asing ke dalam Malaysia adalah berjumlah RM252 bilion. Insentif-insentif utama merupakan status perintis dan elaun cukai pelaburan. Deduksi-deduksi khusus yang lain dan deduksi-deduksi berganda di bawah pelbagai gazet *orders* yang diperuntukkan di bawah Akta Cukai Pendapatan 1967, begitu juga dengan proses-proses permohonan dan kelulusan untuk setiap jenis insentif juga wujud.

Beberapa insentif yang lebih dikenali di bawah Akta Cukai Pendapatan 1967, meliputi status syarikat penyelidikan dan pembangunan yang diluluskan. Projek-projek perkhidmatan yang diluluskan elaun pelaburan semula. Begitu juga dengan *pre-package* insentif. Syarikat-syarikat yang melabur buat kali yang pertama di Malaysia ataupun syarikat sekarang yang mungkin telah menikmati bentuk insentif tertentu, pada masa lalu perlu melalui peraturan-

peraturan yang tidak terkira banyaknya untuk menentukan insentif cukai yang paling bersesuaian dan menguntungkan bagi operasi perniagaannya.

Ringkasan sebagai insentif di Malaysia ataupun sekurang-kurangnya *streamlining*nya, memang sudah lama belum dijalankan. Adalah penting untuk kita mempunyai satu pegangan utama yang akan menguruskan semua jenis insentif yang bakal diberi mekanisme kriteria kesesuaian dan proses-proses permohonan dan kelulusan. Kriteria kesesuaian juga perlu telus. Insentif harus mencerminkan suasana global yang sedang berubah manakala tumpuan tidak harus lagi diberi terhadap proses pembuatan yang intensif buruh rendah dan sederhana tetapi terhadap proses-proses pembuatan yang berasaskan teknologi canggih serta industri perkhidmatan yang berdaya saing tinggi di mana pendidikan dan pembangunan serta harta intelek dan inovasi merupakan kekunci utama kejayaan.

Hanya dengan *streamlining* pelbagai cukai insentif di bawah satu perundangan komprehensif yang tunggal barulah Malaysia dapat mengenakan insentif cukai untuk mempromosikan negara ini sebagai destinasi yang menarik untuk pelaburan-pelaburan langsung asing yang baru. Begitu juga dengan koperasi-koperasi multinasional dan tempatan yang ada sekarang untuk terus-menerus melabur ke dalam ekonomi Malaysia. Selain daripada isu insentif, terdapat juga soalan untuk kos perjalanan perniagaan di Malaysia. Dalam ucapan saya pada Bajet 2006 pada bulan Oktober 2005, saya telah membangkitkan kos menjalankan perniagaan yang tinggi di Malaysia. Saya ingin membawa perhatian terhadap analisis bank dunia berkenaan dengan kos perjalanan perniagaan yang tinggi di Malaysia.

Penunjuk-penunjuk *doing business* yang *dicompilekan* oleh bank juga boleh dibandingkan dengan 145 ekonomi yang lain. Mereka ini menunjukkan kos pengawal aturan untuk menjalankan perniagaan dan juga boleh digunakan untuk analisa peraturan-peraturan tertentu yang memperkukuhkan atau membantut pelaburan, produktiviti dan pembangunan. Saya dengan itu telah mendapat pemerhatian yang berikut:

(i) **Mengurus Dengan Lesen-lesen**

Berkenaan dengan langkah-langkah masa dan kos untuk menepati syarat-syarat pelesenan dan permit untuk perjalanan perniagaan di Malaysia. Sebanyak 25 langkah dan 226 hari diperlukan untuk menyelesaikan proses ini dan memakan kos sebanyak 82.7% daripada pendapatan per kapita.

(ii) **Menguatkuasakan Kontrak-kontrak**

Berkenaan dengan kesenangan atau kesukaran untuk menguatkuasakan kontrak di Malaysia, ia mengambil 31 langkah dan 300 hari untuk menguatkuasakan kontrak-kontrak di sini. Kos penguatkuasaan kontrak-kontrak adalah 20.2% daripada hutang.

(iii) **Memulakan Perniagaan**

Berkenaan dengan cabaran-cabaran untuk memulakan perniagaan di Malaysia, usahawan-usahawan perlu melalui sembilan langkah untuk melancarkan satu perniagaan dalam masa 30 hari secara purata dengan kos bersamaan dengan 20.9% daripada pendapatan kebangsaan kasar per kapita. *The other* permintaan deposit minimum untuk mendapatkan nombor pendaftaran perniagaan.

(iv) **Pendaftaran Hartanah.**

Menilai kesenangan untuk sesebuah perniagaan supaya mendapat hak milik hartanah. Di Malaysia empat langkah dan 143 hari diperlukan untuk mendapat sesuatu hartanah. Kos untuk mendaftar hartanah di Malaysia ialah 2.3% daripada nilai hartanah keseluruhannya.

Kesimpulan yang jelas ialah bahawa kewujudan tahap *incompetence* yang cukup tinggi dan tidak boleh diterima. Langkah-langkah dan proses-proses yang banyak merupakan penunjuk sesebuah persekitaran perniagaan yang tidak mesra atau *not investor friendly* perniagaan, di mana ianya melibatkan pejabat-pejabat tanah, mahkamah-mahkamah, pendaftar perniagaan dan pelbagai pihak pelesenan lain yang langsung tidak memberi sedikit pun...

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, corong itu dekatkan sedikit. Corong ini..ya. *[Tuan Yang di-Pertua menunjukkan corong pembesar suara kepada Yang Berhormat Tuan Lim Kit Siang].*

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: *[Membetulkan kedudukan pembesar suara].* Ok.

Tuan Yang di-Pertua: Sudah dengar sedikit.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Sudah dengar ya? Ok. Pendaftar perniagaan dan pelbagai pihak pelesenan lain yang langsung tidak memberi sedikit pun perhatian terhadap nasihat Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Kabinet untuk memperbaiki kecekapan dan menyampaikan perkhidmatan kepada rakyat dengan cekap dan efektif. Sekali gus menyebabkan kejadian rasuah yang menular. Dua tahun telah berlalu dan lebih banyak lagi nasihat dibuat oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Tetapi sehingga sekarang masih tidak kelihatan apa-apa tindakan pembetulan.

Jumlah bukti yang lebih banyak lagi diperlukan untuk meyakinkan kerajaan. Ianya akan datang daripada satu kertas kerja INF yang diterbitkan baru-baru ini yang menyentuh tentang yang berjudul "What's Driving Private Investment in Malaysia". Penemuan-penemuan yang utama ialah:

- (i) Buat jangka masa panjang tahap pelaburan swasta di Malaysia berkait rapat dengan GDP sebenar, tetapi terdapat bukti terhadap pengenalan *over investment* khususnya dalam sektor hartanah dalam tahun-tahun yang menyebabkan krisis kewangan Asia;

- (ii) Pelaburan swasta dengan itu tidak akan dan tidak perlu lagi berpunca daripada perspektif pembangunan kembali ke tahap sebelum krisis;
- (iii) Selain daripada syarat-syarat makroekonomi, peralihan persepsi para pelabur yang mana ianya mungkin dicetuskan oleh krisis itu sendiri ataupun oleh *over investment* yang berpanjangan telah kelihatan menyumbang kepada penurunan pelaburan swasta dalam tahun-tahun kebelakangan ini;
- (iv) Pada tahap firma, perolehan keuntungan merupakan penentu utama pelaburan di Malaysia merangkumi semua sektor; dan
- (v) Manakala saiz firma secara umumnya penting juga. Faktor-faktor lain misalnya *financing constraint* kelihatan akan mempengaruhi pelaburan, khususnya terhadap firma-firma yang kecil dan mereka yang berada di dalam sektor perkhidmatan.

Kajian juga menyatakan dengan izin "*low corporate profitability reflected in Tobin's Q appears to have been a drag on private investment. Profitability has been low in Malaysia across all sectors studied and has been lower than average of emerging market economies in the region. Furthermore low market valuation indicators including (including Tobin's Q and price earning ratio), indicate that the market expects flow future profitability which could further contribute to the sluggishness of investment.*"

Adalah jelas bahawa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan pentadbirannya ketandusan pilihan, janji-janji dan pembaharuan-pembaharuan nyata yang lain tidak boleh dilengah-lengah lagi. Masa sudah tamat untuk kenyataan-kenyataan retorik begitu juga dengan sikap burung unta dan saingan untuk menghadapi keperluan untuk perubahan sebenar. Oleh itu sudah tiba masanya untuk merangka dasar-dasar baru yang betul-betul mesra perniagaan sebelum apa yang memudaratkan struktur, melanda ekonomi kita.

Biarpun ianya benar bahawa Malaysia yang secara relatif merupakan sebuah negara kecil, mesti mengambil kira pembangunan-pembangunan global ini tidak bermakna untuk kita tidak mempunyai cara untuk menghadapi faktor-faktor yang sukar ini. Ianya merupakan pengeksport bersih petroleum, ianya mempunyai ekonomi yang pelbagai serta pasaran-pasaran antarabangsa dengan perkhidmatan memainkan peranan yang semakin penting dan besar. Mengikut jangkaan-jangkaan terkini oleh negara-negara IMF serantau, mereka akan mengalami pembangunan lebih kukuh biarpun sama-sama menghadapi keadaan-keadaan *external* yang sukar.

Adalah sah untuk kita bertanya mengapakah pembangunan Malaysia pula lebih perlahan? Jawapan nya tertakluk kepada dasar-dasar yang diikuti. Sementara negara-negara ini menjadi semakin menarik, liberal sebagai destinasi untuk pengaliran masuk FDI Malaysia terus ketinggalan di belakang dalam menarik FDI dan masih terikat kepada banyak peraturan dan

kekangan biarpun kita mempunyai infrastruktur yang baik, institusi-institusi kewangan yang berfungsi dengan baik, rejim percukaian yang menarik secara munasabah serta persekitaran perdagangan yang lebih terbuka.

Kekurangan daya tarikan Malaysia secara relatif boleh dikesan melalui faktor-faktor negatif yang berkaitan dengan dasar-dasar berikut:

- (i) antaranya ialah satu pengawal aturan keterlaluan terhadap sektor swasta yang menyebabkan kos perniagaan bertambah di Malaysia;
- (ii) korupsi dalam semua tahap sistem pentadbiran;
- (iii) perkhidmatan awam yang tidak cekap;
- (iv) ketidakadilan meritokrasi, ketiadaan meritokrasi dalam bidang pendidikan dan penggubahan paksaan yang dikenakan ke atas entiti sektor swasta;
- (v) dasar kadar pertukaran yang tidak realistik untuk lapan tahun yang lalu sekarang perlu diteruskan di bawah rejim *manage group*;
- (vi) ketidaktentuan politik diikuti dengan kekurangan keamanan dan ketulusan;

Cadangan-cadangan hasil dan perbelanjaan jumlah hasil dijangka meningkat 11.8% kepada RM134.8 bilion pada tahun depan. Di mana kira-kira 40% daripadanya adalah hasil yang berkenaan dengan petroleum. Pada tahun 2006 hasil yang berkenaan dengan petroleum dijangka mencapai RM45 bilion atau 37% daripada jumlah hasil kerajaan iaitu kenaikan daripada RM30.9 bilion atau 29% yang dicatat pada tahun lepas. Cukai pendapatan petroleum dijangka akan meningkat 40% kepada RM20.4 bilion pada tahun ini. Dengan ini kekayaan petroleum yang mendadak ini dapatlah mengisi sumber kewangan kerajaan dan bukannya meningkatkan pengeluaran negara ataupun pertumbuhan sektor-sektor ekonomi yang lain.

Jelasnya durian-durian yang runtuh ini sebahagian besar dibawa oleh harga petroleum sejagat yang melambung tinggi dan jarang berkaitan dengan kecekapan pihak pentadbiran negara. Durian yang runtuh ini membolehkan kerajaan secara berani meningkatkan perbelanjaan peruntukan mengurus akan meningkat sebanyak 11.6% iaitu daripada RM105 bilion kepada RM112.9 bilion. Manakala peruntukan pembangunan akan meningkat daripada RM35.8 bilion kepada RM46.5 bilion pada tahun 2007, iaitu peningkatan sebanyak 31%. Walaupun hasil kerajaan meningkat agak banyak, namun defisit secara keseluruhannya hampir kepada RM25 bilion. Peningkatan peruntukkan mengurus memerlukan pemeriksaan secara rapi, sebahagian besar daripada peruntukkan tersebut disalurkan kepada perkhidmatan awam yang mengagub serta kurang cekap menyelesaikan hutang negara yang semakin bertambah dan juga pemberian geran-geran serta pengalihan tanah.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah mengumumkan pemberian sagu hati serta *allowance* kepada kakitangan-kakitangan awam. Biarlah saya tegaskan di sini bahawa ganjaran sepatutnya dihadiahkan kepada kakitangan-kakitangan awam secara adil dan saksama. Dan saya tidak membantah terus untuk diberi ganjaran kepada mereka; tetapi saya membantah terus

untuk memberi ganjaran kepada mereka yang kurang daya saing, kurang kecekapan, serta tidak menunjukkan etika kerja yang memuaskan. Sesuai juga saya untuk bertanya di sini mengapa negara kita yang begitu kecil dengan hanya 26 juta penduduk memerlukan perkhidmatan awam yang terdiri daripada 1.2 juta kakitangan. Mengikut laporan yang disediakan dalam "The Economics" baru-baru ini, India yang merupakan sebuah negara dengan jumlah penduduk sebanyak 1 bilion orang memerlukan 4.5 juta kakitangan awam yang berkhidmat untuk kerajaan pusat dan tambahan 7.5 juta kakitangan awam untuk perkhidmatan dengan kerajaan-kerajaan-kerajaan negeri.

Adakah Malaysia memerlukan birokrasi yang begitu besar saiznya. Saya menyoal Yang Amat Berhormat bilakah kali terakhir kajian semula terhadap perkhidmatan awam termasuk struktur dan fungsinya dijalankan? Saya mendesak beliau supaya menubuhkan satu suruhanjaya bebas supaya meneliti serta memperbaharui budaya kerja perkhidmatan awam secara radikal dan memperkenalkan kaedah-kaedah baru untuk memperbetulkan proses-proses sedia ada yang betul-betul tidak cekap. Adalah juga mustahak supaya perkhidmatan awam menggambarkan komposisi kaum penduduk kita sejajar dengan prinsip-prinsip yang terkandung dalam agenda pembangunan negara serta menghapuskan ciri-ciri pengenapastian sesuatu kaum mengikut pekerjaan mereka. Sebahagian daya saing negara adalah ditentukan oleh kualiti sumber manusia. Ini sebaliknya ditentukan oleh kecemerlangan atau kekurangan pengetahuan dan tahap kemahiran yang dimiliki oleh tenaga kerja. Faktor asas ini memang tidak dapat dinafikan memang menjadi kenyataan bahawa generasi-generasi kita telah menghadapi kesengsaraan yang dibawa oleh dasar-dasar pendidikan yang tidak membantu kita untuk melahirkan tenaga kerja yang dinamik, berdaya tinggi serta mempunyai kemahiran yang tinggi.

Tahap institusi-institusi pendidikan menengah dan tinggi kita telah jatuh sehingga kita menjadi sebuah kilang berautomasi yang hanya mengeluarkan graduan-graduan yang tidak dapat memenuhi permintaan atau digaji untuk bekerja di sektor-sektor yang penting untuk masa hadapan kita. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengakui perlunya mengambil langkah-langkah pemulihan, tetap beliau membuat pilihan untuk mengatasi masalah pengangguran 31,000 graduan dan bukannya mengatasi punca-punca masalah termasuk mengambil langkah-langkah pembaharuan drastik ke atas sistem universiti kita.

Kesan-kesan akibat daripada kehilangan daya saing dapat dilihat dengan jelas. Negara kita sedang menghadapi masalah kekurangan kemahiran untuk menampung permintaan teknologi dalam sektor teknologi maklumat dan sains biologi. Walaupun terdapat isyarat-isyarat yang jelas dan bahaya, kerajaan Barisan Nasional masih tidak mengambil sebarang tindakan yang perlu. Sistem meritokrasi untuk memilih mereka yang benar-benar berkelayakan tidak harus diganti dengan proses yang kurang terbuka dan juga tidak telus. Bajet kerajaan sekali lagi terlepas peluang untuk menangani kelemahan-kelemahan yang ketara. Bajet sekali lagi mencadangkan supaya peruntukkan pendidikan ditambah dan penubuhan universiti-universiti

yang baru. Harus diakui, bahawa kita lebih memerlukan menaik taraf sistem pendidikan dan bukannya melemparkan wang ke atas masalah, tidak akan menyelesaikan perkara tersebut.

Ini termasuk juga penubuhan universiti-universiti yang baru. Tindakan-tindakan tersebut hanya akan memudaratkan masalah lebih bekalan graduan yang menganggur, malah kedahagaan terhadap kemahiran tertentu dalam sektor-sektor utama yang sedang bangkit amat memerlukan bekalan tenaga kerja yang terlatih untuk terus menerajui rantai nilai. Kita amat memerlukan langkah-langkah pembaharuan untuk meningkatkan kualiti sistem kita, dan seterusnya melahirkan graduan-graduan yang dapat menghadapi cabaran-cabaran dalam dunia yang penuh dengan persaingan.

Bajet tidak harus dilihat sebagai satu *instrument* atau alat untuk mengenal pasti serta meningkatkan hasil kerajaan dan seterusnya memperuntukkan sumber-sumber awam. Sebaliknya bajet bukan setakat alat sahaja, bajet harus dilihat sebagai satu *instrument* yang menggariskan dasar-dasar serta program-program tindakan yang memanfaatkan rakyat jelata. Apa yang menyedihkan kita adalah bajet yang di bentang dalam Dewan yang mulia ini gagal untuk menangani isu-isu mendesak yang sedang menghantui negara kita. Fokusnya memang sempit, yang setakat mampu untuk mengumumkan barang siapa yang mendapat apa, manakala dari segi perlunya dasar-dasar dan langkah-langkah yang baru, bajet ini memang bersifat jemu dan segan sekali. Untuk menuntut kepercayaan orang ramai serta meletakkan negara kita di atas landasan yang baru, Yang Amat Berhormat harus dengan serta-merta menggariskan agenda perubahan untuk menangani isu-isu yang paling mendesak.

Saya menyeru beliau supaya mengambil langkah-langkah yang konkrit dalam sesi Parlimen ini. Secara umumnya saya ingin menggariskan sifat-sifat tindakan yang semakin mendesak. Satu, untuk memerangi inflasi dan kesannya, selain daripada bergantung kepada penyesuaian kadar faedah, iaitu corak dasar yang kita ikuti selama ini, juga perlunya diambil tindakan yang lain, antaranya kerajaan perlu dengan serta-merta memperkenalkan sistem gaji minimum. Ini akan mengurangkan kesan-kesan akibat daripada penurunan gaji sebenar yang sememangnya telah mempengaruhi tahap kehidupan pekerja-pekerja yang berpendapatan rendah sekali. Dua, perniagaan-perniagaan, khasnya sektor perladangan dapat menampung kos tersebut, ekoran daripada harga komuniti yang sedang begitu tinggi telah memanfaatkan mereka.

Pelaksanaan sistem gaji minimum akan membawa faedah-faedah yang lain, di mana pendekatan ini dapat mengurangkan jurang di antara golongan yang berbeza pendapatan serta membasmi kemiskinan. Tambahan lagi, sistem ini akan memaksa peniaga-peniaga supaya mengambil langkah untuk mengambil lebih banyak pekerja-pekerja asing yang gaji lebih murah, dan dapat faedah akibat daripada pengeluaran secara positif akan turut menyumbang kepada kebaikan negara. Untuk memerangi gejala rasuah, dua jenis pendekatan yang asas harus diambil. Pertama sekali membebaskan Bdan Pencegah Rasuah dengan memberikan kuasa pendakwaan, meningkatkan statusnya supaya terus bertanggungjawab kepada Parlimen. Yang

kedua, mengambil langkah-langkah supaya semua pilihan kerajaan dan agensi-agensi lain dijalankan dengan cara tawaran tender terbuka. Ini adalah saranan Yang Amat Berhormat yang diumumkan pada tahun 2004. Langkah-langkah tersebut dapat mengurangkan kos perniagaan dan meningkatkan lagi daya saing. Untuk memerangi rasuah dan penyalahgunaan kuasa dalam perkhidmatan polis, Rang Undang-undang untuk menubuhkan Suruhanjaya Bebas Polis harus diluluskan.

Untuk meningkat ketulusan dan mengurangkan kuasa monopoli, entiti-entiti swasta, kerajaan harus mengumumkan sebuah perjanjian yang ditandatangani oleh berkenaan dengan tol serta penjana-penjana elektrik atau IPP. Penyesuaian kadar faedah hanya patut dilakukan selepas pandangan-pandangan pihak awam telah diambil pada masa yang akan datang demi memberikan pengguna peluang untuk menyuarakan pendapat mereka. Memperbaiki sistem penyampaian perkhidmatan awam dengan memperkenalkan Sistem Audit Pengurusan ke atas agensi-agensi kerajaan yang utama. Ketua agensi yang tidak mencapai tahap perkhidmatan yang tertentu, harus diambil tindakan disiplin, *deregulation* dan pemansuhan peraturan-peraturan yang meningkat harus dijalankan dengan hati yang tabah. Ini boleh bermula dengan memansuhkan sistem AP, untuk import kenderaan bermotor dan komuniti-komuniti yang lain. Jikalau permit diperlukan, biarlah permit diberikan dengan cara tawaran yang menggalakkan persaingan.

Persaingan yang meningkat akan meningkatkan lagi daya saing, mengurangkan kos perniagaan dan membatasi peluang berlakunya rasuah. Walaupun memerlukan jangka masa yang panjang untuk melaksanakan kesemua langkah yang tersenarai dalam pakej ini, namun ini dapat memulihkan keyakinan awam, dengan serta-merta dan merealisasikan pembaharuan-pembaharuan yang lain. Saya harap Yang Amat Berhormat supaya boleh memberikan balasan yang menyeluruh terhadap desakan pembaharuan tersebut. Jikalau Malaysia ingin terus berada pada landasan untuk merealisasikan matlamat wawasan 2020, dan mencapai status negara maju, maka adalah jelas bahawa perlunya anjakan paradigma serta kerangka dasar mikro ekonomi. Kita tiada hak keistimewaan untuk meluncur ke depan atau mencapai kejayaan walaupun dalam keadaan yang bercelaru.

Negara-negara serantau yang lain atau yang berada di luar rantau, telah bersiap sedia dan mengakui bahawa perlunya pembaharuan supaya mendapat tempat dalam dunia global yang berdaya saing yang tinggi. Malaysia tidak boleh terus bergantung pada dasar-dasar lampau yang gagal untuk menolak perubahan dan pembaharuan dengan hati yang keras. Hanya tahap ketulusan dan kebertanggungjawaban yang lebih tinggi serta pendekatan yang berasaskan peraturan dapat menawarkan jalan yang sah, yang betul ke arah mencapai kemajuan dan kemakmuran dalam jangka masa yang lebih panjang. Sejak menyandang jawatan ini, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah memberi isyarat yang jelas bahawa beliau akan melaksanakan langkah-langkah pembaharuan. Semua rakyat Malaysia mengalu-alukan sentimen tersebut dan

bersedia untuk bekerjasama dengan beliau untuk menggariskan masa depan yang baru. Janji beliau supaya melaksanakan sistem pemerintahan yang lebih tulus dan penuh bertanggungjawab, dilihat sebagai garisan yang memisahkan dasar-dasar lampau, yang mengemarkan *kronisme* rasuah dan bersifat "neglomania".

Banyak janji yang telah diberikan sehingga rakyat Malaysia memberikannya mandat yang paling besar pada tahun 2004. Namun begitu janji-janji tersebut jarang dapat dilaksanakan dalam tempoh hampir tiga tahun ini. Walaupun beliau merupakan kapten yang sedang memandukan kapal negara. Rakyat Malaysia berada dalam keadaan muram dan semakin kurang sabar dengan pergelutan di antara Perdana Menteri dan bekas Perdana Menteri. Agenda pembaharuan telah diketepikan dan keseluruhan negara nampaknya sedang berlayar di laut yang tidak menentu hala serta penuh bahaya. Saya yakin bahawa adalah sejajar dengan harapan penduduk majoriti dalam negara kita, apabila saya mendesak Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, supaya memimpin Malaysia, kekal pada janji untuk melaksanakan agenda pembaharuan sejak memegang jawatan Perdana Menteri, memimpin Malaysia supaya terus maju dan berlandaskan prinsip Malaysia sebagai sebuah negara sekular, di mana rakyat Malaysia dapat hidup secara aman dan kemakmuran pula berkongsi secara bersama-sama.

Saya ingin menyentuh persoalan rundingan perjanjian perdagangan bebas. Dalam konteks perbincangan bajet, dua persoalan atau isu yang utama ialah satu keupayaan anggaran dan kemapanan hasil kerajaan untuk tujuan perbelanjaan kerajaan. Dan dua persekitaran untuk industri domestik, untuk meningkatkan tahap teknologi dan pengeluaran seperti yang disasarkan dalam Rancangan Malaysia Kesembilan. Walaupun pelaburan terus asing atau FDI telah memainkan peranan yang penting dalam pembangunan Malaysia, ini tidak berdasarkan dasar-dasar pelaburan yang menawarkan pelbagai insentif dan juga menetapkan syarat-syarat untuk pelaburan asing, dan para pelabur bertujuan untuk memaksimumkan keuntungan dan kebaikan untuk pembangunan nasional. Namun kerajaan telah menukarkan pendekatan dasar asas tersebut dengan menandatangani Japan-Malaysia Economic Partnership Agreement (JMEPA).

Perjanjian-perjanjian perdagangan bebas yang sedang dirundingkan dengan US dan Australia juga akan mengikuti hala tuju yang sama dengan membuka pintu untuk semua sektor ekonomi kecuali sektor-sektor yang dicicirkan. Perjanjian perdagangan bebas dengan US juga mengehadkan syarat-syarat daripada dimasukkan dalam rundingan seperti permintaan untuk pemindahan teknologi. WTO sudah tidak membenarkan keperluan bahan tempatan atau *local content* iaitu satu peraturan bahan-bahan tempatan asal yang mesti digunakan atau dibeli oleh pelabur asing.

Perjanjian perdagangan bebas dengan US pergi dengan lebih jauh dan mengharamkan lebih banyak lagi apa yang dinamakan sebagai *performance requirements*. Perjanjian perdagangan bebas ini juga mensyaratkan supaya kawalan dikurangkan ke atas permintaan pulang keuntungan ke negara mereka. Kami mahu mendapat penjelasan bagaimana keraguan

dan perlindungan pelaburan dikenal pasti oleh kerajaan secara keseluruhannya dan bukan sahaja oleh MITI kerana dasar yang salah dan peraturan-peraturan yang salah untuk mengawal pelaburan asing akan menyebabkan kesan negatif yang sangat besar kepada industri-industri tempatan domestik, kaum pekerja dan para pengguna.

Ia juga akan menyebabkan kesan yang buruk ke atas masalah imbalan pembayaran negara. Semua faktor ini mempunyai kesan langsung yang mendesak kepada sumber-sumber yang ada untuk kegunaan perbelanjaan negara. Dalam jawapan kepada soalan saya semasa soal jawab pada minggu lalu, Yang Berhormat Timbalan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini tentang sedikit kelebihan yang bakal diperolehi oleh Malaysia hasil daripada perjanjian perdagangan bebas dengan US.

Saya ingin bertanya kepada pihak MITI dan juga Kementerian Kewangan untuk penjelasan yang lebih lanjut. Yang Berhormat Timbalan Menteri mengatakan bahawa satu perjanjian FTA di antara Malaysia dengan US akan membenarkan 8 industri utama untuk mengelak daripada membayar cukai import yang dianggarkan sebanyak RM714.6 juta kepada US.

- (i) adakah ini menganggap bahawa tarif US ke atas produk-produk tersebut akan dikurangkan sehingga 0%;
- (ii) sekiranya ya, adakah ini satu anggapan yang realistik apabila pro rata tarif US adalah rendah. Pulangan yang utama adalah di sektor-sektor sensitif yang masih mengenakan tarif yang tinggi.

Presiden US hanya mempunyai kuasa di bawah *Trade Promotion Authority Act* sekarang yang akan tamat pada bulan Jun 2007 untuk mengurangkan tarif industri yang tidak melebihi 5% dan kadar tidak lebih daripada 50%. Namun begitu beliau langsung tidak boleh mengurangkan tarif ke atas import produk-produk pertanian sensitif dan pengurangan melebihi kadar ini perlu dijalankan melalui kelulusan perundangan oleh kongres dan memandangkan keadaan CEFTA dan USFTA yang diluluskan oleh kongres dengan undi yang terdekat dan perasaan anti perdagangan bebas di kongres pada masa ini, ia tidak dapat dipastikan bahawa kongres US akan bersetuju terhadap pengurangan tarif tersebut.

Pakar analisis perdagangan US merasakan bahawa adalah sukar bagi sudut politik untuk Kerajaan US mengurangkan tarif terutamanya di sektor-sektor sensitif memandangkan keadaan defisit perdagangan US sedang menuju ke tahap yang boleh menggugat US Dollar. Malaysia pada masa kini sedang menikmati tambahan perdagangan dengan US yang ingin ditukar oleh mereka.

- (iii) adakah angka RM714.6 juta tersebut mengambil kira kerugian yang bakal dialami oleh Kerajaan Malaysia, pendapatan tarif sekiranya semua atau kebanyakan tarif ke atas barangan US perlu dikurangkan menjadi 0%;

- (iv) adakah angka RM714.6 juta ini untuk setiap tahun untuk beberapa tahun atau sekali sahaja;
- (v) adakah angka RM714.6 juta ini akan menjadi pai yang lebih kecil memandangkan US adalah dianggarkan untuk mengurangkan import dalam tahun-tahun yang akan datang;
- (vi) adakah angka RM714.6 juta ini menganggap bahawa produk-produk Malaysia mempunyai syer pasaran yang berterusan di USA;
- (vii) ini kerana syer pasaran ini kemungkinan besar akan berkurangan kerana USFTA yang lain akan mengurangkan tarif US ke atas import daripada negara-negara tersebut, jadi Malaysia perlu bersaing dengan mereka. Sebagai contoh, USFTA yang sudah ditandatangani tetapi belum dilaksanakan semacam Peru, Columbia, Oman dan USFTA yang sedang dalam rundingan, contohnya Korea Selatan dan Thailand dan USFTA pada masa hadapan, contoh dengan negara-negara lain ASEAN yang telah diperkatakan oleh Presiden Bush yang beliau ingin lakukan dan TIFA yang telah ditandatangani minggu lepas adalah direka untuk menuju ke arah tersebut dan sekiranya rundingan Dhoha WTO diselesaikan, tarif US akan dikurangkan secara menjunam dengan formula *Swiss* baris ke baris untuk 149 negara-negara Ahli WTO;
- (viii) adakah angka RM714.6 juta ini mengambil kira syarat atau *the rules of origin* di mana negara-negara perlu mematuhi seperti dalam USFTA yang lain seperti *yarn forward a rule* yang akan secara efektif mensyaratkan pengilang-pengilang tekstil Malaysia untuk menggunakan benang US yang lebih mahal yang secara langsung akan memberi kesan negatif kepada keupayaan bersaing mereka;
- (ix) adakah angka RM714.6 juta ini menganggap Malaysia akan mendapat konsesi TBT-SPS. Ini kerana US tidak boleh hanya memberikan kepada Malaysia oleh kerana tidak ada pengecualian Most Favorite Nation (MFN) status di dalam perjanjian TBT dan SPS dalam WTO;
- (x) Apakah industri-industri ini sekiranya industri tekstil yang dijangkakan akan beruntung, mengapakah Kerajaan Singapura mengatakan bahawa oleh kerana perjanjian USFTA yang ditandatangani oleh mereka, maka mereka perlu menstrukturkan semula industri tekstil mereka dan menubuhkan satu agensi khas untuk melatih semula pekerja-pekerja tekstil mereka melibatkan hampir 10 ribu pekerja-pekerja. Sekiranya industri elektronik yang akan beruntung, adakah angka RM714.6 juta tersebut mengambil kira *boom and bust cycle* sektor elektronik di US

yang memberi kesan yang mendalam kepada eksport Malaysia dalam sektor tersebut. Contohnya perkembangan suku tahun ekonomi Malaysia yang dikeluarkan oleh Perbendaharaan;

- (xi) adakah angka ini merupakan keuntungan mutlak kepada Malaysia. Ini kerana berdasarkan kepada USFTA yang lepas, US akan meminta 100% daripada tarif Malaysia ke atas barangan US dikurangkan sehingga 0% dan dipatuhi. Apabila keadaan ini berlaku di Singapura, defisit perdagangannya dengan USA dilaporkan telah meningkat kepada kadar 200% pada tahun pertama dan menjadi lebih teruk lagi selepas itu mengikut statistik yang dikeluarkan oleh Kerajaan US, defisit perdagangan Australia dengan US dilaporkan meningkat dengan US\$1.7 bilion pada tahun pertama USFTA Australiannya. Mengikut statistik yang dikeluarkan oleh Kerajaan Australia, memandangkan Malaysia pada masa ini mempunyai perdagangan tambahan sebanyak USD23 bilion setahun dan ia adalah meningkat secara mendadak mengikut statistik Kerajaan US dan Persatuan Kebangsaan Pekilang-pekilang US menjangkakan bahawa ia boleh menggandakan sebanyak dua kali jumlah eksportnya ke Malaysia dalam dua tahun pertama USFTA. Bolehkan MITI memberi jaminan bahawa import dari USA tidak akan meningkat secara tidak sekadar berbanding eksport Malaysia ke US dan RM714.6 juta ini adalah keuntungan mutlak untuk Malaysia;
- (xii) adakah angka RM714.6 juta mengambil kira kos yang mungkin ditanggung oleh Malaysia seperti bab-bab harta intelektual dan pembelian kerajaan yang semua negara perlu bersetuju sekiranya mereka ingin memeterai USFTA dan kemungkinan kos yang perlu ditanggung daripada bab pelaburan yang hampir kesemua negara yang mempunyai USFTA perlu bersetuju.

Dalam jawapannya, Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan bahawa perjanjian perdagangan bebas juga meminta kerjasama US dalam soal kepakaran kewangan dan pemberian pinjaman dalam perkara seperti menaik taraf prosedur kastam, penguatkuasaan hak harta *intellectual* dan *e-commerce*. Adakah ini merupakan komitmen kerjasama dari USA dan boleh dikuatkuasakan, adakah ia tidak sama dengan apa yang diberikan kepada Singapura dan tidak sama daripada apa yang diperlui oleh Malaysia dalam JMEPA.

Sekiranya Malaysia mahukan komitmen kerjasama yang tidak boleh dikuatkuasakan, kita boleh memperolehinya melalui perjanjian, persefahaman atau MOU tanpa perlu melepaskan hak untuk kos perubatan yang berpatutan, hak untuk membuat dasar tanpa bimbang daripada diambil

tindakan undang-undang di atas '*exploration*', pembelian kerajaan atau *government procurement* dan sebagainya.

Yang Berhormat Timbalan Menteri mengatakan, bahawa perjanjian tersebut juga bertujuan untuk menjadikan Malaysia sebagai sebuah destinasi pelaburan yang menarik untuk syarikat-syarikat US dalam usahanya menyuntik modal asing dan teknologi dalam negara. Ini adalah sesuatu yang baik sekiranya benar. Tetapi, malangnya daripada:

- (i) kajian Bank Dunia dan UNDP tidak ada bukti menunjukkan bahawa perlindungan yang lebih kukuh kepada pelabur akan meningkatkan pelaburan asing;
- (ii) kajian UNDP ke atas FTA tidak ada bukti yang kukuh menunjukkan satu FTA dengan sebuah negara maju akan meningkatkan FDI;
- (iii) kajian daripada pakar-pakar ekonomi, FDI lebih bergantung kepada saiz pasaran, keamanan dan kestabilan infrastruktur dan sebagainya;
- (iv) USTR atau US Trade Representative tidak boleh memaksa syarikat US untuk melabur di Malaysia;
- (v) walaupun kemungkinan perlindungan pelabur yang lebih kuat dalam USFTA akan memangkinkan pelaburan;
- (vi) ia juga mungkin akan menggalakkan pengaliran dana jangka masa pendek dan tidak produktif dan menggoncangkan kestabilan kerana itu juga turut dilindungi, pelaburan US - maka ia tidak akan membawa manfaat yang banyak atau penambahan nilai kepada Malaysia; dan
- (vii) pengaliran masuk FDI digandingkan dengan syarat-syarat yang mungkin dikenakan dalam pengaliran dana boleh membawa kepada pengaliran dana keluar yang lebih besar.

USFTA secara efektifnya mahukan pengaliran wang yang bebas. Contoh artikel 15.7 Singapura dan USFTA dan *annex 15A* Singapura dianggap oleh pakar sebagai bukan satu perlindungan yang bermakna, yang mencukupi dan ia merupakan satu bahagian yang sangat kontroversial dalam rundingan sehingga tamat.

Dari 1990 ke 1996 mengikut satu kajian di Malaysia oleh Ghazali Atan pemulangan wang dari FDI menyebabkan Malaysia di dalam keadaan defisit dalam semua tahun tersebut kecuali satu. Yang Berhormat Timbalan Menteri telah memberi jaminan kepada Dewan yang mulia ini, bahawa kerajaan akan memastikan semua *stakeholders* di dalam negara duduk semeja dalam semua mesyuarat rundingan FTA dengan Amerika seperti wakil-wakil dari Bank Negara, Suruhanjaya Sekuriti dan juga pemimpin-pemimpin industri. Siapakah *stakeholders* tersebut?

Kita tahu bahawa wakil industri tekstil dan juga mungkin wakil-wakil industri lain yang ada menghadiri rundingan tersebut, tetapi apa pula dengan wakil industri *generic drugs* yang secara

langsung terjejas daripada bab *intellectual property* atau hak intelektual. Bagaimana pula dengan kepentingan *stakeholders* yang bukan dalam industri dapat diserapkan dalam pandangan dan kedudukan kerajaan dalam perkara ini? Ada kementerian yang mengadakan mesyuarat konsultatif dengan industri tempatan dan pertubuhan kepada masyarakat *civil*. Namun ini, adalah secara selektif sahaja dan pihak ini adalah pasti tidak duduk dalam semua rundingan dengan pihak Amerika. Saya difahamkan bahawa wakil-wakil dari Malaysia *Palm Oil Board* dan *Malaysian Rubber Board* telah diarahkan oleh pihak Amerika untuk meninggalkan pihak rundingan dalam dua mesyuarat yang berasingan.

Bolehkah kami diberikan penjelasan yang sepenuhnya? Saya berharap bahawa penjelasan dan jawapan yang penuh yang berwibawa akan diberikan kepada persoalan-persoalan ini berhubung dengan Malaysia USFTA dan rundingan yang sedang berterusan.

Bajet 2007 digambarkan sebagai bajet dan pelan tindakan pertama untuk menerajui pelaksanaan misi nasional yang sepanjang 15 tahun untuk merealisasikan Wawasan 2020. Misi nasional mengalami kompleks atau sindrom penafian yang serius. Keyakinan untuk menghadapi realiti bahawa sasaran pertumbuhan ekonomi bagi merealisasikan Wawasan 2020 tidak dapat tercapai. Wawasan 2020 yang diisytiharkan pada tahun 1990, berikhtiar untuk membangunkan ekonomi yang kuat dan ringkas, bergetar dan berdaya saing dengan kadar pertumbuhan purata 7% sehingga tahun 2020.

Dengan kadar pertumbuhan tahunan secara purata pada 7%, Malaysia akan mencapai sasaran yang melipatgandakan KDNK sebenar sebanyak dua kali untuk setiap tahun di antara tempoh tahun 1910 dan tahun 2020. Dengan kadar pertumbuhan sedemikian, maka KDNK kami perlu dilipatgandakan sebanyak lapan kali pada tahun 2020 jika berbanding dengan tahun 1990. KDNK kami pada tahun 1990 adalah RM115 bilion. KDNK kami pada tahun 2020, seharusnya mencapai RM920 bilion dalam erti nilai yang sebenar ialah mengikut nilai ringgit pada tahun 1990. Jikalau data rasmi yang berkenaan dengan kadar purata pertumbuhan KDNK dalam tempoh 30 tahun untuk mencapai wawasan 2020 dinilai, maka terdapat tiga senario yang mungkin berlaku.

Senario yang pertama, mengikut Rancangan Malaysia Kesembilan, ekonomi Malaysia bertumbuh pada kadar purata 6.2% setiap tahun dalam tempoh tahun 1991 ke 2005. Disasarkan dapat bertumbuh pada kadar purata KDNK sebenar sebanyak 6% setiap tahun dalam tempoh pelaksanaan Rancangan Malaysia Kesembilan sepanjang lima tahun. Disebabkan kadar pertumbuhan KDNK yang direkodkan secara purata adalah pada 6.2% dalam tempoh tahun 1990 sehingga 2005, maka Malaysia perlu mencapai kadar pertumbuhan secara purata pada 7.8% setiap tahun bagi tempoh 15 tahun. Iaitu dari tahun 2006 sehingga 2020 untuk merealisasikan sasaran Wawasan 2020 bagi mencapai KDNK yang merupakan 8 kali ganda pada tahun 2020 jika bertanding dengan tahun 1990.

Senario yang kedua, pada asas KDNK tahunan secara purata direkodkan pada 6.2% dari tahun 1990 sehingga 2005.

Kerajaan berikhtiar untuk mencapai pertumbuhan KDNK secara purata dari tahun 2006 hingga 2010. Maka KDNK Malaysia mesti mencapai pertumbuhan tahunan secara purata pada 8.7% dalam tempoh tahun 2010 sehingga 2020 untuk merealisasikan sasaran KDNK yang digariskan bagi tahun 2020.

Senario yang ketiga, Pelan Induk Perindustrian Ketiga atau IMP3 yang diumumkan dua minggu sebelum Bajet 2007, dibentangkan telah menggariskan sasaran yang bercita-cita tinggi untuk mencapai kadar pertumbuhan ekonomi tahunan pada 6.3% bagi tempoh 15 tahun yang akan datang.

Manakala kadar pertumbuhan ekonomi tahunan yang disasarkan bagi tempoh pelaksanaan Rancangan Malaysia Kesembilan sepanjang lima tahun adalah pada 6% sahaja. Jika diambil kadar pertumbuhan KDNK secara purata pada 6.2% bagi tempoh tahun 1990 hingga 2005 dan juga mempertimbangkan kadar pertumbuhan KDNK tahunan secara purata pada 6.3% bagi tempoh 2006 sehingga 2010 yang dilahirkan dalam *Industrial Master Plan 3*, maka KDNK Malaysia pada 2020 akan mencapai RM708.9 bilion atau kekurangan RM211.1 bilion, jika berbanding dengan sasaran nilai KDNK sebanyak RM920 bilion yang ingin dicapai oleh wawasan 2020 pada tahun 2020. Adalah jelas dikatakan bahawa tidak kira apa senario yang akan berlaku dalam persekitaran ekonomi yang semakin penuh cabaran dan lebih berdaya saing tambahan pula dengan persaingan yang meningkat dari negeri China, India dan ekonomi serantau baru yang lain.

Memang tiada kemungkinan bagi kita merealisasikan sasaran KDNK dan melipatgandakan sebanyak lapan kali pada tahun 2020 jika berbanding dengan tahun 1990 iaitu kira-kira RM920 bilion dalam erti nilai yang sebenar mengikut nilai ringgit pada tahun 1990. Mengapa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan kerajaan tidak bersedia untuk mengakui realiti bahawa sasaran pertumbuhan ekonomi yang digariskan oleh Wawasan 2020 tidak dapat direalisasikan.

Namun demikian apa yang lebih penting adakah kita telah mencapai titik tengah jalan dalam perjalanan kita untuk merealisasikan Wawasan 2020 yang sepanjang 30 tahun ke arah untuk melahirkan bangsa Malaysia serta sebuah negara yang bersatu padu di mana masyarakat Malaysia adalah penuh dengan keyakinan ditanam dengan nilai-nilai moral dan etika yang kuat, hidup dalam masyarakat yang demokratik, liberal, bertoleransi, penyayang, adil dan saksama dalam aspek ekonomi, berdaya maju dan makmur serta membangunkan ekonomi yang berdaya saing, dinamik, tegap dan bingkis.

Perkembangan dan peristiwa yang berlaku baru-baru ini telah menghantui jiwa rakyat Malaysia serta memuramkan suasana perayaan hari kebangsaan ke 49 sehingga pelawat kita dari luar negara atau luar planet mungkin tertanya-tanya adakah kita pernah memulakan visi

2020. Salah satu daripada teras misi nasional untuk mencapai Wawasan 2020 adalah meningkatkan keupayaan pengetahuan dan inovasi serta melahirkan mentaliti kelas pertama.

Pada bulan lepas terdapat dua pengumuman yang berkenaan dengan universiti-universiti bertaraf dunia iaitu senarai kedudukan seratus universiti global yang terbaik yang disiarkan dalam Majalah *Newsweek* serta senarai 500 universiti sedunia yang berkedudukan akademik terbaik yang ditinjau oleh Universiti Jiao Tong, Shanghai. Malaysia yang ingin mendapat tempat dalam kecemerlangan akademik serta kualiti universitinya dalam kedua-dua senarai kedudukan tersebut sekali lagi telah dilenyapkan harapannya di mana Malaysia merupakan tahun keempat tidak disenaraikan di atas kedudukan akademik 500 universiti yang cemerlang yang ditinjau oleh Universiti Jiao Tong, Shanghai. Tiada sebuah universiti Malaysia yang tersenarai di antara 500 universiti yang berkedudukan akademik cemerlang seperti yang ditinjau oleh Universiti Jiao Tong baru-baru ini. Walaupun terdapat lima buah lagi universiti dari rantau Asia Pasifik yang tersenarai di atas jika dibandingkan dengan tahun lepas 92 buah universiti dari Asia Pasifik yang tersenarai adalah dari negara-negara yang berikut:

Jepun	32
Australia	16
China	9
Korea Selatan	9
Israel	7
New Zealand	5
China Taiwan	5
China Hong Kong	5
India	2
Singapura	2
Jumlah	92

Negara kita patut berasa malu di mana tiada sebuah universiti di kalangan 17 buah universiti yang didirikan di Malaysia diiktiraf antarabangsa. Walaupun terdapat 32 buah Universiti Jepun dan 16 Universiti Australia, 5 buah Universiti Taiwan, 5 buah Universiti Hongkong dan dua buah universiti Singapura yang tersenarai di atasnya dan tidak lupa juga 7 buah universiti yang didirikan di Israel. Dalam tahun 1950-an dan 60-an pelajar kita yang terbaik akan dipilih untuk memasuki Universiti Malaya dan universiti-universiti di Australia pula sebagai pilihan yang kedua. Pada masa tersebut hanyalah Universiti Sydney dan Melbourne adalah setaraf dengan Universiti Malaya.

Kini universiti-universiti Australia yang pernah dilihat sebagai universiti desa atau bertaraf rendah pada 30 atau 40 tahun lepas telah mendapat pengiktirafan antarabangsa di mana 16

buah universiti Australia telah disenaraikan di antara 500 buah universiti sedunia terbaik yang ditinjau oleh Universiti Jiao Tong pada tahun 2006 manakala taraf dan kualiti universiti-universiti Malaysia terus turun secara mendadak. Selagi meritokrasi dan kecemerlangan akademik tidak dipulihkan dalam arena akademik Malaysia, universiti-universiti kita tidak mampu untuk bersaing dengan universiti yang terbaik di dunia. Dan kita tidak lupa akan aspirasi negara kita yang terkandung dalam Wawasan 2020 untuk menjadi sebuah negara dunia pertama.

Saya faham bahawa dalam pengambilan Universiti Malaya ke dalam fakulti perubatan pada tahun 2006 di kalangan 215 orang mahasiswa yang diambil terdapat 131 orang Melayu, 72 orang Cina, 10 orang India dan 2 orang bumiputera dari Sabah dan Sarawak. Daripada 215 orang mahasiswa tersebut hanya 13 orang atau 6% adalah mereka yang pernah menduduki peperiksaan STPM dan kesemuanya adalah mahasiswa Cina. Jikalau hanya sekadar 6% pelajar STPM yang terbaik dapat memasuki fakulti perubatan Universiti Malaya walaupun peperiksaan STPM diiktiraf antarabangsa sebagai peperiksaan yang berprestij yang lebih susah daripada peperiksaan matrikulasi apa gunanya bagi mereka yang rajin belajar untuk menduduki peperiksaan STPM. Jikalau 6% daripada pelajar STPM dapat mengikuti kursus perubatan dalam Universiti Malaya ini betapa menunjukkan terdapat unsur berat sebelah, tidak adil dan *fraud* dalam sistem kemasukan universiti yang didakwa berciri meritokrasi.

Saya minta Yang Berhormat Menteri Pengajian Tinggi supaya memberi statistik berkenaan huraian pengambilan ke dalam universiti baru-baru ini mengikut fakulti berbeza dalam kesemua universiti awam serta mengikut pecahan kaum dan jenis peperiksaan kemasukan universiti. Memandangkan kebanyakan pelajar yang terbaik di kalangan mereka yang cemerlang dinafikan pilihan pertama untuk memasuki universiti atas sebab kepincangan berterusan serta pertimbangan sistem meritokrasi yang tidak dinamik. Memang terbukti bahawa kerajaan Malaysia, Kementerian Pengajian Tinggi dan universiti-universiti awam tidak serius dalam usaha mereka untuk melaksanakan teras misi nasional yang berbunyi untuk meningkatkan keupayaan pengetahuan dan inovasi serta melahirkan mentaliti kelas pertama.

Saya mendesak Yang Berhormat Menteri Pengajian Tinggi supaya melaksanakan janjinya untuk membasmi kelesuan infrastruktur dunia pertama mentaliti dunia ketiga yang melanda universiti-universiti awam kita sebab dengan sikap mengambil dua langkah di bawah untuk memulihkan meritokrasi kecemerlangan dan kualiti universiti.

- (i) memperkenalkan peperiksaan untuk kemasukan yang umum untuk pengambilan mahasiswa ke dalam universiti dan mengakhiri sandiwara sistem meritokrasi yang palsu dengan mengadakan dua jenis peperiksaan yang amat berbeza iaitu matrikulasi dan STPM
- (ii) membuka peluang untuk jawatan-jawatan universiti yang bermula daripada naib cancellor ke bawah dengan mengambil kira meritokrasi tanpa kira kaum, agama dan kewarganegaraan (*nationality*) supaya kita

dapat mengalih perhatian daripada pelantikan ataupun *move on* pelantikan dua orang naib cancellor wanita baru-baru ini kepada sistem pelantikan naib cancellor dari kalangan mereka yang terbaik dan paling berkelayakan tanpa mengambil kira kaum atau agama bahkan menawarkan jawatan tersebut untuk calon yang terbaik dari mana-mana pelosok dunia tidak kira latar belakang *nationality* pun.

Saya ada terima satu kompelin mengenai bahawa mereka yang mahu melanjutkan kursus perubatan di Rusia dan saya harap Yang Berhormat Menteri Pengajian Tinggi bolehlah siasat. Pada awal 2006 ada seorang *complainant* yang pergi pusat kebudayaan Rusia di Jalan Ampang dan diberitahu bahawa barulah pelajar-pelajar SPM pada tahun 2005 yang ada *result* yang baik layak untuk melanjutkan pelajaran dengan mengikuti kursus *pre-medical* untuk selama setahun di *Moscow Medical Academy* dan RSMU yang bermula daripada 1 Oktober 2006 dan mereka yang mendapat keputusan yang baik di STPM atau *A Level Cambridge* dan *Oxford* layak untuk mengikuti secara langsung tahun pertama kursus perubatan bermula 1 September 2006.

Tetapi kompelin ini ialah bahawa adalah pelajar-pelajar swasta yang ada mengikuti kursus tiga bulan di Indonesia yang ada diberi *no objection letter* oleh Kementerian Pengajian Tinggi dan adalah dapat dimasukkan untuk mengikuti kursus pertama di *Moscow Medical Academy* dan *Russian State Medical University* melalui Pusat Kebudayaan Rusia yang menjadi agen yang *authorize*.

Ini menimbulkan satu masalah di mana pelajar-pelajar yang ada dapat 10A atau 11A yang tidak berkelayakan untuk mengikuti kursus *pre-medical* untuk satu tahun di universiti-universiti Rusia dan sebab itu memikul beban kewangan dan pun menjadikan lebih *junior* kepada *cotemporary* mereka oleh kerana mereka yang dapat mengikuti kursus tiga ke enam bulan di Indonesia. Adakah ini satu perkara yang adil atau adakah ini satu contoh cakap tidak serupa bikin dan saya harap bahawa Yang Berhormat Kementerian Pengajian Tinggi boleh siasat dengan mendalam perkara ini oleh kerana beberapa tahun dahulu ada kolej-kolej swasta tempatan yang ada menawarkan *audition* kursus tiga ke enam bulan untuk pelajar-pelajar *arts* supaya mereka boleh terus menghabiskan kursus universiti dalam tiga tahun selepas SPM dan kemudian ada diarah untuk berhentikan amalan-amalan ini dan saya harap perkara ini pun boleh disiasat, khasnya oleh kerana laporan yang ada dibuat kepada *Malaysian Medical Council* nampaknya tidak ada apa-apa tindakan telah diambil.

Semenjak menjadi Perdana Menteri, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ada sebut mengenai *towering Malays* supaya membawa negara ini kepada satu peringkat pembangunan yang baru. Tetapi nampaknya kita tidak ada dengar mengenai seruan supaya ada iklim, ada persekitaran di mana kita pun menggalakkan *towering Malaysians* atau adakah ini dianggap sebagai satu *zero some kind*. Kalau kita serius mengenai kualiti sumber manusia sebagai *key determinant* untuk kejayaan Malaysia di masa depan, sebagai satu ekonomi yang berlandaskan

pengetahuan, kita perlu menghakiskan semua persepsi bahawa *promotions towering Malaysian* nampaknya mungkin bertentangan dengan tujuan memupuk *towering Malays*.

Sebenarnya, kita patut sebagai satu peringkat di mana kalau kita mahu berjaya untuk bersaing dengan dunia, bukan sahaja negara kita mampu bersaing dengan negara-negara yang lain, syarikat-syarikat Malaysia patut harus boleh berupaya untuk bersaing dengan syarikat-syarikat global di mana-mana tempat dan individu-individu Malaysia. Setiap rakyat Malaysia pun, harus boleh berjaya *compete* dengan sesiapa di dunia.

Inilah akibat satu dunia *borderless world* dan sebagai rakyat Perdana Menteri Malaysia, saya harap bahawa bukan sahaja oleh kerana dia Perdana Menteri bukan untuk satu kaum sahaja tetapi untuk semua rakyat. Beliau ada memberi penggalakan untuk *creation*, bukan sahaja *towering Malays*, tetapi *towering Malaysian*, *towering Chinese*, *towering Indian*, *towering Kadazan*, *towering Iban* dan bahawa semua program-program, dasar-dasar kerajaan akan disusun semula untuk tujuan ini. Apabila beliau...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Panjang lagi Yang Berhormat?

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timor]: Ohh, ya. Saya cuba sedaya upaya. Apabila Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menjawat Perdana Menteri, beliau begitu tegas dalam pendiriannya terhadap *rent seekers* ialah mencari keuntungan yang cepat. Tetapi dalam soal membanteras rasuah, beliau kelihatan seolah-olah telah menerima hakikat tersebut dan bersetuju dengan niat menimbulkan persoalan apakah perbezaan di antara pentadbiran beliau dan *precessor* dalam isu seperti membanteras rasuah konsesi dan *rent seekers*.

Kira-kira dua minggu lepas, ada satu blog mengenai laporan dalam Singapore Business Times, "*Concession Switch Raises Eyebrows, question marks over how lucrative concession are whether in Malaysia*". Ia telah menimbulkan satu persoalan yang sangat penting iaitu walaupun kontroversi pertelingkahan Perdana Menteri dan bekas Perdana Menteri berlanjutan, adakah terdapat sebarang perbezaan atau perubahan positif yang sebenar dalam isu *accountability*, ketelusan ini, integriti dan pentadbiran yang baik. Di dalam pentadbiran kedua-dua ini.

Adakah Yang Berhormat Perdana Menteri cakap serupa bikin atau *working to talk* untuk sebuah pentadbiran yang bersih, tidak *corrupt*, terbuka, mengamalkan *accountability* yang telus, sama ada dalam penangguhan tender atau konsesi atau beliau hanya berjalan di atas laluan lama, cara *precessor* beliau dengan hanya menukarkan pemainnya tanpa menukarkan permainannya.

Laporan *Singapore Business Times* tersebut telah menimbulkan satu persoalan yang spesifik. Mengenai bagaimana dan mengapa satu konsesi yang bernilai di antara RM70 ke RM100 juta untuk pembungkusan label keselamatan dalam rokok-rokok buatan tempatan bertukar tangan daripada sebuah syarikat yang kurang dikenali kod efisien kepada sebuah syarikat yang langsung tidak dikenali iaitu Lembah Sari yang merupakan syarikat bernilai RM2

tanpa sebarang keterbukaan dan *accountability* seperti mana yang dijanjikan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Singapore Business Times melaporkan bahawa sejak 1 Ogos, sebuah syarikat Malaysia yang kurang dikenali ialah Lembah Sari telah mengambil alih dan konsesi lumayan bernilai RM70 ke RM100 juta untuk membungkus label keselamatan dalam rokok-rokok buatan tempatan mencetuskan persoalan di kalangan komuniti perniagaan Malaysia. Bagaimanakah konsesi dianugerahkan di Malaysia terkini?

Pada September 2003, kod efisien yang kurang dikenali telah dianugerahkan satu konsesi kerajaan untuk pelabelan keselamatan untuk semua rokok buatan tempatan dan bir. Dalam satu keputusan yang tidak diumumkan oleh Jabatan Kastam Malaysia, satu unit di bawah Kementerian Kewangan, kod efisien telah mendapat perjanjian dengan syarikat-syarikat pembuat rokok pada bulan Mac 2004 tetapi tidak dapat mencapai perjanjian dengan pembuat bir di Malaysia dalam pertelingkahan yang masih berlanjutan. Sekiranya perjanjian dapat dicapai dengan syarikat bir, kod efisien dapat menyumbang kelebihan RM30 juta dalam aliran tunai tahunannya.

Pada pertengahan Julai, para eksekutif industri menyatakan bahawa syarikat-syarikat rokok menerima sepucuk surat daripada Pengerusi Lembah Sari, Haris Onn Hussein memaklumkan kepada mereka bahawa syarikatnya akan mengambil alih urusan pelabelan keselamatan dan dibekalkan oleh kod efisien untuk tempoh tiga tahun. Pada masa yang sama, para eksekutif tersebut mengatakan bahawa *Confederation of Malaysian Tobacco Manufactures* telah dimaklumkan oleh kod efisien bahawa perkhidmatannya akan digantikan oleh Lembah Sari mulai bulan Ogos. Tidak ada sebarang alasan diberikan terhadap perubahan tersebut. Menurut butir-butiran dileburkan kepada Suruhanjaya Syarikat Malaysia, Lembah Sari merupakan sebuah syarikat RM2 dengan dua orang pemegang syer yang kurang dikenali. Namun begitu, Pengerusinya Encik Haris merupakan anak bongsu kepada Perdana Menteri Malaysia yang ketiga Tun Hussein Onn dan merupakan adik kepada Menteri Pelajaran.

Pengaliran yang tidak diumumkan dalam kes ini menimbulkan persoalan bagaimana penganugerahan konsesi diberikan di Malaysia. Ia merupakan bagi satu aduan yang paling utama masa itu terhadap pentadbiran Tun Mahathir yang dahulu bahawa kurangnya *transparency public disclosure* mengenai pemberian kontrak telah menyebabkan satu proses yang kabur tanpa keterbukaan, *beading* secara kompetitif ataupun perbahasan umum. Tambahan pula, perubahan syarikat ini nampaknya mensia-siakan hujah-hujah bahawa syarikat Malaysia yang menjanjikan ciri-ciri keselamatan yang tercanggih dapat memberikan kelebihan, keunikan teknologi kepada penggunaanya.

Dalam kes ini, Lembah Sari akan terus membekalkan peralatan keselamatan yang sama dan menggunakan sumber bahan yang telah dipersetujui oleh kod efisien iaitu dari 'Sitpa Holding' SA yang dimiliki Switzerland pada lazimnya ia adalah seperti kod efisien sebelum ini yang hanya

bertindak sebagai orang tengah dalam satu proses yang biasanya akan menyebabkan peningkatan harga kepada penggunaanya.

Menurut Yang Amat Berhormat untuk menjawab soalan-soalan berikut:

- (i) apakah sebabnya asas dan kriteria untuk sebuah Syarikat Lembah Sari untuk mengambil alih daripada kod efisien dalam konsesi yang lumayan ini yang bernilai RM70 juta ke RM100 juta setahun, untuk pembungkusan label keselamatan dalam rokok-rokok buatan tempatan mulai 1 Ogos tahun ini;
- (ii) apakah rasionalnya dalam memberikan satu konsesi dalam satu monopoli dalam label keselamatan untuk semua rokok buatan tempatan dan *beer* kepada kod efisien yang kurang dikenali pada September 2003 tanpa sebarang publisiti; dan
- (iii) mengapakah pemindaan konsesi daripada kod efisien kepada Syarikat Lembah Sari dilakukan dalam keadaan yang begitu sulit, langsung bertentangan dengan janji Yang Amat Berhormat untuk keterbukaan dan ketelusan dalam tender-tender kerajaan dan pemberian konsesi.

Sebelum Pilihan Raya Umum 2004 Yang Berhormat Menteri di Jabatan Perdana Menteri pada masa itu, Datuk Seri Utama Dr. Rais Yatim ada mengumumkan bahawa kerajaan mempunyai satu senarai tangkapan ke atas 18 VVIP atau “ikan yu besar” yang disyaki terlibat dalam unsur-unsur rasuah dan akan diambil tindakan satu persatu. Namun ia adalah sangat jelas bahawa 18 “ikan yu besar” itu hanya merupakan satu umpan untuk memancing undi dalam Pilihan Raya Umum 2004. Selepas 29 bulan, 18 ekor “ikan yu” ini telah terlepas ke Laut China Selatan dan adalah mustahil untuk menangkap semua “ikan yu” ini. Malah yang lebih malang lagi ialah bukan sahaja “ikan yu” tidak dapat ditangkap, “ikan bilis” pun tidak dapat.

Pada bulan Januari 2004, Badan Pencegah Rasuah Negeri Sembilan telah menahan seorang wakil rakyat iaitu ADUN kawasan Paloh pada ketika itu, Dato’ Kamarudin Mohd. Din. Pihak BPR mendapati bahawa ADUN tersebut mempunyai amalan menerima wang suapan daripada kontraktor-kontraktor tempatan sebagai habuan, supaya projek-projek kecil yang boleh diluluskan oleh ADUN BN tersebut diberikan kepada mereka yang memberi rasuah tersebut.

Pada 27 Januari 2004, bekas ADUN telah ditahan oleh pegawai BPR Negeri Sembilan kerana dia telah ditangkap *on the spot* menerima wang tunai sebanyak RM3,000. Selepas hampir 30 bulan tangkapan ini dilakukan, namun sehingga hari ini saya difahamkan, bekas wakil rakyat ini masih belum dihadapkan ke mahkamah ataupun didakwa oleh pihak pendakwa raya. Apakah hasil siasatan kes ini? Saya mahu mempersoalkan pihak Peguam Negara apa yang terjadi ke atas kes ini. Adakah ia telah disapu di bawah *carpet* atau fail sudah ditutup, *no case*.

Sekiranya kes “ikan bilis” semacam ini yang hanya melibatkan beberapa ribu ringgit sahaja pun tidak dapat diselesaikan dan diambil tindakan undang-undang walaupun orang yang

terlibat ditangkap bulat-bulat. Apakah keyakinan yang boleh diharapkan daripada rakyat Malaysia kepada pentadbiran Yang Amat Berhormat bahawa masalah rasuah dapat ditangani terutamanya kes-kes yang melibatkan VVIP yang melibatkan bukan beribu-ribu ringgit tetapi berpuluh-puluh juta, mahupun beratus-ratus juta ringgit. Bukankah ini satu lagi contoh yang menunjukkan bahawa agenda Yang Amat Berhormat untuk melancarkan perang terhadap rasuah telah kehilangan momentumnya dan bukan lagi menjadi prioriti utama kerajaan Yang Amat Berhormat.

Kegagalan setakat ini untuk mendakwa bekas ADUN Negeri Sembilan ini di atas kesalahan rasuah walaupun beliau ditangkap *red-handed* adalah sesuatu yang cukup melemahkan moral untuk pegawai-pegawai BPR, dan merupakan satu mesej kepada BPR. Dan orang ramai bahawa BPR tetap diikat tangannya dengan pertimbangan-pertimbangan yang tidak berkaitan dan tidak mempunyai kuasa untuk melancarkan perang besar-besaran terhadap perasuah tanpa perasaan takut dan pilih kasih dan tanpa mengira pangkat dan kedudukan.

Bajet 2007 membelanjakan RM27.5 juta atau RM59.1% daripada RM46.5 bilion bajet pembangunan untuk sektor pembinaan kerana kerajaan Yang Amat Berhormat mengiktiraf *spilt over effect* yang signifikan terhadap ekonomi. Tambahan lagi beberapa projek PFI yang bernilai RM4 bilion akan dilaksanakan pada tahun 2007. Tetapi siapakah yang akan mendapat keuntungan daripada *pump-priming* kerajaan terhadap sektor pembinaan ini dan berapa banyak peluang pekerjaan yang dapat dijana untuk rakyat Malaysia, dan adakah perbelanjaan sebegini dapat memenuhi mana-mana satu teras yang digariskan dalam Bajet 2007. Apa yang lebih penting ialah apakah jenis *spilt over effect* yang sedang dinanti-nantikan oleh kerajaan dalam *budget deficit* berturutan yang kesepuluh ini.

Kewangan defisit mempunyai kosnya, hutang Kerajaan Persekutuan ialah RM244.3 bilion dan caj perkhidmatan hutang memento 12.1% daripada perbelanjaan operasi kerajaan. Bajet 2007 sebenarnya mengekalkan satu rangka ekonomi politik korup, yang mengutamakan kepentingan kebanyakan perwakilan pusat UMNO yang kebanyakannya terlibat dalam perniagaan pembinaan dan ini mengorbankan satu proses peningkatan ekonomi jangka panjang untuk negara ini. Lebih teruk lagi kepincangan yang ingin dikikis oleh Yang Amat Berhormat sewaktu beliau menjadi Perdana Menteri, tiga tahun yang lalu ialah pemberian kontrak kepada kontraktor-kontraktor UMNO kelas F.

Yang Amat Berhormat telah berkata 3 Mac 2003 bahawa dengan izin, "*The Malay effecting Malaysia that may will jeopardize our way forward is a case of having first world infrastructure and third world mentality.*" Dalam ucapan semasa Perhimpunan Agong UMNO 2005 Yang Amat Berhormat berasa kesal bahawa kerajaan telah menjadi "Santa Claus" untuk kontraktor-kontraktor, dia berkata, "Namun kerja-kerja binaan masih belum cukup untuk diagihkan kepada bilangan kontraktor yang begitu ramai nyatalah dalam sektor pembinaan

bekalan perkhidmatan telah jauh mengatasi permintaan. Terlalu ramai pemain berada dalam padang permainan yang semakin kecil.”

Dalam tahun 2000 kerajaan terpaksa melancarkan projek *preemptive* meluluskan peruntukan RM3 juta bagi setiap kawasan Parlimen, bagi membantu *survival contractor* kelas F. Sepatutnya para kontraktor telah dapat membawa mesej bahawa masa hadapan sektor pembinaan tidak lagi berlangit cerah. Kerajaan tidak akan dapat selama-lamanya berperanan sebagai “Santa Claus” menganugerahkan pemberian sepanjang musim. Mereka sepatutnya mengenali realiti lalu mempersiapkan diri beralih ke sektor lain. Malangnya langkah sekali lalu atau *one off* kerajaan untuk menolong ketika itu telah disalah tanggap mesejnya. Bilangan kontraktor yang sepatutnya mengucup terus berkembang. Yang Amat Berhormat telah membelakangi kata-katanya sendiri hanya kerana perwakilan-perwakilan UMNO mengadu terhadap kekurangan kontrak-kontrak dan mengugut untuk melawannya.

Memang jelas bahawa Yang Amat Berhormat terugut oleh perwakilan-perwakilan UMNO dan terpaksa memberi kontrak-kontrak yang mana beliau pernah mengkritik perbuatan ini secara terbuka. Kerajaan harus diperingatkan bahawa keadaan sektor pembinaan sekarang sangat bergantung pada tenaga buruh asing yang telah mengehadkan *spilt over effect pump priming*. Sebagai contoh, *Construction Labour Exchange Centre Bhd. (CLAB)* sebuah *subsidiary construction industry development board* yang terletak di bawah Kementerian Kerja Raya telah mengumumkan bahawa baru-baru ini terdapat kemasukan 40,000 pekerja-pekerja asing dari Indonesia, Pakistan dan India yang akan diupah untuk melaksanakan projek-projek di bawah Rancangan Malaysia Kesembilan. Saya menyeru kerajaan untuk menyatakan bilangan peluang pekerjaan yang dapat dihasilkan oleh Bajet 2007 kepada pekerja-pekerja Malaysia. Kerajaan harus mengambil kesempatan ini untuk mempergiatkan peningkatan sektor pembinaan dengan memastikan *industry building system* dilaksanakan. Dasar gaji minimum juga diperlukan dalam sektor ini untuk membenarkan penyertaan domestik yang lebih terbuka.

Kita boleh membuat kesimpulan ringkas bahawa penerima-penerima manfaat yang utama untuk Bajet 2007 ialah kroni-kroni UMNO dan buruh-buruh asing bukannya pekerja-pekerja tempatan. Bajet 2007 secara dasarnya ialah satu bajet untuk kroni-kroni UMNO dan ‘rank’seekers di pelbagai peringkat dengan sinergi, kerja-kerja peningkatan dan *split over* yang amat kurang untuk rakyat Malaysia. Minggu lepas saya ada mendakwa Yang Berhormat Menteri Belia dan Sukan telah mencarakan, melanggar hak dan kebebasan parlimen di mana beliau telah menahan *with hold* maklumat berkenaan dengan kos yang terlibat setakat ini dengan cadangan pembinaan pusat latihan, sukan berprestasi tinggi Brickendonbury di London daripada pengetahuan parlimen walaupun saya secara khususnya bertanyakan maklumat itu semasa sesi soal dan jawab dan beliau pasti mempunyai maklumat tersebut semasa berdiri untuk menjawab soal saya di parlimen. Apa yang disediakan oleh pegawai-pegawai di Kementerian Belia dan Sukan untuk beliau ialah 317, 000 ringgit, mengapa Yang Berhormat menteri menahan maklumat

tersebut? Adakah kerana beliau sedar bahawa perbelanjaan sebanyak 317, 000 ringgit untuk menjalankan kajian kebolehlaksanaan atau *feasibility* ke atas projek pembinaan pusat sukan London tidak dapat di bela sama sekali dan beliau ingin mengelakkan diri daripada berlakunya publisiti negatif sekali lagi. Ataupun jumlah kos tersebut hanya dalam pengetahuannya dan kos sebenarnya adalah jauh lebih tinggi daripada angka tersebut di mana saya ada diberitahu bahawa amaun sebanyak RM317, 000 ringgit ini hanya melibatkan perbelanjaan Yang Amat Berhormat Menteri dan pegawainya semasa mengadakan lawatan ke London untuk berbincang projek tersebut padahal amaun sebenar yang dibayar kepada pihak perunding telah melebihi 3 juta ringgit dan masih meningkat lagi.

Parlimen dan negara kita memang berkelayakan untuk mengetahui kebenaran, fakta dan perangkaan yang berkenaan dengan projek tersebut walaupun beliau memohon izin supaya semua persoalan yang berkaitan akan ditundakan sehingga jawatankuasa kabinet mengenai sukan yang membuat keputusan muktamad ke atas cadangan projek pembinaan pusat sukan London pada mesyuarat yang akan datang dalam bulan ini. Sekiranya Yang Berhormat Menteri begini tidak dapat diterima di mana dana awam telah digunakan dan maka perlunya kebertanggungjawaban dalam aspek tersebut. Adalah sedih apabila kita berbincang pembangunan sukan yang kurang memberangsangkan di Malaysia. Kita perlu membersihkan arena sukan demi membasmi rasuah di sukan, mata duitan dan parasit yang semakin berleluasa. Jikalau sukan Malaysia ingin mencapai tahap kelas dunia satu hari kelak, pihak kerajaan termasuk Yang Berhormat Perdana Menteri melihat sukan sebagai satu yang kurang penting jika dibandingkan dengan program dan aktiviti pembangunan sosial ekonomi yang lain.

Dengan itu Yang Berhormat Menteri sukan sering dilantik daripada kalangan ahli politik yang paling muda dengan pengalaman serta pengetahuan yang kurang terhadap aspek pembangunan sukan. Dengan peluang ini, menteri-menteri memperalatkan sukan untuk merealisasikan cita-cita politik mereka dan memperkayakan diri sendiri. Setiap menteri sukan yang baru akan membatalkan semua program dan kerja yang dilakukan oleh bekas menteri dan mencipta, *re-invent the wheel*.

Dengan tujuan sedemikian tidak hairanlah pembangunan sukan di Malaysia kehilangan hala tuju dan objektifnya. Menteri akan membuat sesuatu demi untuk membuat sesuatu untuk publisiti, untuk wang, untuk faedah sampingan dan keistimewaan. Malaysia masih cuba dengan sedaya upaya untuk membuat sesuatu dan tidak ada sebarang hasil yang dicapai dalam aspek sukan. Dalam aspek pembinaan kemudahan-kemudahan sukan kerajaan tidak mempunyai perancangan atau dasar jangka panjang yang konkrit. Terdapat lebih kemudahan sukan yang dibekalkan, di mana kemudahan-kemudahan ini tidak dirancang dengan sempurna, disiapkan dalam keadaan yang tidak sempurna dan ia digunakan secara optimum. Diselenggara dengan tidak baik serta kos penyelenggaraan adalah terlalu mahal.

Seperti yang laporkan dalam *The Star* , 30 Ogos yang bertajuk A Billion Ringgit of Question, menunjukkan bahawa 110 kompleks Rakan Muda yang dibina dan menelan lebih daripada 1 bilion ringgit tidak dirancang dengan sempurna dalam aspek lokasi di mana sesetengah daripada itu telah ditakdirkan sebagai gajah putih. Kemudahan-kemudahan sukan yang sedia ada, dan kompleks-kompleks sukan yang dibina untuk Sukan Komanwel dan Sukan Malaysia di negeri-negeri yang tertentu tidak digunakan secara optimum dan kini diselenggara dengan tidak baik atau langsung tidak dipedulikan oleh pihak berkenaan. Padang Tembak Kebangsaan Langkawi yang menelan perbelanjaan sebanyak 80 juta ringgit yang disiapkan pada tahun 1998 untuk kegunaan Sukan Komanwel 1998 telah digunakan sebanyak 3 kali sahaja iaitu untuk kejohanan menembak Komanwel pada tahun 1998, Sukan Komanwel pada September 1998 dan kejohanan menembak Asia pada tahun 2000 dan selepas itu tempat ini tidak lagi digunakan dan alat sasaran elektronik yang dibeli di Switzerland dengan kos yang sangat tinggi tidak boleh digunakan lagi atas sebab penyelenggaraan yang kurang sempurna. Landasan berdayung yang sepanjang 2 kilometer di Tronoh Perak yang khususnya dibina untuk sukan Malaysia pada tahun 1994 hanya digunakan sekali pada tahun 1995 dan tidak digunakan selepasnya. Tidak ada orang mengetahui keadaan tempat tersebut dan adakah sesiapa yang menjaga atau menyelenggara tempat tersebut dan seakan-akan tidak ada orang yang mempedulikannya. Pihak kontraktor dan mereka yang terlibat telah mendapat keuntungan daripada projek tersebut dan kini tidak ada orang yang ingin mengambil peduli terhadapnya lagi. Padang Tembak di Kuantan dan kemudahan-kemudahan sukan yang dibina di Kuantan untuk tujuan sukan Malaysia pada tahun 1996 juga mengalami situasi yang sama. Keadaan yang sama juga berlaku pada stadium bola sepak yang dibina untuk sukan Malaysia dan diadakan di Pulau Pinang pada tahun 2000. Stadium tertutup yang dibina di bersebelahan dengan lebuh raya Kuala Lumpur –Seremban di Nilai juga menghadapi masalah penyelenggaraan yang kurang memuaskan dan tidak digunakan secara optimum. Bagi sukan Malaysia yang dianjurkan di Alor Setar Kedah pada tahun 2006, Kompleks Renang bernilai 36 juta ringgit dan dibina di tengah-tengah sawah padi adalah satu lagi contoh yang tidak dirancang dan dirunding dengan baik.

Pada awal 80-an, Persatuan Badminton Malaysia di bawah pimpinan Tun Dr. Siti Hasmah Mohamad Ali penaung Persatuan Badminton Malaysia melancarkan dan melaksanakan 1, 001 kompleks badminton untuk rakyat. Tabungan itu didapati daripada sesetengah korporat-korporat besar seperti mana Kementerian Belia dan Sukan. Setiap kompleks berkos kira-kira satu juta ringgit, lebih kurang 6 telah dibina. Satunya di Kubang Pasu kawasan pilihan raya Tun Dr. Mahathir, masa itu Perdana Menteri. Satu di bina di Permatang Pauh, kawasan masa itu Timbalan Perdana Menteri Dato Seri Anwar Ibrahim. Satunya di Perak untuk Tan Sri Muhyiddin Yassin, satu yang lain di Johor kawasan pilihan masa itu Tun Lim Yong Sik, satu di Fadzil Presiden BAM. Sejak masa itu tidak diperdengar lagi apa-apa yang berkaitan dengan status kompleks-kompleks badminton tersebut. Permintaan-permintaan berulang kali telah dibuat

terhadap Yang Berhormat Menteri Belia dan Sukan dalam dua tahun ini untuk membina sesetengah kolam renang yang kecil yang berkos rendah di kawasan luar bandar untuk kegunaan sekolah, untuk mengajar budak-budak berenang, keselamatan air dan penyelamat nyawa dan jika terdapat sebarang budak berbakat mereka boleh dilatih sebagai perenang-perenang nasional. Untuk pelaburan yang sangat minimum, pulangan-pulangan dalam mengurangkan kes-kes mati lemas telah mengagumkan. Walau bagaimana pun Yang Berhormat Menteri tersebut adalah tidak berminat untuk membina kolam renang berkos rendah tetapi lebih suka untuk membina gajah putih yang mahal seperti cadangan RM490 juta ringgit kompleks sukan di London.

Kesimpulan daripada pembinaan kemudahan-kemudahan sukan adalah terdapat banyak gajah putih telah dibina dengan satu-satunya objektif untuk membuat orang atau konco kaya yang bukan untuk pembangunan sukan. Lebih banyak sedang dibina seperti perluasan kemudahan-kemudahan sukan yang sedang dijalankan di majlis sukan nasional yang mana berkos kira-kira 35 juta ringgit. Dalam bajet semasa, kerajaan telah mengumumkan pengagihan 721 juta ringgit untuk program-program belia dan sukan. Sebahagian daripada pengagihan akan diperuntukkan untuk pembinaan kompleks-kompleks sukan komuniti kecuali terdapat rancangan yang sewajarnya. Yang lebih penting ialah pembinaan yang mencukupi dan mendapat maklum balas daripada komuniti dan pengguna-pengguna. Kompleks-kompleks sukan komuniti akan gagal seperti mana contoh-contoh yang terdahulu.

Kementerian Belia dan Sukan dan "Majlis Sukan Nasional" sedang membelanjakan banyak tabung kerajaan atas pembangunan sukan. Kebanyakan perbelanjaan telah dibazirkan atas pengambilan *expatriate* dengan gaji yang tinggi dan pengetahuan tempatan dan pengalaman yang sedikit. "Majlis Sukan Nasional" tidak mempunyai arahan dan tidak tahu apa yang sedang dibuat. Oleh kerana Yang Berhormat Menteri telah mengambil alih sebagai Menteri Kementerian Belia dan Sukan beliau juga telah mengambil alih pelaksanaan *day-to-day* pengurusan "Majlis Sukan Nasional" dan Kementerian Belia dan Sukan. Pegawai-pegawai di "Majlis Sukan Nasional" telah banyak dengan izin *quite lost*. Salah satu daripada program-program yang dimulakan oleh Yang Berhormat Menteri adalah pembayaran RM2,500 sebulan kepada olahraga-olahraga, sesiapa yang terlatih untuk perlawanan Komanwel dan kini dilatih untuk perlawanan Asia.

Jumlah perbelanjaan pada akhir 2006 akan menjadi kira-kira RM200 juta. Malangnya prestasi olahraga-olahraga adalah tidak baik dan "Majlis Sukan Nasional" sangat bimbang bahawa olahraga-olahraga ini akan gagal di Doha 2006 Perlawanan Asia dan akan dilangsungkan 1 hingga 15 Disember 2006. Penasihat-penasihat Australia sedang cuba menjustifikasikan pengambilan mereka dengan memperkenalkan semua program yang mahal seperti menghantar olahraga-olahraga ke Doha lebih awal untuk *acclimatization*. Sebagai tambahan *expatriate-expatriate* dan pegawai-pegawai "Majlis Sukan Nasional" dan Kementerian

Belia dan Sukan kedua-duanya mengambil kesempatan atas situasi dengan menerbangi seluruh dunia dengan olahraga-olahraga. Sebagai contohnya pasukan hoki Malaysia pergi ke China untuk melibatkan diri dalam *World Cup Qualified Tournament* dalam April-Mei 2006 mempunyai 16 pemain dan 19 orang pegawai. Ini tidak menghairankan bahawa pasukan itu gagal layak. Bulan lepas pasukan terdiri daripada 8 junior olahraga mengambil bahagian dalam *World Junior Athlete Championship* di Beijing mempunyai 9 orang pegawai berbanding dengan 8 olahraga, lebih pegawai.

Banyak tabung diagihkan kepada pembangunan sukan telah dibelanjakan oleh pegawai-pegawai dari "Majlis Sukan Nasional" dan Kementerian Belia dan Sukan. Tidak ada sesiapa pun mengawal pegawai-pegawai tersebut dan buat apa-apa sesuka hati. "Majlis Sukan Nasional" tidak sanggup membawa sebarang aduan dengan ketakutan bahawa penarikan tabung-tabung. Walau bagaimanapun tabung perbelanjaan atas pembangunan sukan selalunya dibelanjakan oleh komuniti sukan nasional dan Kementerian Belia dan Sukan. Hanya sangat sedikit daripada tabung itu disampaikan secara langsung kepada NSA. Kebanyakannya jika bukan semua tabung dibelanjakan oleh pegawai-pegawai NSC atau KBS termasuk Menteri di bawah nama NSA atau di bawah nama pembangunan sukan. Pada hari ini jarang terdapat olahraga-olahraga yang cemerlang. Program-program ini adalah sangat eksklusif dan dikawal secara ketat oleh NSC. Sesiapapun sama ada seorang olahraga atau seorang pegawai atau pelatih daripada NSA akan ditendang keluar daripada program yang menunjukkan atas pertunjukan satu komuniti kebebasan tersebut.

Terdapat banyak penyalahgunaan dan rasuah dalam kejadian sukan. Berlakunya penganjur-penganjur peristiwa sukan berbanding dengan perlakuan pegawai-pegawai sukan sukarelawan adalah seperti syurga dengan neraka. Terdapat sesetengah penganjur peristiwa sukan adalah penyangak "*their crook*". Hanya satu-satunya objektif mereka adalah mengaut keuntungan. Oleh itu apabila hal-hal menjadi sukar merekalah yang pertama meninggalkan kapal dan melarikan diri. Yang hanya tinggal NSA dan kasihan untuk membersihkan kotoran. Ini berlaku di bawah SUKOM 98 Berhad. Apabila kerajaan mengambil alih pelaksanaan pertunjukan dan ditipu oleh setengah peniaga mengakibatkan kerugian wang pada akhir Le Tour de Langkawi yang baru-baru ini merupakan satu lagi contoh yang baik. Yang Berhormat Menteri mengumumkan dalam Ogos 2006 bahawa beliau sedang cuba menyelesaikan kes dengan *first cartel* dan kemungkinan menjamin atau mengambil alih syarikat. Walau bagaimanapun ia telah dikatakan bahawa dalam April 2006 beliau telah berunding dengan "UK Ivert Company" untuk mengambil alih Le Tour de Langkawi di bawah kementerian beliau.

Secara kesimpulannya saya ingin mengutarakan sesetengah isu dalam perkara sukan yang mana mesti diberi perhatian yang mustahak dan segera:

- (i) kemudahan-kemudahan sukan telah dibina tanpa penender, penasihat-penasihat dan sebagainya dengan pengguna dan komuniti-komuniti yang mana kemudahan-kemudahan ini sepatut dipergunakan;
- (ii) sukan adalah satu *area* di mana rasuah adalah berleluasa kerana tabung-tabung adalah dipergunakan oleh pegawai tabung yang mana meletakkan mereka dalam situasi *conflict of interest* yang mana banyak pegawai adalah tertarik untuk mengambil kesempatan;
- (iii) pernyataan-pernyataan bahawa pembinaan kemudahan-kemudahan Sukan Komuniti di bawah Program Rakan Muda telah diberi kepada seorang anak Menteri yang tinggal di luar negeri;
- (iv) NSC dan KBS bekerja tanpa arahan atau objektif atau matlamat. Mereka hanya ditinggal dari sehari ke sehari dan membenarkan Yang Berhormat Menteri untuk mengambil kesempatan terhadap mereka;
- (v) terdapat kemudahan-kemudahan sukan yang mencukupi. Penggunaan dan penyelenggaraan yang mana lebih penting. Kerajaan sepatutnya melepaskan atau mengagihkan sesetengah masa tanpa sebarang caj kepada NSA menjalankan program-program pembangunan sukan;
- (vi) pembangunan olahraga adalah terlalu autokratik dan tidak demokratik. Tidak dapat penyemakan dan pengimbangan dan penilaian sama ada tabung-tabung sedang mendapat ganjaran yang betul.

Saya beralih kepada isu penutupan laluan utama *access road* Bandar Mahkota Cheras yang masih belum lagi diselesaikan oleh kerajaan walaupun penduduk-penduduk Bandar Mahkota Cheras dan Bandar Sungai Long telah banyak kali membangkitkan isu ini melalui demonstrasi aman dan juga memorandum bantahan kepada pihak-pihak yang berkaitan. Pembangunan Bandar Mahkota Cheras dan Bandar Sungai Long merupakan bandar baru yang bersebelahan dengan Lebuhraya Cheras-Kajang.

Sebelum penswastaan Lebuhraya Cheras-Kajang iaitu pada tahun 1994 Jabatan Kerja Raya telah memberikan kelulusan kepada pemaju rumah Bandar Mahkota Cheras iaitu Narajaya Sdn. Bhd. untuk membina satu laluan Bandar Mahkota Cheras sejauh 1.5 kilometer, supaya penduduk-penduduk boleh menuju ke Jalan Cheras Batu 9. Pemaju perumahan Bandar Mahkota Cheras mengiklankan bahawa laluan yang dibina ini merupakan jalan utama ke perumahan Bandar Mahkota Cheras iaitu melalui persimpangan Cheras Perdana - Bandar Tun Hussein Onn.

Kerajaan membuat keputusan menswastakan Jalan Cheras menuju ke Kajang pada tahun 1995. Hak konsesi Jalan Cheras ini diberikan kepada Grand Saga Sdn. Bhd. Tujuan pelantikan Grand Saga Sdn. Bhd. sebagai pemegang konsesi Lebuhraya Cheras-Kajang

adalah untuk bertanggungjawab untuk menaik tarafkan taraf jalan raya, melebar dan menambahkan jambatan dan persimpangan bertingkat dan bukannya untuk menutup laluan keluar ke kawasan perumahan. Akan tetapi laluan keluar ke Bandar Mahkota Cheras telah disingkatkan dengan bahan binaan simen apabila kerja pembinaan siap akhir tahun 2005. *Senior General Manager* Narajaya Sdn. Bhd. Liew Choon Yick berkata dalam surat pelarasan beliau kepada penduduk-penduduk Bandar Mahkota Cheras pada 18 Ogos 2006, bahawa dengan izin *regrettably this access road (prior to opening) has been blocked by the toll concessionaire company. The barricade structures used by them to block the road have been erected on land that comes under their concession right the way. Apa erti comes under their concession right the way?* Perintang simen terletak di atas Jalan Cheras yang wujud berpuluh-puluh tahun sebelum Grand Saga mendapat konsesi tol. Ia adalah jalan rakyat, jalan rakyat harus dikembalikan kepada rakyat.

Lembaga Pengarah Grand Saga yang terdiri daripada Datuk Wan Putih bin Wan Mohd Saman, Lim Yew Boon, Haji Minhat bin Mion, Ahmad Ishak bin Haron, Lee Li May, Haji Zainal Abidin bin Ali dan Chee Lean Thong harus memberi penjelasan mengenai keputusan menutup laluan ini. Projek perumahan ini telah mendapat kelulusan daripada kerajaan tempatan iaitu Majlis Perbandaran Kajang dan juga Jabatan Kerja Raya terlebih dahulu. Mengapakah kedua-dua pihak *authority* ini tidak mengambil tindakan atau langkah-langkah yang sewajarnya untuk menghentikan perbuatan menutup laluan Grand Saga ini.

Agak menghairankan dalam hal ini adalah kerana Bandar Mahkota Cheras adalah terletak di Batu 9, tetapi penduduk Bandar Mahkota Cheras terpaksa melalui tol Batu 11 untuk ke kawasan perumahan mereka dan mereka juga terpaksa berkongsi satu laluan tunggal untuk keluar masuk tempat kediaman mereka bersama dengan penduduk taman rakan-rakan dan Bandar Sungai Long yang berhampiran. Mengikut kajian Bandar Mahkota Cheras dan Bandar Sungai Long merupakan salah satu kawasan perumahan baru yang terbesar di daerah Hulu Langat. Jumlah penduduk kedua-dua kawasan perumahan ini dianggarkan sebanyak 70 ribu orang pada masa sekarang.

Kini masalah besar kepada penduduk-penduduk Bandar Mahkota Cheras dan Bandar Sungai Long kerana mereka hanya boleh berkongsi satu laluan utama. Tidaklah susah untuk kita membayangkan betapa teruknya kesesakan jalan pada waktu pagi dan petang terutamanya semasa mereka pergi mencari rezeki dan balik dari kerja, laluan utama Bandar Sungai Long ini akan dipenuhi dengan kenderaan sekurang-kurangnya dua jam setiap hari.

Penduduk-penduduk di Bandar Mahkota Cheras pernah mencuba pelbagai cara untuk menyampaikan hasrat mereka tentang jalan utama Bandar Mahkota Cheras kepada pihak berkuasa dan pihak berkenaan seperti mengadakan demonstrasi aman setakat ini. Sekurang-kurangnya 10 demonstrasi aman telah dibuat oleh penduduk Bandar Mahkota Cheras, namun sehingga kini jalan utama masih belum dibuka untuk laluan. Mengikut respons yang diberikan

oleh Yang di-Pertua MPKJ Zainal Abidin Arshad pada 7 April 2006, bahawa isu ini berada di luar bidang kuasa majlis perbandaran dan ianya berada dalam kuasa penyelenggaraan konsesi Lebuhraya Cheras-Kajang. Beliau juga berkata isu ini telah diserahkan kepada Kerajaan Pusat.

Selain itu menurut kenyataan daripada Menteri Besar Selangor, beliau berkata kes ini telah diserahkan kepada Lembaga Lebuhraya Malaysia LLM untuk menyelesaikan masalah tersebut. Kini Grand Saga telah membuat pengumuman bahawa jikalau kerajaan meminta untuk membuka laluan ke Bandar Mahkota Cheras ini kerajaan perlu membayar sebanyak RM442 juta sebagai ganti rugi. Alasan ini ialah laluan ini telah menyebabkan kebocoran trafik lebuhraya dan syarikatnya akan menghadapi kerugian. Permintaan ini adalah tidak masuk akal dan juga tidak memberi sebarang makna. Kos pembinaan Lebuhraya Cheras-Kajang ini hanya membabitkan RM270 juta dan mula mengutip tol pada tahun 1990.

Pada masa itu Grand Saga telah mengeluarkan bon bernilai RM210 juta. Selain daripada itu ia juga menerima pinjaman atau *support loan* sebanyak RM59 juta daripada kerajaan. Ceritanya belum akhir, pada 13 Disember 2002 kerajaan memasuki satu perjanjian bergelar *Second Supplementary Concession Agreement* dengan Grand Saga, yang mana kerajaan telah membayar Grand Saga sebanyak RM104.93 juta sebagai ganti rugi dan memanjangkan tempoh kutipan tolnya ke tahun 2027 iaitu melebihi dua tahun. Selain itu kerajaan juga menyetor pinjaman yang bernilai RM59 juta dan faedahnya. Akhirnya jumlah ganti rugi sebenar yang diperolehi oleh Grand Saga daripada kerajaan adalah RM163.93 juta. Memandangkan kos pembinaan hanya RM275 juta dan kerajaan membayar ganti rugi sebanyak RM163.93 juta, Grand Saga mana ada rugi.

Bermula operasi kutipan tol pada tahun 1999 sehingga tahun 2005 Grand Saga merakamkan hasil kutipan sebanyak RM295.17 juta di mana keuntungan bersih adalah RM96.03 juta. Kita melihat daripada aspek hasil kutipan tol dan keuntungan oleh syarikat konsesi lebuhraya ini didapati bahawa telah mendapat banyak wang daripada rakyat. Kita boleh mengatakan bahawa keuntungan yang sebesar ini adalah di luar jangkaan sama ada kerajaan atau Grand Saga. Tindakan kerajaan yang tidak mengambil berat terhadap kesusahan yang dihadapi oleh rakyat amat dikesali. Ini adalah sekali lagi membuktikan mentaliti dunia ketiga Kerajaan Barisan Nasional. Kerajaan khususnya Yang Berhormat Menteri Kerja Raya bukan sahaja harus mengemukakan kandungan kontrak di antara kerajaan dan Grand Saga untuk pemeriksaan rakyat, tetapi semua kontrak yang ditandatangani oleh kerajaan dengan syarikat-syarikat konsesi lebuhraya lain.

Tujuan ialah untuk memastikan fasa-fasa kontrak yang disetujui adalah demi kebaikan rakyat bukan bersebelah dengan syarikat-syarikat konsesi. Yang Berhormat Menteri Kerja Raya juga mesti memberi arahan supaya membuka laluan Bandar Mahkota Cheras dengan serta-merta.

Akhirnya Tuan Yang di-Pertua biar saya sebut mengenai Sabah. Sabah adalah negeri, Sabah adalah negeri yang paling teruk diuruskan dan kehidupan yang paling buruk dengan pembangunan paling kurang, pertumbuhan penduduk yang paling tinggi, pendatang asing yang paling banyak, negeri yang paling miskin dan kemudahan asas yang rendah sekali dengan gangguan bekalan elektrik dan air yang paling tinggi di Malaysia. Ini dibuktikan oleh angka-angka dalam Rancangan Malaysia Kesembilan yang berdasarkan lapan faktor menjadikan Sabah satu igauan dalam kehidupan rakyat Sabah.

- (i) Sabah mempunyai bilangan pendatang haram yang diberikan kad pengenalan di bawah projek Mahathir yang dianggarkan lebih sejuta orang, lonjakan pertumbuhan penduduk pendatang haram boleh dilihat dalam bilangan penduduk pada 1960, bilangan Kadazan Dusun hanya 168 ribu orang dan sama dengan bilangan bumi lain. Pada 2000 sungguhpun penduduk Kadazan Dusun bertambah kepada 560 ribu penduduk bumi lain telah bertambah kepada 1.1 juta;
- (ii) kadar jenayah berat dan ganas yang tinggi menjadikan Sabah paling bahaya sekali sehingga pegawai polis bukan sahaja tidak dapat menjaga keselamatan awam malah tidak mampu membela diri seperti yang berlaku di Pulau Gaya baru-baru ini, sungguhpun ada tempat-tempat di Semenanjung pun nampaknya hampir semacam keadaan di Sabah;
- (iii) Sabah adalah yang paling kurang maju dengan indeks komposit pembangunan sebanyak 70 yang paling kecil berbanding dengan Wilayah Persekutuan sebanyak 109.6 malah Kelantan mendahului Sabah dengan markah 93.1;
- (iv) Sabah adalah negeri termiskin dengan kadar kemiskinan sebanyak 23% pada 2004 berbanding dengan Sarawak 7.5% dan Kelantan 10.6% ataupun Semenanjung Malaysia 36% dan keseluruhan negara 5.7%;
- (v) Sabah mempunyai jurang perbezaan pendapatan yang paling besar di antara kaya dan miskin dengan purata bulanan isi padu keluarga sebanyak 2,487 atau yang kelapan di antara 14 negeri di Malaysia, tetapi adalah negeri termiskin dengan kadar kemiskinan 23%;
- (vi) Sabah mempunyai liputan bekalan air kedua rendah di negara, sebanyak 75% yang hanya mendahului Kelantan sebanyak 70%;
- (vii) Sabah mempunyai pertumbuhan penduduk paling tinggi sebanyak 3.1% berbanding dengan kadar purata nasional sebanyak 2.3%. Penduduknya melonjak sebanyak 530 ribu atau lebih 20% dalam tempoh lima tahun dari 2.6 juta pada 2000 kepada 3.13 juta pada 2005; dan

- (viii) Sabah menghadapi gangguan bekalan elektrik yang paling kerap dan panjang sebanyak 4,109 minit bagi setiap pelanggan setiap tahun dengan kata lain 4,109 minit kehilangan setiap tahun oleh setiap pelanggan di Sabah atau hampir tiga hari setahun tanpa bekalan elektrik.

[Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng] **mempengerusikan Mesyuarat**]

Ini berbanding dengan 147 minit gangguan bekalan elektrik setiap tahun, setiap pelanggan oleh TNB yang sudah kira tidak memuaskan. Apa gunanya sebut tentang kedaulatan negara bila sebahagian besar telah ditakluki oleh pendatang asing. Seorang pemimpin PBS telah menganggarkan ada 1.75 juta orang asing di Sabah termasuk yang memiliki kad pengenalan projek 'M'. Penduduk Sabah yang melonjak sebanyak 363% dari 648,693 pada 1970 kepada lebih tiga juta pada 2005 berbanding dengan Sarawak yang hanya naik 135% dari 976,269 kepada 2.3 juta. Daripada penduduk yang kurang daripada Sarawak kini melebihi Sarawak hanya sejuta orang. Bukankah kedaulatan rakyat Sabah telah dirampas dan mereka menjadi orang pinggiran dan orang asing dalam negeri sendiri.

Inilah hadiah pemberian kuasa mutlak kepada Barisan Nasional yang mungkir janji menggilirkan jawatan Ketua Menteri Sabah dan kini ingin menggilirkan jawatan Ketua Menteri Pulau Pinang. Mengapa ada *double standard* seperti ini? Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Alor Star.

4.20 petang

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya berdiri pada hari ini untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Bajet bagi tahun 2007 yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri merangkap Menteri Kewangan pada 1 September 2006 dan saya berpendapat bahawa Bajet 2007 yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri boleh disifatkan sebagai bajet yang agak menyeluruh serta suatu rangka bagi melaksanakan matlamat misi nasional. Ianya merangkumi langkah-langkah dengan insentif khusus bagi mencapai setiap teras dalam misi nasional kita.

Bajet yang dicadangkan merupakan titik permulaan mulai tahun hadapan untuk menyediakan rakyat dan negara supaya lebih berani berhadapan dengan berbagai cabaran bagi tempoh lima tahun iaitu hingga tamat Rancangan Malaysia Kesembilan. Saya juga dengan jelasnya dapat melihat usaha-usaha kerajaan supaya dapat mencapai matlamat yang digariskan dalam Rancangan Malaysia Kesembilan dan Pelan Induk Perindustrian Ketiga (IMP3). Saya juga berpendapat bajet ini adalah menyeluruh dengan merangkumi semua sektor ekonomi dan pada masa yang sama ianya mesra rakyat iaitu begitu banyak konsesi dan habuan-habuan bagi

mengurangkan beban rakyat khususnya rakyat yang berpendapatan rendah termasuk golongan yang mempunyai gaji bulanan tidak melebihi RM1,500 sebulan.

Dalam dua hari yang lepas Tuan Yang di-Pertua, semasa lawatan saya ke kampung dan kawasan saya, saya juga dapat menerima sedikit sebanyak maklum balas daripada umum mengenai bajet walaupun ada ramai yang mengatakan, walaupun terdapat macam-macam habuan dan konsesi tetapi masih kurang dan tidak nampak impaknya. Oleh yang demikian, saya terpaksa menerangkan kepada mereka yang memberikan maklum balas kepada saya iaitu telah banyak dalam bajet kalau kita betul-betul meneliti bajet yang telah dibentangkan seperti yuran peperiksaan dari UPSR hingga STPM akan dimansuh, kenaikan pelepasan pembelian komputer dan buku, RM angpau kepada pesara kerajaan, biasiswa kecil kepada murid-murid miskin dinaikkan, biasiswa penuh secara automatik jika pelajar-pelajar mencapai 10A1 dalam SPM supaya melanjutkan pendidikan hingga ke peringkat ijazah dan akhirnya bonus kepada pegawai kerajaan, kakitangan kerajaan dan lain-lain lagi. Maka, Tuan Yang di-Pertua, pada keseluruhannya memang banyak langkah-langkah lain kerajaan yang telah diambil untuk membantu rakyat yang datang dari golongan berpendapatan rendah.

Walaupun demikian, Tuan Yang di-Pertua, saya masih berpendapat kerajaan harus mempertingkatkan lagi langkah ataupun masih banyak lagi yang boleh dilakukan oleh kerajaan untuk rakyat yang berpendapatan rendah, sederhana, dan juga peniaga-peniaga termasuk juga korporat-korporat. Tuan Yang di-Pertua, misalnya negara kita memiliki sebuah syarikat petroleum yang dinamakan Petronas yang disifatkan oleh *Fox Magazine* sebagai salah sebuah syarikat dalam 500 buah syarikat yang terbesar di dunia. Keuntungan dari petroleum, penjualan minyak dengan *high gradenya* dengan izin, memang adalah begitu banyak keuntungannya.

Sebenarnya Petronas boleh dianggap dengan secara tidak langsung sebagai sebuah syarikat milik rakyat negara ini walaupun kita faham bahawasanya sebahagian keuntungan Petronas digunakan sebagai subsidi harga petrol di negara ini supaya harga petrol tidak naik secara mendadak mengikut harga yang ditetapkan di pasaran dunia. Soalnya, apa salahnya jika hampir semua keuntungan Petronas diguna untuk membantu rakyat negara ini sedangkan syarikat Petronas seperti saya katakan tadi merupakan sebuah syarikat milik rakyat negara ini. Saya juga ingin mendapat sedikit maklumat daripada Kementerian Kewangan jumlah keuntungan yang diramalkan bagi Petronas tahun 2007 dan sejak kenaikan harga petrol di negara ini berapa jumlah subsidi telah pun diberikan oleh Petronas setiap tahun.

Tuan Yang di-Pertua, bajet 2007 juga telah memperuntukkan sejumlah RM159.4 bilion, saya difahamkan Kementerian Pelajaran telah mendapat tambahan peruntukan keseluruhannya melebihi RM3 bilion berbanding dengan tahun yang lepas. Oleh yang demikian, kita dapat melihat langkah-langkah konkrit harus disediakan untuk meningkatkan lagi mutu perkhidmatan dari segi pentadbiran dan kisah-kisah guru-guru yang masih belum mencukupi. Dari segi pengambilan guru-guru terlatih seperti guru-guru yang akan mengajar Bahasa Cina di sekolah-

sekolah kebangsaan, saya ingin bertanya jika mulai tahun hadapan 150 buah sekolah kebangsaan akan menyediakan sukatan bagi subjek Bahasa Cina dari manakah guru-guru terlatih ini akan diperolehi.

Saya tidak suka melihat guru-guru yang sedia yang sedang mengajar di Sekolah-sekolah Jenis Kebangsaan Cina ditarik ke sekolah-sekolah kebangsaan sebab ini akan menimbulkan masalah kekurangan guru-guru di Sekolah Jenis Kebangsaan Cina pula. Adakah pengambilan guru-guru mengajar Bahasa Cina ini akan diperolehi dari negara asing seperti Taiwan ataupun Negara China. Langkah-langkah ini juga tidak menepati budaya dan sosial negara kita ini sebab mereka itu orang asing, sebab tak mahu kita mendapat ataupun mengambil guru-guru untuk mengajar Bahasa Cina dari institusi-institusi tempatan. Tuan Yang di-Pertua, penempatan guru-guru selepas tamat kursus perguruan juga merupakan suatu masalah yang rumit.

Saya percaya guru-guru terlatih dihantar ke negeri-negeri selepas tamat kursus mereka supaya mengajar selama 5 tahun sebelum mereka boleh memohon balik ke negeri sendiri ataupun negeri-negeri berhampiran, tetapi permohonan bertukar ke negeri kebanyakan gagal dan ini akan menyebabkan masalah-masalah kepada guru-guru wanita yang mempunyai keluarga di mana suami serta anak-anaknya akan diasingkan daripada guru-guru sebab mereka ditempatkan di negeri yang lain untuk mengajar. Saya minta supaya satu pelan yang menyeluruh dapat diadakan dalam Kementerian Pelajaran supaya masalah penempatan guru-guru dapat dikurangkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya memang setuju dengan dasar kerajaan sekarang ini selepas tamatnya latihan di Maktab Perguruan ini mereka dihantar ke tempat lain, negeri lain untuk mengajar mungkin 3, 5 tahun. Ini memang mungkin cukup adil dan sesuai untuk mengatasi masalah-masalah kekurangan guru tetapi selepas 5 tahun, bila mereka membuat permohonan hendak balik ke negeri sendiri, oleh kerana pada masa itu mereka telahpun mempunyai keluarga mereka, anak mereka, suami ada di negeri sendiri maka permohonan seumpama ini harus dilayani kalau tidak ia ini akan menyebabkan masalah-masalah ..

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat Kuala Terengganu.

Dato' Razali bin Ismail [Kuala Terengganu]: Sedikit penjelasan tentang pengambilan yang memenuhi keperluan guru-guru di kawasan-kawasan pendalaman dan daerah-daerah. Bagaimana kalau sekiranya kita mencadangkan kepada pihak kementerian supaya kita mengupayakan daerah ataupun PPD itu mengenal pasti jumlah kekurangan guru yang mereka sendiri mengadakan, mengujudkan satu mekanisme untuk mengambil dan mengenal pasti, melakukan temuduga dan menentukan segala syarat-syaratnya.

Sebab apa yang berlaku sekarang ini kalau boleh saya beri sedikit pandangan ialah segala-galanya berpunca daripada atas, ini disebut sebagai pemusatan segala-galanya berlaku di atas dan itulah yang menyebabkan pengagihan guru-guru itu kadang-kadang menimbulkan banyak masalah dari opsyen mata pelajarannya, dari segi bilangan gurunya dan dari segi

nisbahnya, sebab di atas sana tidak dapat memahami tentang permasalahan di akar umbi. Saya kira permasalahan di akar umbi itu diselesaikan di peringkat akar umbi. Ini adalah merupakan satu konsep pengupayaan, *empowerment* kepada PPD daerah misalnya, kita memberi lebih banyak kuasa, *school based management* misal katanya, ataupun *PPD based management*, pengurusan bersandarkan kepada PPD yang sudah ada di situ. Apa pandangan Yang Berhormat tentang cadangan ini.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Cadangan Yang Berhormat memang baik tetapi ini melibatkan satu pelan tindakan menyeluruh supaya arahan dapat diberi dari atas ke bawah supaya satu mekanisme dapat disediakan. Ini memang satu cadangan yang baik sebab kita tidak hendak melihat masalah ini berlarutan sebab di setiap kawasan, saya dan rakan-rakan saya di Parlimen sentiasa ditemui oleh guru-guru yang hendak minta atau mohon balik ke negeri sendiri selepas tujuh tahun, selepas dua tahun tetapi malangnya mereka ini menghadapi begitu banyak masalah.

Oleh yang demikian, saya amat bersetuju dengan Yang Berhormat supaya satu mekanisme dapat disediakan dan diadakan tetapi kita ini bergantung kepada Kementerian Pelajaran sebab mereka ini mempunyai semua *manpower*. Mereka tahu macam mana supaya masalah tidak akan berlarutan.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu juga

Dato' Razali bin Ismail [Kuala Terengganu]: Saya ingin mencelah, satu lagi, ya. Sebentar tadi Yang Berhormat ada sebut tentang kekurangan guru-guru Tionghoa, bahasa Cina. Saya amat bersetuju ini. Demikian juga saya rasa masalahnya tidak dapat diselesaikan kalau dari atas, lebih-lebih lagi dalam keadaan atau senario sekarang. Permohonan daripada pelajar-pelajar lulusan sekolah Cina, misalnya untuk menjadi guru mengajar bahasa Cina adalah amat berkurangan.

Itulah saya rasakan kalau sekiranya kita memberi kuasa di peringkat akar umbi ini, saya kira kita boleh. Saya ingin mencadangkan kepada pihak kementerian supaya beri peluang sebab kita sekarang ini sudah berada di dalam satu *comfort zone* (zon selesa) memikirkan daripada atas ke bawah. Kenapa tidak daripada *bottom-up*? Ertinya inilah saya kira caranya, sebab dari segi *supply* guru-guru Tionghoa dan Tamil ini sebenarnya ada masalah yang saya dapat kesan daripada bacaan dan juga rungutan-rungutan, saya kira ini boleh dicadangkan. Apa pandangan Yang Berhormat?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Yang Berhormat. Kalau kita hendak mengambil guru dari akar umbi untuk mengajar bahasa Cina bukan satu perkara yang mudah sebab mereka ini harus dilatih terlebih dahulu. Maka, saya tidak begitu setuju supaya kita mengambil guru-guru dari negara lain sebab mereka ini memang orang asing, tidak memahami budaya kita dan perkara-perkara sosial di antara kita semua. Ini memang tidak baik tetapi jangan kita lupa ada lagi banyak institut swasta seperti *New Era College* dan *New Method College*.

Semua institut swasta ini mempunyai kelayakan melatih guru-guru untuk mengajar bahasa Cina. Saya lebih suka kalau kerajaan kita ada satu cadangan supaya memperolehi ataupun mengambil guru-guru yang boleh mengajar bahasa Cina dari institut-institut ini. Ini adalah satu cadangan daripada saya.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: *[Bangun]*

Tuan Teng Boon Soon [Tebräu]: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat ada dua, mana satu?

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: *Ladies first, ladies first. [Ketawa]*
No.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Tidak apalah, siapa dahulu pun tidak apa.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Saya ingat Yang Berhormat bagi Gelang Patah tadi. *[Ketawa]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Mata tidak nampak.

Tuan Teng Boon Soon [Tebräu]: Terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih kepada Yang Berhormat bagi Jerai kerana *[Ketawa] [Disampuk]*

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga memberi pandangan tentang guru bahasa Cina. Yang saya faham dan yang saya mengetahui adalah berlainan sedikit daripada Yang Berhormat bagi Kuala Terengganu. Sebenarnya, yang saya tahu memang ada calon-calon yang mempunyai kelayakan minimum untuk memohon supaya mengambil kursus latihan perguruan bagi bahagian PC dan mereka ini ada yang sudah beberapa tahun mengajar sebagai guru sandaran dan juga mereka yang tiada mempunyai pengalaman mengajar dan ada contoh-contoh seperti calon-calon ini yang tidak diterima masuk ke Maktab Perguruan.

Saya tidak pasti macam mana ada kenyataan yang menyatakan calon-calon yang memohon kursus latihan perguruan bagi pengkhususan pengajian Cina itu amat kekurangan. Saya rasa mungkin ada *breakdown of communication somewhere*. Jadi, saya bersetuju dengan Yang Berhormat bagi Alor Setar yang menyatakan kita memberi keutamaan kepada calon-calon tempatan daripada calon-calon dari negara China. Oleh kerana mereka memang dari negara asing, mungkin dia tidak memahami latar belakang budaya dan juga sosial di negara kita, lebih baik kita ambil rakyat tempatan. Memang ada *sources* untuk mendapatkan calon-calon yang boleh dilatih menjadi guru bahasa Cina, khususnya.

Mungkin ada di kalangan mereka yang tidak ada atau belum lagi memperolehi kepujian di dalam bahasa Malaysia. Kalau kita longgarkan syaratnya, andai kata, asalkan mereka mempunyai kelulusan dalam bahasa Malaysia, dibenarkan mengambil kursus latihan perguruan dan diwajibkan dia mesti lulus bahasa Malaysia dengan kepujian dalam masa tiga tahun latihan itu. Jika kita memberi ruang seperti itu, saya rasa lebih ramai lagi akan dapat menyertai kursus

latihan perguruan bagi dilatih menjadi seorang guru bahasa Cina. Apakah pandangan Yang Berhormat bagi Alor Star?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Yang Berhormat. Memang saya bersetuju dan saya juga sokong sebab kalau kita mempunyai calon, ada calon, kemungkinan kelayakan kurang sedikit tetapi kalau kita boleh longgarkan syarat-syarat supaya mereka ini, calon-calon ini dapat diambil mengikuti kursus dan apabila mereka tamat kursus kelak dia keluar mengajar bahasa Cina. Saya ingat ini cadangan yang baik juga. Saya pernah dengar juga ramai calon tetapi pasal apa selepas membuat permohonan demi permohonan, tidak dapat juga. Mungkin kita boleh beritahu ini kepada Kementerian Pelajaran supaya mereka dapat mengambil sedikit sebanyak langkah untuk mengatasi masalah ini.

Tuan Haji Md. Alwi bin Che Ahmad [Ketereh]: *[Bangun]*

Tuan Jimmy Donald [Sri Aman]: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Sri Aman dan Yang Berhormat bagi Ketereh. Yang Berhormat bagi Sri Aman.

Tuan Jimmy Donald [Sri Aman]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kawan saya, Yang Berhormat bagi Alor Setar. Bercakap tentang pengajaran dan pembelajaran bahasa Mandarin ini. Dahulu semasa kita masih diperintah oleh British kita digalakkan mempelajari bahasa Latin walaupun bahasa Latin ini sudah luput tetapi kononnya kalau kita ada asas dalam bahasa Latin kita akan dapat menghargai bahasa Latin yang Latin *base* berdasarkan Latin dan kita juga akan... Yang Berhormat lebih arif dalam perkara ini, kita akan menjadi peguam yang lebih cerdik dan yang lebih pandai.

Tetapi sekarang ada orang yang bercakap dan bertutur dalam bahasa Mandarin yang jumlahnya lebih satu bilion dan saya nampak di kawasan saya, kawasan kaum Iban ada sekolah rendah bahasa Cina, mediumnya bahasa Mandarin dan saya nampak semua orang yang berbahasa Iban di tempat itu mereka sungguh dicari-cari oleh *employers* dari Singapura dan dari Johor. Ini kerana mereka ini lebih pandai, lebih cerdik dan dapat bergaul, senang membantu tauke-tauke mereka. Jadi, setuju atau tidak Yang Berhormat, kalau kita lihat dari segi ekonomi, oleh kerana negara Malaysia kita ini negara pedagang, kita membuat satu kempen supaya ada kesedaran bahawa pembelajaran dan pengajaran bahasa Mandarin ini adalah suatu aset kepada insan yang bila dilahirkan tidak begitu banyak aset supaya kita dapat mengikuti nasihat Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita iaitu kita perlu meningkatkan *human capital* di negara ini. Apakah pendapat Yang Berhormat?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Yang Berhormat. Memang saya setuju sebab mempelajari lebih banyak bahasa, lebih baguslah untuk seseorang tidak kira sama ada orang Cina, orang Melayu atau orang India. Kalau boleh saya ada peluang pun saya hendak mempelajari Bahasa Tamil dan Bahasa Siam pun tidak mengapa, kan? Tetapi dari segi

pengambilan guru-guru ini memang kalau hendak mula dari sekarang susahlah sebab ini adalah suatu proses yang panjang.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu juga untuk makluman Dewan yang mulia ini, saya baru-baru ini menerima rayuan daripada beberapa orang guru mengenai program Sarjana Muda Pengajaran, di mana guru-guru menerima dua pucuk surat tawaran supaya diberi peluang untuk mengikuti program di Open University Malaysia. Apabila menerima dua pucuk surat tawaran bagi program berlainan, guru-guru berkenaan pun anggap bahawa mereka ini boleh buat pilihan dan selepas membuat pilihan, mereka pun pergi mengikuti kursus dalam perkhidmatan selama 14 minggu untuk pra-Sarjana Muda.

Tetapi malangnya selepas mereka menamatkan kursus selama 14 minggu, sampai sekarang tidak menerima tawaran dari Open University Malaysia supaya mereka ini dapat mempelajari atau mengikuti kursus untuk mendapat Ijazah Sarjana Muda (Pengajaran). Dan saya juga rasa hairan sebab apa Bahagian Pendidikan Guru – Kementerian Pelajaran tidak mempunyai suatu mekanisme sebab apa guru-guru ini boleh dapat sampai dua pucuk surat yang berlainan.

Saya harap Kementerian Pelajaran dapat mengambil berat tentang perkara ini sebab saya difahamkan melebihi 20 orang guru ada dalam keadaan seumpama ini dan buat masa ini mereka juga tidak tahu hendak buat macam mana. Sebab mereka sudah habis 14 minggu kursus di IBDA yang menjalani dan sekarang sudah habis, hendak masuk Open University Malaysia tidak dapat sebab mereka tidak menerima tawaran.

Ini memang satu masalah teknik. Saya percaya di Bahagian Pendidikan Guru, Kementerian Pelajaran, saya minta supaya pegawai-pegawai dari kementerian jika ada di sini saya harap dapatlah atau boleh balik dan bantu Wakil-wakil Rakyat menyelesaikan masalah yang dihadapi oleh guru-guru yang berada dalam keadaan ini.

Datuk Haji Md. Alwi bin Che Ahmad [Ketereh]: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng] : Yang Berhormat, Ketereh.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Ketereh.

Datuk Haji Md. Alwi bin Che Ahmad [Ketereh]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat bagi Alor Star. Yang Berhormat sebut pasal pendidikan guru. Saya tertarik dengan tajuk ini.

Yang Berhormat sebut pasal ijazah guru, guru belajar hendak ambil ijazah. Sekarang ini kita ada IPG (Institut Pendidikan Guru). Yang saya hendak minta penjelasan Yang Berhormat, saya tidak faham ini di Institut Pendidikan Guru ini ialah semua guru duduk di situ. Murid pun guru, guru pun guru, pengetua pun guru, guru semua.

Sepatutnya di Institut Pendidikan Guru ini, pengajarnya mestilah Pensyarah. Muridnya adalah guru-guru yang hendak melanjutkan pelajaran. Tetapi saya tidak tahu kenapa ianya Institut Pengajian Tinggi tetapi ia di bawah Kementerian Pelajaran. Kemudian bila hendak pilih

pengetua pula, dia ambil daripada PPT atau daripada pegawai pendidikan yang juga guru yang juga hanya ada ijazah kelas pertama untuk menjadi Pengetua atau mungkin hendak panggil Naib Canselor, belum taraf universiti, Rektor atau Pengetua kah.

Saya rasa ada sesuatu yang tidak kena di sini. Sepatutnya IPG (Institut Pendidikan Guru) ini mestilah di bawah Kementerian Pengajian Tinggi, kerana dia mengajar guru untuk mendapat pendidikan tinggi. Tetapi tidak, dikumpulkan guru sama guru. Murid, guru, guru pun guru, Pengetua pun guru. Boleh Yang Berhormat bagi penjelasan masalah ini? Itu tidak masuk lagi skim, iaitu skim bayaran gaji.

Kadang-kadang yang jadi murid itu gaji dia lebih mahal daripada yang menjadi Pensyarah atau yang jadi guru sebab guru mengajar guru. Dengan izin *that is something wrong somewhere* yang tidak dibetulkan di sini. Terima kasih.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Yang Berhormat bagi Ketereh. Saya tahu apa maksud Yang Berhormat. Tetapi oleh kerana saya kurang fasih dalam hal ini. Maksudnya saya tidak berani hendak bagi penjelasan. Tetapi memang masalah ini wujud, saya pun dengar sedikit sebanyak semasa saya berada di kawasan. Tetapi oleh kerana saya tidak mempunyai peluang untuk membawa ini pada Yang Berhormat Menteri ataupun Timbalan Menteri, maka saya tidak beranilah memberi penjelasan.

Saya harap Yang Berhormat semasa ucapan kalau boleh

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng] : Sendiri bawalah.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: sendiri bawa, bagi yang lebih terperinci supaya

Datuk Haji Md. Alwi bin Che Ahmad [Ketereh]: Bukan hendak ambil yang saya ini hendak bawa sekali tak?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Stat]: [Ketawa] Bawa isu ini kepada Kementerian Pelajaran.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng] : Yang Berhormat, ini pandangan Yang Berhormat bagi Ketereh diambil sebagai sebahagian daripada ucap Yang Berhormat.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Sebahagian daripada ucapan saya, bolehlah. Tuan Yang di-Pertua, dalam ucapan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, beliau telah mengatakan negara kita masih menghadapi kekurangan tenaga mahir dalam beberapa bidang. Kita perlu menarik ramai tenaga profesional warga Malaysia yang masih bermastautin di luar negara untuk kembali berkhidmat di negara kita.

Mereka ini merupakan sumber tenaga mahir yang boleh kita perolehi. 'Program Brain Gain Malaysia' dengan izin dilaksanakan untuk menarik pakar sains dalam negara dan dari luar negara untuk bekerjasama dalam membangunkan *cluster technology* R&D termasuk pertanian, bar-teknologi dan ICT.

Tuan Yang di-Pertua, dasar dan seruan ini cukup tepat dan cukup baik, tetapi saya risau sedikit sebab seruan ini telah mula disuarakan oleh pucuk pimpinan kita dua tahun yang lepas. Yang Berhormat Menteri-menteri pun semasa memberi jawapan di Dewan yang mulia ini pun pernah bercakap begitu banyak. Dalam perkataan lain, telah banyak diperkatakan mengenai *brain gain* ini macam mana kita hendak mencari jalan menarik balik pakar-pakar kita yang berkhidmat di luar negara tetapi seperti yang telah saya katakan tadi, saya amat risau. Risau oleh kerana tidak begitu ramai yang berminat untuk kembali kepada Malaysia.

Bukan kata mereka ini tidak suka negara asal mereka ataupun suka Malaysia di mana mereka ini rakyat. Tetapi oleh kerana sampai masa implementasi, begitu banyak masalah yang menyusahkan mereka, lebih baik dia kata tak apalah, simpanlah. Kita tidak berminat. Saya pernah jumpa dua, tiga orang semasa lawatan rasmi ke negara Amerika Syarikat. Bila saya sebut tentang cadangan ini, dia kata bagus. Sebab apa tidak bagus, kita rakyat Malaysia tetapi sebab kita mengalami begitu banyak susah apabila balik ke Malaysia semua proses menyusahkan kita sahaja.

Bini saya seorang rakyat Amerika. Tidak apalah dia 'orang puteh'. Takkan bini saya hendak duduk di Amerika Syarikat, saya balik, tidak mungkin. Bila saya bawa dia balik, satu - hendak kerja pun susah dan bini saya seorang yang mempunyai kelayakan.

Seorang Ahli: Isteri.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Isteri, isteri, *sorry*. Saya kata apa?

Seorang Ahli: Bini.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Saya kata bini. Maaf, isteri. Bini itu orang Kedah cakaplah. Isteri saya mempunyai kelayakan. Dia ini *professor in a universiti*. *You expect my wife to sit in the house, doing nothing?* dengan izin.

Yang kedua, hendak minta visa untuk isteri dia pun susah. Hendak kerja susah, visa pun susah. Maksudnya Tuan Yang di-Pertua, kita memang mempunyai begitu banyak masalah di peringkat bawahan, iaitu peringkat mengimplementasikan proses-proses dalam penarikan balik pakar-pakar sains ataupun rakyat Malaysia yang bermastautin di luar negara yang mempunyai kelayakan sendiri yang cukup tinggi.

Seruan *brain gain* dengan izin ini, telah pun bermula seperti yang saya kata kan tadi, beberapa tahun yang lepas. Tetapi jumlah rakyat yang kembali begitu kecil, sebab mereka kata seruan kita buat, tetapi tidak ikhlas, tidak jujur. Hanya menyusahkan mereka dan semata-mata untuk politik sahaja. Oleh yang demikian, saya hendak minta kerajaan untuk memberitahu Dewan yang mulia ini, setakat ini berapa orang warga Malaysia yang dahulu bermastautin di luar negara telah pun kembali ke negara ini berkhidmat? Yang kedua, berapa orang yang berjaya balik tetapi tidak sampai 6 bulan, mereka ini terus pulang balik ke negara luar? Yang ketiga, sehingga hari ini, terdapat berapa orang rakyat Malaysia yang balik dari negara lain untuk berkhidmat di negara ini setakat ini? Satu masalah lagi ialah kita sentiasa mengatakan...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat dari Ketereh.

Datuk Haji Md. Alwi bin Che Ahmad [Ketereh]: Terima kasih bagi peluang kepada saya sekali lagi Tuan Yang di-Pertua dan Yang Berhormat dari Alor Star. Saya, bab ini memang tidak faham. Iaitu *brain gain*, kerana orang kita suka duduk luar negara. Saya tak faham kerana begini, kerana saya dapati dan saya ramai kenal pula, ramai pula orang putih ini yang hendak duduk di negeri kita. Ramai. Saya tahu beberapa orang yang, tapi yang ini beristerikan orang kitalah pula. Beristerikan orang kita, kemudian dia hendak duduk di sini. Di sini seronok, di sini murah, di sini bagus. Yang orang kita pula, di sini tak bagus, di sini tak elok, di sana lagi bagus, isteri tak boleh balik. Ini, *this part*, bahagian ini dengan izin Tuan Yang di-Pertua, saya cukup-cukup tidak faham.

Akhirnya saya berpendapat, soal duduk di mana ini, kadang-kadang soal dia sahaja. Kalau dia sudah jadi macam itu, ke mana pun dia jenis macam itu. Saya ada seorang sepupu. Bukan sepupu saya, sepupu isteri saya. Seorang doktor, belajar di luar negara dapat biasiswa JPA. Bapa dia arkitek, kaya. Tak tahu macam mana boleh dapat biasiswa JPA. Kemudian pergi duduk, bekerja di England. Duduk tak nak balik, sampai saya berjumpa pergi sekali. Saya marah dia kata, "Awak ini betul-betul tak bertimbang rasa". Orang lain sepatutnya dapat biasiswa, dia yang dapat. Akhirnya dia balik bawa balik isteri dia. Isteri dia orang putihlah. Akhirnya bercerai. Macam tadilah. Sekarang balik duduk di sini, isteri dia pun balik duduk dekat sana. Balik dah. So, saya tak faham. Minta, minta tolong Yang Berhormat selesaikan kemelut saya ini? [Ketawa].

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Yang Berhormat. Pada pendapat saya, ini ada dua kategori orang asing yang suka untuk menduduki di Malaysia. Kategori pertama adalah *the expatriate*, dengan izin. Mereka ini datang dari negara lain, tetapi oleh sebab jawatan mereka ini agak tinggi dan dengan gaji yang tinggi, maka mereka suka lah duduk di Malaysia ini. Sebab Malaysia ini satu negara aman, sentosa, makmur, tetapi barang-barangan lebih murah kalau hendak banding dengan negara-negara yang lain. Ini kategori pertama.

Kategori yang kedua adalah pesara. Pesara dari negara Jepun, Taiwan, Amerika Syarikat mahupun England. Mereka ini mempunyai duit sendiri. So, bila ada peluang untuk datang dekat Malaysia, di sini tidak payah menghadapi musim-musim sejuk, musim-musim panas. Kita di sini agak sederhana. Mereka mempunyai duit, duduklah di sini. Sebab Malaysia ini bagi peluang dekat mereka untuk Malaysia, *my second home* punya program. So, mereka suka duduk di sini. Saya tahu. Di Alor Star pun ada seorang, dua. Umur mereka ini agak 60 tahun lebih ke 70 tahun. I kadang-kadang minum kopi tanya dia orang, sebab apa mereka suka di sini? "Oh, bagus", *they say*. "*This is a good country. People are friendly. Things are cheap, and we have enough to live on very-very well*". Ini adalah dua kategori orang. Tetapi bagi rakyat Malaysia, bukan sahaja orang bukan Melayu. Termasuk Melayu macam Yang Berhormat kata

tadi. Mereka ini selepas habis pendidikan mereka di universiti. Bila mereka *graduate* keluar, diberikan peluang untuk bekerja di situ. Mula-mulanya kemungkinan mereka hendak balik. Mana tahu, akhir-akhir, 3 tahun selepas itu dia kata, dia memang cukup suka di situ. Gaji pun tinggi, lumayan. Di situ pun lebih banyaklah. Mungkin mereka lebih gemar di situlah. So, oleh yang demikian mereka tidak balik.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat dari Larut.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Terima kasih Yang Berhormat. Ini pengalaman saya Yang Berhormat. Saya diberitahu..

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Pengalaman tak mahu balikkah?

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Ya?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Pengalaman tak mahu balikkah?

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Ya. Ini yang tak mahu balik macam Yang Berhormat dari Ketereh kata tadi. Masalahnya mereka kena fikir Tuan Yang di-Pertua. Mereka ini ditanggung oleh kerajaan. Duit rakyat. Mereka dikeluarkan belanja yang begitu tinggi. Sepatutnya, contohlah mereka buat *post graduate*. Tidak kira di mana. Misal kata di Ireland, sebagai contoh, di Dublin. Hilang begitu sahaja, tidak hendak balik. Bukan sikit. Sepatutnya mereka balik, untuk memberi perkhidmatan kepada rakyat kita yang telah banyak berjasa, keluar belanja. Tidak kiralah sama ada penoreh getah yang keluar bayar cukai. Petani-petani yang lain yang membantu untuk melahirkan ijazah yang untuk kembali menjadi seorang warganegara yang bertanggungjawab. Jadi kita tidak fahamlah, kenapa?

Kalau kira tawaran di tempat negara lain, walaupun tinggi, *cost of living* dengan izin Tuan Yang di-Pertua, mungkin tinggi. Kenapa hendak dibandingkan dengan negara lain? Negara kita ini apa yang kurangnya? Adalah seorang, dua yang menimbulkan banyak masalah, menggambarkan negara lain hebat daripada kita ini. Kita ini apa kurang hebatnya? Inilah masalah kita, pandang orang lain. Hak depan mata kita, kita tidak pandang. Jadi adakah ini sebabnya?

Kalau setakat Yang Berhormat kata diproses, untuk mereka balik hendak bekerja sendiri. Hendak minta pinjaman tidak dapat, misal katalah. Dia hendak balik, jadi *businessman*. Tidak kiralah dalam apa bidang sekalipun. Ini bukan persoalannya. Mereka kena ingat. Wang rakyat, tanggung jawab yang telah kita berikan untuk mereka belajar, tetapi akhirnya mereka tidak hendak pulang ke negara kita ini. Jadi apa kemungkinannya Yang Berhormat, ada pandangan cadangan yang lebih baik untuk membantu kerajaan dalam menyelesaikan perkara ini? Kalau tidak, ini satu pembaziran. Pembangkang tahulah. Ambil kesempatan apa juga. Hak yang elok pun dia kata tidak elok. Tambahanlah benda-benda macam ini. Apa pandangan Yang Berhormat?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Yang Berhormat, kalau pelajar-pelajar kita yang dapat mengikuti pendidikan tinggi di luar negara dengan biasiswa kerajaan ataupun JPA, kalau

mereka ini selepas tamat pendidikan, mereka tidak balik. Ini satu perkara yang cukup tidak baik. Ini saya setuju. Saya memang tidak suka hendak melihat anak-anak kita dapat biasiswa, pergi ke luar negara, tidak balik. Ini adalah satu perkara yang kita harus mengambil tindakan yang lebih tegas terhadap mereka. Sebab setakat ini, saya percaya kerajaan kita masih berbaik-baik, berlembut kepada mereka. Tidak balik pun tidak mengapa. Tidak ligan mereka. Kita harus mengambil tindakan yang tegas. Tidak desak mereka balik. Kalau tidak balik, kena bayar balik wang biasiswa yang mereka ini guna.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat dari Kuala Terengganu.

Dato' Razali bin Ismail [Kuala Terengganu]: Tuan Yang di-Pertua, saya melihat bahawa tenaga-tenaga pakar kita yang berada di luar negara yang telah belajar melalui biasiswa ini. Ini adalah merupakan *intellectual property* Malaysia. Kenapa tidak? Kita harus menganggap mereka ini adalah sebagai *intellectual capital* *Intellectual property* negara Malaysia ini. Hasil daripada asuhan, didikan perbelanjaan negara, mereka telah berjaya. Sama seperti *intellectual property* yang lain, dia tidak percuma. *There's no free launch*. Kalau sekiranya mereka duduk di sana, bekerja di sana pun, barangkali dia mesti bayar ganti rugi itu kepada Kerajaan Malaysia. Barangkali dalam bentuk cukai ke, tak kiralah.

Sebab ini adalah merupakan *intellectual property* kita. Meskipun sekarang ini tidak dilabelkan lagi sebagai *intellectual property* dalam bentuk CD seperti mana itu. Tetapi sekarang saya melihat di *intellectual* kita ini. Cerdik pandai kita ini, sedang belajar di luar negara ini. Berapa banyak mereka telah gunakan duit subsidi kerajaan. Sejak kecil tadika, tabika sampai ke peringkat ijazah, sarjana muda dan PhD. *There's no free launch*. Tidak ada segala-galanya yang percuma itu. Mungkin kalau boleh kita cadangkan dalam bentuk cukai kah yang boleh dirunding cara di peringkat global? Ini adalah merupakan satu pandangan. Kalau boleh dicadangkan, apa pandangan Yang Berhormat?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Cadangan memang bernas. Tetapi bila sampai *practical aspect* itu, susah sikit. Sebab kalau kita hendak runding dengan negara-negara luar untuk memaksa supaya rakyat kita balik sini, agak susahlah sedikit. Tetapi walau bagaimanapun Tuan Yang di-Pertua, setakat ini kita harus mengadakan satu pelan yang cukup menyeluruh kalau kita hendak menarik balik rakyat kita yang berkhidmat di luar negara. Jika tidak, kita takut juga lama-kelamaan, *brain gain* ini hendak terus jadi *brain drain*, dengan izin.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu saya memang tertarik dengan ucapan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semasa beliau membentangkan bajet bagi tahun 2007. Dalam ucapan beliau saya dengar sebuah Tribunal Rayuan Kastam bagi mempertimbangkan rayuan terhadap keputusan Ketua Pengarah Kastam mengenai percukaian di bawah Akta Kastam 1967 dan lain-lain akta berkenaan akan ditubuhkan supaya ianya lebih transparansi dari segi hal-hal mengenai percukaian semasa ketua pengarah membuat keputusan. Jika sesiapa yang terkilan

dengan keputusan yang dibuat oleh Ketua Pengarah Kastam, maka mereka ini boleh merayu kepada tribunal rayuan ini. Ini adalah satu cadangan yang cukup baik.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: *[Bangun]*

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Ya, Yang Berhormat bagi Larut. Terima kasih.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Terima kasih Yang Berhormat. Tentang Tribunal Rayuan Kastam ini secara tidak langsung adalah di atas pandangan-pandangan kita di Dewan ini tentang menyentuh soal ketelusan, ketirisan dan kebocoran dalam sistem penyampaian dan akhirnya, Alhamdulillah, ia telah mendapat respons daripada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang juga melihat tentang pentingnya mana-mana *loop hole* yang berlaku dalam agensi kerajaan. Kebetulan ini melibatkan Kastam.

Apakah Yang Berhormat bersetuju tindakan ini merupakan salah satu usaha kerajaan dalam masa yang terdekat ini, dalam masa yang serta-merta bagi kita membanteras gejala rasuah yang kita lihat amat penting bagi memastikan kelancaran jentera pentadbiran kerajaan. Mungkin yang demikian secara tidak langsung menafikan dakwaan Ketua Pembangkang mengatakan bahawa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ini tidak mengambil tindakan yang begitu serius dalam soal membanteras rasuah hingga menganggapkan bahawa kita, penyokong kerajaan ini juga tidak bersama-sama mengeluarkan pandangan dan sokongan dalam usaha membanteras rasuah ini. Apa pandangan Yang Berhormat?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Yang Berhormat bagi Larut. Memang saya tidak setuju dengan apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat Ketua Pembangkang. Beliau bercakap hanya semata-mata untuk publisiti dan politik sahaja. Sebenarnya kita sudah banyak menyuarakan masalah rasuah di negara ini. Yang Berhormat bagi Jasin, Yang Berhormat bagi Larut dan lain-lain Yang Berhormat pun telah memberi pandangan tidak berhenti-henti mengenai gejala rasuah di negara ini dan Tribunal Rayuan Kastam ini juga merupakan salah satu langkah. Yang Berhormat Ketua Pembangkang hanya tidak mengaku sahaja.

Walau bagaimanapun, ini adalah satu cadangan yang cukup baik dengan penubuhan Tribunal Rayuan Kastam, maka gejala-gejala rasuah dan penyelewengan akan banyak dikurangkan. Saya tidak hendak kata akan dibanteras secara langsung, tidak! Akan dikurangkan banyak. Saya kata ini adalah satu cadangan yang baik oleh kerana saya sentiasa perhati bahawasanya kereta-kereta import terpakai yang dibeli masuk ke negara kita ini kerap kali membayar cukai tidak mencukupi dan pada akhirnya pembeli yang jadi mangsa. Bila...

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Terima kasih Yang Berhormat. Adakah Yang Berhormat bersetuju bahawa dengan adanya tribunal ini, kehilangan hasil pendapatan negara selama hari ini disebabkan, dengan izin, *under declaration*, sama ada soal kereta yang dimaksudkan di sini, rokok dan juga minuman arak, kita dapat kutip balik dan secara tidak langsung juga kita dapat membanteras penyeludupan. Cuma tentang rokok inilah,

Yang Berhormat, mungkin dari segi ini ada kemusykilan, saya hendak tanya kepada pihak kerajaan apakah cukai yang dinaikkan 1 sen hanya khusus kepada rokok ataupun juga kepada bahan-bahan tembakau yang lain, umpamanya cerut kerana ada juga yang menghisap cerut. Ini juga mungkin.

Jadi saya mintalah penjelasan daripada Yang Berhormat, apakah Yang Berhormat bersetuju bahawa cukai rokok ini juga meliputi bahan-bahan tembakau yang lain termasuk cerut dan sebagainya. Yang penting sekali ialah kita dapat balik mengutip segala hasil pendapatan negara yang telah banyak hilang oleh pihak-pihak yang tidak bertanggungjawab. Apakah Yang Berhormat setuju dengan pandangan ini?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Setahu saya ia ini merangkumi semua. Tidak tahulah kalau mungkin kita tidak meneliti secara menyeluruh lagi ucapan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, termasuk juga apendiks-apendiks yang berkelat sama ada ia ini merangkumi tembakau dan lain-lain, cerut tetapi pada kefahaman saya ini merangkumi semua. Sekarang ini rokok mahal 40 sen. Hari itu Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kata 1 sen satu batang, maksudnya satu paket 20 batang, 20 sen, tetapi saya difahamkan termasuk dengan duti lain macam ini macam itu, semua campur, 40 sen tambah. Saya tidak tahu. Mungkin kita dapat jawapan dari kementerianlah.

Baiklah, Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Yang Berhormat bagi Larut sekali lagi. Memang kalau kita tidak mempunyai Tribunal Rayuan Kastam ini, akan lebih banyak kekecohan berlaku dan mangsanya pada akhirnya ialah pembeli sendiri sebab saya ada seorang kawan, dia beli sebuah *Mercedes* terpakai yang import, dia pun tidak tahu kata hasil yang dibayar oleh pengimport ini memang tidak mencukupi. Selepas dia mengambil kereta, pada satu hari JPJ tahan kereta dia, kata disyaki lari daripada hasil. Akhirnya kereta mewah itu kena simpan di JPJ, tunggu siasatan dan selepas dua tahun siasatan, ia masih ada di situ lagi. Ini adalah salah satu misalan yang sentiasa berlaku.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu saya ingin hendak tanya kepada kerajaan juga mengenai lelongan kenderaan yang dirampas oleh pihak Kastam. Saya tidak dengan sengajanya hendak bangkit lagi soal-soal yang telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat bagi Jasin, cuma saya hendak tahu sahaja. Selepas rampasan kenderaan-kenderaan ataupun barang-barangan oleh pihak Kastam, barang-barangan dan kenderaan-kenderaan ini akan dilelong kepada orang ramai. Siapa berhak untuk menetapkan harga *reserved price*, dengan izin, yang akan dilelong?

Bukankah pihak JKR akan membuat tafsiran atau penilaian terlebih dahulu. Misalnya sebuah kereta *Mercedes* yang telah dirampas dan sebelum sampai lelong peringkat lelong, JKR akan buat penilaian dahulu. Selepas penilaian dibuat, maka Ketua Pengarah Kastam harus mengikut harga penilaian yang ditetapkan oleh JKR. Ini adalah apa yang saya faham. Tetapi adakah ketua pengarah mempunyai hak untuk mengurangkan lagi harga penilaian yang telah

pun dinilai oleh pihak JKR? Kalau boleh, di bawah akta apa atau di bawah peraturan mana ketua pengarah boleh mengurangkan harga penilaian? Ini saya hendak tanya pihak kerajaan supaya pihak kerajaan dapat memberi penjelasan yang lebih terperinci kepada saya sebab saya sentiasa dengar, “Oh, ini KP boleh kurang punya, tidak ada masalah. JKR hendak nilai, nilailah. JKR berhak untuk kurangkan.”

Sebab apa kita hendak mengurangkan harga yang telah pun dinilai oleh pihak JKR sedangkan semua kereta boleh dijual kepada sesiapa pun. Ini adalah salah satu perkara yang saya ingin tahu dan kalau kita membenarkan ketua pengarah – saya tidak kata yang mana-mana ketua pengarah – kalau kita boleh membenarkan ketua pengarah untuk mengurangkan harga yang dinilai oleh pihak JKR, maka ini akan menggalakkan lebih banyak lagi gejala-gejala yang tidak sihat, gejala-gejala penyelewengan dan rasuah.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: *[Bangun]*

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Yang Berhormat bagi Larut, saya hendak habis. Tuan Yang di-Pertua, demikianlah beberapa perkara saya...

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Minta penjelasan. Saya tidak nampak Yang Berhormat menyentuh sedikit tentang pertanian.

Kita orang Kedah, jadi adakah Yang Berhormat ingin menyentuh sedikit tentang bioteknologi, pertanian ataupun Yang Berhormat hendak menyentuh sedikit tentang *fund for food* dan satu lagi Yang Berhormat, adakah Yang Berhormat ingin mencadangkan bahawa Kementerian Perumahan dan Kerajaan tempatan juga membantu kawasan Majlis Bandar Raya Alor Star dari segi peruntukan-peruntukan supaya prestasi membersihkan Bandar Alor Star itu dapat dijalankan dengan peruntukan yang mencukupi kerana kita difahamkan Kedah ini *collection* daripada hasil-hasil pintu dan sebagainya tidak mencukupi untuk menanggung beban penyelenggaraan untuk kebersihan Bandar Raya Alor Star, kawasan Yang Berhormat sendiri. Terima kasih.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Yang Berhormat.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Jerai cukup mengambil perhatian terhadap masalah kawasan Yang Berhormat.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Tidak, Yang Berhormat bagi Jerai memperingatkan saya sebab tadi kita baru bincang, isu apa yang kita hendak bangkit, lepas itu dia pun bagi tahulah. Saya pun dekat-dekat lupa. So, sekarang dia bagi tahu saya, tidak apalah biarlah saya sambung sedikit lagi Tuan Yang di-Pertua.

Mengenai isu yang dihadapi oleh petani-petani di kawasan kita khususnya di negeri Kedah amnya. Saya sentiasa dengar apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat bagi Jerai, iaitu petani sekarang pun menghadapi masalah begitu banyak. Kita dengar penoreh getah sekarang dapat gaji yang lebih tinggi, duit lebih banyak oleh kerana kenaikan getah dan peniaga-peniaga lain juga dapat kemudahan-kemudahan, kemewahan-kemewahan. Tetapi, setakat ini petani-

petani yang bersusah payah hendak bantu kerajaan kita terus menjadi petani lagi masih menanam padi negeri Kedah, sebuah negeri jelapang padi. Maka oleh yang demikian, mungkin sudah sampai satu masa, kerajaan kita dapat melakukan sedikit sebanyak untuk membantu mereka lagi. Memang subsidi saya tahu, diberikan kepada mereka pada setiap tahun, setiap musim mereka ini dapat. Tetapi dengan subsidi-subsidi yang diberikan oleh kerajaan, pun tidak begitu mencukupi. Betul tidak Yang Berhormat bagi Jerai? So, saya jauh saya tahu. Yang Berhormat bagi Jerai ini dia pun sentiasa menjadi *champion* petani-petani sebab kawasan dia hampir 100% pengundi dia petanikan? *[Bertanya kepada Yang Berhormat bagi Jerai]* Saya pun menyuarakan perkara yang sama. Kita harus membantu mereka sebab petani di kawasan saya, walaupun Bandar Alor Star, tetapi melebihi 60%, lebih kurang 50%. Ini terdiri daripada kawasan luar bandar. Maksudnya pengundi saya 50% adalah petani-petani dan saya juga rasa, sebab apabila saya melawat kawasan, mereka sentiasa menyuarakan kesusahan mereka ini supaya wakil-wakil rakyat dapat sampaikan mesej ini kepada pihak atasan dan.....

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz]:
[Bercakap tanpa pembesar suara]

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Apa dia? *[Ketawa]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat tidak beritahu mereka bahawa Yang Berhormat bagi Jerai sudah banyak kali

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Saya sudah beritahu. Saya kata *champion* mereka ini Yang Berhormat bagi Jerailah.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Terima kasih Yang Berhormat, terima kasih.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: *[Ketawa]* Malangnya tidak berkesan, setakat inilah. *[Ketawa]*

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Terima kasih Yang Berhormat kerana memberi pandangan yang bernas. Tetapi, adakah Yang Berhormat sedar bahawa sekarang ini kita menuju ke arah tanaman padi yang lebih moden dan sebagainya dan kita lihat sekarang ini, generasi muda untuk rata-rata, kita lihat petani-petani berumur 60 ke atas. Apa akan jadi nasib mereka? Kerana generasi muda untuk menyambung sebagai petani moden ini tidak kelihatan, tidak nampak. Jadi, apakah rancangan, ataupun apakah pandangan Yang Berhormat sebagai seorang wakil rakyat yang berada dalam kawasan bandar dan juga tani ini, dia kawasan bandar tani ingin memberi sedikit pandangan kepada kementerian kerana kita hendak *mobilize*kan anak-anak muda kita supaya minat dalam pertanian.

Sudah tentu pertanian moden, sebab pertanian yang ada sekarang ini tidak mendatangkan pendapatan yang lumayan sebagai seorang... kadang-kadang dia orang berkelulusan. Tetapi, pendapatan mereka itu tidak lumayan. Jadi dia orang tidak berminat, kadang-kadang jurusan pertanian, tetapi hendak makan gaji. Dia orang tidak mahu menjadi

petani moden. Jadi mungkin ada Yang Berhormat sebagai Ahli Parlimen yang telah lama yang telah biasa memegang jawatan dalam kerajaan, dan apakah pandangan Yang Berhormat untuk mempertingkatkan mereka ini supaya kita boleh menasihati Kementerian Pertanian. Mungkin Kementerian Pertanian dia kurang faham tentang pertanian. Tetapi, kita lebih memahami, sebab kita 'bergelomang' orang Kedah kata 'bergelomang' dengan hidup pertanian. Jadi apakah pandangan Yang Berhormat tentang perkara yang saya utarakan ini? Adakah pandangan saya ini baik dan bernas? Terima kasih.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Pandangan Yang Berhormat bagi Jerai memang baik dan saya memang setuju, sebab sekarang ini saya boleh lihat dia punya *trend*. Seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat bagi Jerai, buat masa ini, masih terdapat lagi segolongan rakyat kita yang dalam umur 60 hingga 70, walaupun tidak begitu kuat, ada setengah uzur, masih lagi rajin menanam padi, menjadi petani. Tetapi, malangnya anak-anak mereka ini oleh kerana mereka ini merupakan generasi muda, generasi baru, tidak begitu minat hendak jadi petani. Sebab mereka tahu menjadi petani, depa melihat latar belakang ibu bapa mereka ini. Sekian lama bekerja di bendang, pagi sampai malam, berapa puluh tahun lepas itu pun macam itu juga. Kebajikan mereka ini tidak begitu baik kalau hendak dibandingkan dengan orang-orang di bandar. So, saya berpendapat.....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, adakah pemuda ini suka hendak ikut Yang Berhormat bagi Jerai jadi Yang Berhormat?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Kalau mereka ini ada kelayakan, macam Yang Berhormat bagi Jerai, mereka mesti merebut kerusi. Sampai Alor Star, Jerai pun tidak ada chance.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Jahanam kita pula.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Jahanam. So, sebelum mereka jahanamkan kita, kita harus membantu mereka pula. Kan? [Ketawa]

Datuk Haji Idris bin Haji Haron [Tangga Batu]: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Tangga Batu pula.

Datuk Haji Idris bin Haji Haron [Tangga Batu]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat bagi Alor Star. Saya minat hendak campur kerana menyebut fasal orang muda, belia yang kurang cenderung ke arah kegiatan pertanian dan saya sebenarnya ada melakukan beberapa pemerhatian di kalangan orang muda kerana pernah diarahkan untuk mengajak sekumpulan orang muda untuk mencuba pertanian-pertanian runcit yang hari ini boleh mendatangkan hasil yang lumayan seperti cili, bendi, terung, timun dan sebagainya. Pernah cuba dan saya dapat lihat apabila mereka menjual hasil-hasil pertanian tersebut, mereka dapati pulangan itu tidak setimpal dengan apa yang mereka usahakan.

Contoh Yang Berhormat, dia minat untuk contohnya berniaga burger, dia minat hendak berniaga air tebu, tetapi hari ini kita alihkan mereka kepada pertanian, kemudian dia bercakap pada saya dia kata, "Bang, letih bang". Empat bulan dapat hasil cili jual dekat pasar hari-hari, cuma dapat RM3 ribu. Jadi dia bagi lebih kurang RM750 sebulan. Kalau jual air tebu, boleh dapat RM1500. Ini yang saya pernah tanyakan kepada Menteri Pertanian, bagaimana kita boleh mempertingkatkan lagi pulangan itu dalam bentuk kuantiti gerakan pertanian tadi itu secara lebih meluas daripada cuma satu hektar, dua hektar. Jadi mungkin pulangan yang Yang Berhormat sebut tadi tengok mak, pak mereka tidak dapat pulangan berpuluh-puluh tahun bertani, mungkin dilakukan secara kecil-kecilan.

Tetapi kalau Yang Berhormat boleh mencadangkan, supaya kalau ada orang muda ini hendak galakan mereka kepada kegiatan pertanian, kita bagi mereka satu kawasan pertanian yang luas contohnya sepuluh ekar atau 20 ekar.

Saya yakin ini akan memberikan mereka peluang untuk mencuba dan menambah minat mereka. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, bidang pertanian ini fahamkah Yang Berhormat?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Faham, faham. Saya datang dari negeri jelapang padi mana tidak faham.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Baik, baik.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Memanglah cadangan Yang Berhormat bagi Tangga Batu baik juga. Tapi setakat ini kita ini tidak mempunyai satu skim seumpama ini dan galakan kerajaan mungkin tidak mencukupi dan mungkin ramai pemuda-pemudi ini dia tidak nampak pulangan daripada apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat. Kita harus mula dari sekarang.

Tuan Mohd. Yusop bin Majid [Setiu]: *[Bangun]*

Ir. Haji Hamim bin Samuri [Ledang]: *[Bangun]*

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: *[Bangun]*

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Mungkin kementerian boleh mengambil tindakan ke arah itu dan selain daripada itu....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, ada Yang Berhormat bagi Setiu, Yang Berhormat bagi Ledang dan Yang Berhormat bagi Jerai berminat. Mana satu?

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Jerai ya.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Tepi depan?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Tidak apalah, bagi dialah Yang Berhormat. Dia ini tidak cakap banyak ini. *[Merujuk kepada Yang Berhormat bagi Ledang]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Ya Yang Berhormat bagi Ledang.

Ir. Haji Hamim bin Samuri [Ledang]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua terima kasih Yang Berhormat bagi Alor Star. Saya hendak tanya satu soalan tentang anak-anak muda dalam bidang pertanian ini sekarang majoriti memang ramailah yang tidak minat dalam bidang pertanian. Mereka lebih minat bidang di sektor perkilangan dan sebagainya kerana pendapatannya tinggi di antara RM1,000 hingga RM1,500 dan sebagainya. Kalau bidang pertanian boleh memberi jaminan pendapatan satu bulan RM2,000 sebulan pada pandangan Yang Berhormat dengan RM2,000 sebulan daripada bidang pertanian ini adakah boleh menarik minat anak-anak muda yang bekerja kilang ini yang bergaji RM1,000 untuk berpindah ke bidang pertanian dengan pendapatan dua kali ganda. Adakah ini satu jaminan.

Kalau ini satu jaminan, apakah cadangan daripada Yang Berhormat atau saranan serta gesaan daripada Yang Berhormat kepada Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani supaya mereka mewujudkan kaedah yang pantas untuk menarik minat anak-anak muda dalam bidang pertanian dengan meyakinkan mereka bahawa pendapatannya boleh dua kali ganda daripada sektor perkilangan. Sekian terima kasih.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Yang Berhormat. Kalau kita dapat memberi jaminan bahawa pulangan mereka ini sekurang-kurangnya RM2,000 sebulan ini saya rasa mereka ini minat.

Dato' Seri Diraja Syed Razlan ibni Syed Putra Jamalullail [Arau]: *[Bangun]*

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: *[Bangun]*

Tuan Markiman bin Kobiran [Hulu Langat]: *[Bangun]*

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Mereka minat sebab setakat ini pun mereka tidak dapat banyak itu tapi kerajaan kita kena ambil berat tentang perkara ini....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Ya?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Tiga....

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: *Last* bagi....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Araukah?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Bagi Yang Berhormat bagi Arau. *Last* sekali, kita hendak habis sudah ini.

Dato' Seri Diraja Syed Razlan ibni Syed Putra Jamalullail [Arau]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua terima kasih Yang Berhormat bagi Alor Star. Sebenarnya saya hendak tanya pandangan Yang Berhormat bagi Alor Star di kalangan pemuda-pemuda yang begitu minat hendak masuk di dalam bidang pertanian tidak dapat peluang. Tidak dapat peluang oleh kerana institusi-institusi bank misalnya bagi masalah. Ada sahaja alasan.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: *Create problem.*

Dato' Seri Diraja Syed Razlan ibni Syed Putra Jamalullail [Arau]: Yang tidak minat dia suruh masuk pertanian, yang betul-betul minat tetapi tidak ada kewangan mereka minta

pertolongan daripada institusi-institusi ini juga daripada Bank Pertanian tetapi susah. Yang minta berjuta-juta dapat, yang minta beribu-ribu ini susah hendak dapat. Jadi kita minta mereka itu buat permohonan untuk RM3 juta kah mungkin lebih *success*, lebih cepat.

Jadi saya hendak minta pandangan daripada Yang Berhormat bagi Alor Star macam mana kita hendak bereskan masalah ini, hendak bagi selesai. Terima kasih.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Sebenarnya Yang Berhormat bagi Arau pada lazimnya pemohon-pemohon untuk menceburi dalam pertanian ini pada peringkat pertama tidak melibatkan begitu banyak duit. Kalau mereka ini dengan sokongan dari kementerian dan kerajaan bahawa calon ini memang cukup bagus, jujur, cukup rajin, saya percaya Bank Pertanian haruslah memberi bantuan.

Dato' Seri Diraja Syed Razlan ibni Syed Putra Jamalullail [Arau]: *[Bangun]*

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: *[Bangun]*

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Itu yang.....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Mana satu Yang Berhormat?

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Yang Berhormat bagi Arau, tidak habis lagikah?

Dato' Seri Diraja Syed Razlan ibni Syed Putra Jamalullail [Arau]: Tidak habis, tidak habis. Yang Berhormat bagi Alor Star, katalah mereka ini baru habis ijazah mereka daripada universiti-universiti. Minat dia pertanian. Pengalaman mungkin tidak ada tapi minat itu. Yang mustahak minat. Tidak perlu ada pengalaman yang begitu banyak tetapi tidak minat. Bapa mungkin ada 10,000 hektar tapi tidak minat. Orang yang betul-betul minat minta tidak dapat.

Saya faham tidak perlu kewangan yang begitu banyak tapi dia tidak ada. Tidak ada orang berani hendak bagi *guarantee*. Hendak jadi *guarantor* ini susah. Mak bapa tidak ada duit. Dia sahaja harap pertolongan daripada Yang Berhormat macam Yang Berhormat bagi Alor Star. Saya cuba hendak tolong mereka ini bawa sampai ke bank. Bank senyumlah depan saya lepas itu bila saya keluar sudah jadi cerita lain.

Dato' Chor Chee Heung [Alor Star]: Terima kasih Yang Berhormat bagi Arau. Bila saya sempat berjumpa dengan Yang Berhormat Menteri Pertanian dan Industri Asas Tani kita bincang dengan dia. Akhirnya Tuan Yang di-Pertua saya mohon menyokong. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Beberapa Ahli: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Larut.

5.26 petang

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya pada petang yang....

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Boleh tidak saya hendak sambung mengenai pertanian melalui Yang Berhormat bagi Larut.

[Dewan menjadi gamat dengan ketawa]

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Boleh tapi bagi saya bercakap sedikit dahulu. Mukadimah pun belum lagi. Boleh, boleh tidak ada masalah. Pada petang mulia ini Tuan Yang di-Pertua untuk pertama sekali berterima kasih kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang telah membentangkan belanjawan ataupun Bajet 2007 yang bagi saya boleh dikenali sebagai bajet penyayang ataupun bajet wawasan.

Kalau kita lihat bajet ini secara keseluruhannya adalah merupakan satu pakej yang komprehensif bagi permulaan misi nasional Rancangan Malaysia Kesembilan. Ini bermakna tahun pertama bajet dalam Rancangan Malaysia Kesembilan ini dilihat sebagai satu *starting point* secara *holistic* dengan izin yang bakal memacu negara ke arah sebuah negara yang maju.

Tuan Yang di-Pertua, suatu permulaan itu penting kerana ia mencerminkan di mana hala tuju yang hendak kita halakan dan kita sasarkan. Jadi saya melihat Bajet 2007 walaupun tidak disenangi oleh pihak pembangkang ataupun sengaja mereka tidak mahu memahami mestilah dilihat sebagai satu sajian juadah yang padat lagi enak. Tetapi masih ada ruang-ruang kosong yang perlu dimantapkan lagi bagi membolehkan kek ekonomi Bajet tahun 2007 ini dapat diagihkan secara adil, saksama dan juga berkembang pesat.

Apabila disebut dengan soal *starting point* dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, permulaan yang amat positif sebenarnya sudah dilakukan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri apabila beliau telah menggarap cetusan idea Ahli-ahli Parlimen khususnya daripada Barisan Nasional. Pandangan-pandangan yang telah diberikan, luahan tidak kiralah sama ada kami daripada kawasan luar bandar....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat....

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Sabah Sarawak....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: panjang lagi?

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Panjang Tuan Yang di-Pertua kalau diizinkan.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Besok sambunglah.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan yang mulia ini ditangguhkan sekarang sehingga jam 10 pagi hari esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 5.30 petang.